

សៀវភៅ

ស្តីពី

នីតិវិធីនៃការរឹបអូស

ជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ

(បោះពុម្ពលើកទី ១)

បោះពុម្ព នៅខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៩

អារម្ភកថា

សៀវភៅ ស្តីពី " នីតិវិធីនៃការរឹបអូសថាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ " នេះរួមមាន បី ផ្នែក

ផ្នែកទី ១ ស្តីពី " សេនារីយូជាមូលដ្ឋានដែលជាសាច់រឿងនៃរឿងក្តីជាឧទាហរណ៍ "

ផ្នែកទី ២ ស្តីពី " សំណុំឯកសារគំរូ * ដែលជាឧទាហរណ៍នៃសំណុំរឿងនៃរឿងក្តីសេនារីយូជាមូលដ្ឋាន "

ផ្នែកទី ៣ ស្តីពី " មេរៀនដែលពន្យល់អំពីនីតិវិធីនៃការរឹបអូសថាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ "

សៀវភៅនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសមាជិកក្រុមការងារដែលរួមមានអនាគតគ្រូបណ្តុះបណ្តាលនៃសាលាភូមិន្ទ
ចៅក្រម (RSJP) ដោយមានការឧបត្ថម្ភគាំទ្រពីទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិប្រទេសជប៉ុន (JICA)
និងនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនៃវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងបណ្តុះបណ្តាលនៃក្រសួងយុត្តិធម៌ប្រទេស
ជប៉ុន (ICD) ។

សមាជិកនៃក្រុមការងាររួមមានដូចខាងក្រោម៖

លោក អិន វ៉ាន វិបុល លោកស្រី ចាំង ស៊ីណាត លោកស្រី សែម សក្កិកូឡា លោក សេង នាង

លោក ប្លង់ សំណាង លោក តាំង ស៊ុនឡាយ លោក យូ ប៊ុនណា លោក ងួន រតនា លោក គង់ តារាឆាត

លោក ម៉ុង មុន្នីសោភា លោក គឹម ម៉េង លោក ហ៊ុត ហាំង លោក ជា សុខហៀង លោក ហេង សុខណា

លោក ជីវ ចាន់តារា និងលោក យូ ទិតវឌ្ឍនៈ

សៀវភៅនេះបោះពុម្ពលើកទី ១ នៅខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩

* រូបមន្តដែលមាននៅក្នុងសំណុំឯកសារនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសមាជិកក្រុមការងារ ទីភ្នាក់ងារសហ-
ប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិប្រទេសជប៉ុន JICA និងនាយកដ្ឋានសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ICD ដោយផ្អែកលើរូបមន្ត
របស់ប្រទេសជប៉ុន ហើយក្រសួងយុត្តិធម៌របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនទាន់អនុញ្ញាតឱ្យជាផ្លូវការនៅឡើយទេ ។

១. រឿងក្តីគម្រោង

ខៀវ អាត (K) បានឱ្យស្តុក បូរា (S) ខ្ចីប្រាក់ចំនួន ៨.០០០ដុល្លារ ដោយមានការព្រមព្រៀងសងនៅ ថ្ងៃទី ១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ។ ប៉ុន្តែ S មិនបានសងប្រាក់ទៅឱ្យ K ទេ ទោះបីកាលបរិច្ឆេទនៃការកំណត់សងបាន កន្លងហួសហើយក៏ដោយ ។ ប្រមាណប្រហែលជានៅក្នុងខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦ K បានដាស់តឿនជាញឹកញាប់ឱ្យ S សងប្រាក់ ប៉ុន្តែ S មិនបានសងប្រាក់ឡើយដោយលើកមូលហេតុថា ខ្លួនបានសងប្រាក់ចំនួន ៦.០០០ដុល្លារ មុនកាលកំណត់សង ហើយបំណុលដែលនៅសល់ត្រូវបានគេលើកលែង ។

ក្នុងករណី S គ្មានការស្ម័គ្រចិត្តក្នុងការសងប្រាក់ទេ K ត្រូវឆ្លងកាត់នីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ K ដាក់ពាក្យបណ្តឹងទាមទារប្រាក់កំរិត K បានឈ្នះក្តី ហើយអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ S ដោយផ្អែកលើសាលក្រមចុងក្រោយ ។

២. ការរក្សាការពារ (ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន)

S បានជំពាក់ប្រាក់ព្យាបាលសណ្តានរបស់គាត់ច្រើនណាស់ ដោយគាត់យកប្រាក់នោះទៅចំណាយលើថ្លៃព្យាបាលឪពុករបស់គាត់ ហើយគាត់ស្ថិតនៅក្រោមសំពាធត្រូវសងប្រាក់កំរិតឡើងវិញ ។ បន្ថែមពីលើនេះទៀតការរកស៊ីរបស់ S មើលទៅមិនដំណើរការល្អសោះ ។ S ជាម្ចាស់នៃអាគារ និង ដីមួយកន្លែង ប៉ុន្តែគ្មានទ្រព្យសម្បត្តិពិសេសផ្សេងក្រៅពីនេះទេ ។

ក្នុងករណីដែល S លក់ដី ឬ អាគារទៅឱ្យតតិយជន ហើយចាយវាយមុនពេល K ដាក់ពាក្យសុំសម្រាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំតាមរយៈនីតិវិធីដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ នោះ S នឹងគ្មានទ្រព្យសម្បត្តិសម្រាប់ K ធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំឡើយ ហើយនឹងមានការលំបាកជាខ្លាំងសម្រាប់ K ក្នុងការប្រើសិទ្ធិរបស់គាត់ប្រសិនបើគាត់ឈ្នះក្តី ។ ដូច្នេះ មុនពេលដាក់បណ្តឹង K ត្រូវការនូវវិធានការដើម្បីអាចមានលទ្ធភាពក្នុងការអនុវត្ត ដោយបង្ខំនាពេលអនាគត ទោះបីជា S លក់ដី ឬ អាគាររបស់គាត់ទៅឱ្យតតិយជនក៏ដោយ ។

ដូច្នេះ នៅថ្ងៃទី ០៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៧ (តទៅនេះគ្រប់កាលបរិច្ឆេទទាំងអស់សំដៅលើកាលបរិច្ឆេទក្នុងឆ្នាំ ២០០៧) មាស ពេជ្រ (M) ជាមេធាវីរបស់ K បានដាក់ពាក្យសុំទៅសាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញដើម្បីឱ្យរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះដី និង អាគាររបស់ S ។

បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យលើពាក្យសុំខាងលើរួចហើយ ចៅក្រមសាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញបានពិនិត្យលើឯកសារសេចក្តីបញ្ជាក់តំបូងដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំ ហើយបានកោះហៅម្ចាស់បំណុល K និង មេធាវី M

របស់គាត់ដើម្បីធ្វើការបំភ្លឺ ។ ជាលទ្ធផល អត្ថិភាពនៃការទាមទាររបស់ K លើប្រាក់កំចីដែលជាសិទ្ធិទទួលបានការ
ការពារ និង ភាពចាំបាច់សម្រាប់រក្សាការពារសិទ្ធិត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ ។

បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃទី ០៥ ខែ មករា ចៅក្រមបានសម្រេចឱ្យម្ចាស់បំណុល K ត្រូវដាក់ប្រតិភោគចំនួន
២.០០០ដុល្លារសម្រាប់ កិច្ចការរក្សាការពារ ហើយបានជូនដំណឹងអំពីការសម្រេចនេះទៅ K ។

នៅថ្ងៃទី ៩ មករា មេធាវី M បានបញ្ចូលទឹកប្រាក់នេះទៅក្នុងនាយកដ្ឋានសម្រាប់តំកល់ប្រាក់ធានា
នៅក្នុងតុលាការ ហើយបានដាក់នូវរបាយការណ៍អំពីការដាក់ប្រាក់តំកល់ទៅនាយកដ្ឋានកិច្ចការរក្សាការពារ
របស់តុលាការ ។

នៅថ្ងៃដដែល បន្ទាប់ពីពិនិត្យរបាយការណ៍ស្តីពីប្រាក់តំកល់ដែល M បានដាក់ តុលាការបានចេញ
ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះដី និង អាគាររបស់ S ហើយប្រគល់ឯកសារចំណងជំនាញ
ដោយផ្ទាល់ដៃទៅមេធាវី M ។

មេធាវី M បានដាក់ពាក្យសុំភ្ជាប់ទៅសាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញដើម្បីអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះ
អាសន្ន ។ ដោយទទួលបាននូវពាក្យសុំនេះ ក្រឡាបញ្ជីបានផ្ទុកផ្ទាំងឱ្យទៅចុះបញ្ជីរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន
ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ S និង បន្តបន្ទាប់មកទៀត ការចុះបញ្ជីរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នបានបំពេញចប់សព្វ
គ្រប់ ។

៣. បណ្តឹងអន្តរាគមន៍

នៅថ្ងៃទី ១២ ខែមករា មេធាវីរបស់ K គឺ M បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងទាមទារប្រាក់កំចីពី S ទៅសាលា
តំបូងក្រុងភ្នំពេញ ។

នៅថ្ងៃទី ៤ មេសា ចៅក្រមបានចេញសាលក្រមទទួលស្គាល់ការទាមទាររបស់ដើមចោទ K ។ នៅថ្ងៃទី
៦ មេសា អនុសាសន៍សាលក្រមត្រូវបានបញ្ជូនទៅចុងចម្លើយ S ហើយសាលក្រមបានចូលជាស្ថាពរ និង មាន
អានុភាពអាជ្ញាអស់ជំនុំបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ៦ ឧសភា ដោយសារ S មិនបានធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។

៤. ការលុបចោលប្រតិភោគសម្រាប់កិច្ចការរក្សាការពារ

នៅថ្ងៃទី ១០ ឧសភា មេធាវីរបស់ K គឺ M បានដាក់ពាក្យសុំទៅសាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញដើម្បីសុំលុប
ចោលប្រតិភោគដែល K បានដាក់សម្រាប់ការចាត់ចែងរក្សាការពារ ហើយបានទទួលប្រាក់តំកល់នោះ
យោងតាម ដីកាសម្រេចលុបចោលប្រតិភោគរបស់តុលាការ ។

មាតិកា
បញ្ជីឈ្មោះឯកសារ (សំណុំឯកសារគម្រោង)

ទំព័រ

១	ពាក្យសុំដីកាសំរេចរក្សាការពារ	១
	ឯកសារភ្ជាប់ លិខិតកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ	៦
	ឯកសារភ្ជាប់ ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីអំពីអចលនវត្ថុ ៧	៧
	ឯកសារភ្ជាប់ របាយការណ៍របស់ម្ចាស់បំណុល	៨
	ឯកសារភ្ជាប់ លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ	១០
២	ដីកាសម្រេចអំពី ប្រតិភោគ	១១
៣	របាយការណ៍អំពីការធ្វើប្រាក់	១៤
៤	ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន	១៦
៥	របាយការណ៍អំពីការបញ្ជូនដីកាសម្រេចទៅម្ចាស់បំណុល	២១
៦	ពាក្យសុំអនុវត្តការចាត់ចែងរក្សាការពារ	២៣
	ឯកសារភ្ជាប់ លិខិតចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន	២៨
	ឯកសារភ្ជាប់ លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ	២៩
៧	លិខិតផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់ឱ្យស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន	៣០
៨	សេចក្តីបញ្ជាក់ នៃសៀវភៅចុះបញ្ជី (ការចុះបញ្ជីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន)	៣២
៩	របាយការណ៍ស្តីពី ការបញ្ជូនដីកាសម្រេចទៅកូនបំណុល	៣៣
១០	ពាក្យសុំលុបប្រតិភោគ	៣៥
	ឯកសារភ្ជាប់ អនុសាសនាសាលក្រមលើបណ្តឹងអង្គសេចក្តី	៣៧
	ឯកសារភ្ជាប់ លិខិតបញ្ជាក់អំពីហេតុដែលសាលក្រមបានចូលជាស្ថាពរ	៣៨
១១	ដីកាសម្រេចលុបប្រតិភោគ	៣៩

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧

ពាក្យសុំដីកាសម្រេចអង្គការពារ

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ មាស ពេជ្រ ជាមេធាវី អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ របស់លោក ខៀវ អាត ដូចដែលមានបញ្ជាក់ក្នុងបញ្ជីភាគី ដែលមាននៅក្នុងឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ ។

សូមគោរពជូន

លោកប្រធានសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ: ពាក្យសុំដីកាសម្រេចអង្គការពារ

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ ខៀវ អាត សុំដីកាសម្រេចអង្គការពារអន្តរកាលចំពោះអចលនវត្ថុដូចដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងបញ្ជីអចលនវត្ថុនៅក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌឧបសម្ព័ន្ធរបស់កូនបំណុលឈ្មោះ សុខ បូរ៉ា ដូចដែលមានបញ្ជាក់ក្នុងបញ្ជីភាគីនៅក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌឧបសម្ព័ន្ធ ដើម្បីធានានូវការអនុវត្តសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្ញុំបាទចំពោះកូនបំណុលដូចមាននៅក្នុងឯកសារឧបសម្ព័ន្ធស្តីពី បញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុល ។

មូលដ្ឋាននៃពាក្យសុំ

១. សិទ្ធិនិងត្រួតពិនិត្យអង្គការពារ :

ម្ចាស់បំណុលឈ្មោះ ខៀវ អាត បានឱ្យកូនបំណុលឈ្មោះ សុខ បូរ៉ា ខ្ចីប្រាក់ចំនួន ៨.០០០ ដុល្លារ ដោយ មានការព្រមព្រៀងសងនៅថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ ប៉ុន្តែកូនបំណុលមិនបានសងប្រាក់ទៅម្ចាស់បំណុលទេ ទោះបីកាលបរិច្ឆេទនៃការកំណត់សងថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ បានកន្លងហួសទៅហើយក៏ដោយ ។ ប្រហែលនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ ម្ចាស់បំណុលបានដាស់តឿនជាញឹកញាប់ ប៉ុន្តែកូនបំណុលមិនបានសងប្រាក់ឡើយ ។

២. ភាពចាំបាច់សម្រាប់នៃការអង្គការពារ:

កូនបំណុលបានអះអាងថា គាត់បានសងប្រាក់ចំនួន ៦.០០០ដុល្លារ មុនកាលកំណត់សង ហើយបំណុលដែលនៅសល់ម្ចាស់បំណុលបានលើកលែងទៅវិញ ។

-កូនបំណុលបានជំពាក់ប្រាក់ប្រាក់កម្ចីសណ្តានច្រើនណាស់ ដោយកូនបំណុលយកប្រាក់នោះទៅចំណាយ លើថ្លៃព្យាបាលឪពុករបស់គាត់ ហើយគាត់ស្ថិតនៅក្រោមសំពាធត្រូវសងប្រាក់កំចីទៀត។ បន្ថែមលើនេះ ការរកស៊ីរបស់កូនបំណុល មើលទៅមិនដំណើរការល្អសោះ។ កូនបំណុលជាម្ចាស់នៃអាគារ និងដីមួយកន្លែង (A២) ប៉ុន្តែគ្មានទ្រព្យពិសេសផ្សេង ទៀតក្រៅពីនេះទេ។ បន្ថែមលើបំណុលក្នុងរឿងក្តីបច្ចុប្បន្ន ហើយស្ថិតក្នុងស្ថានភាពមួយដែលកូនបំណុលអាចចាត់ចែង ទ្រព្យរបស់ខ្លួនគ្រប់ពេល ដូចមានការបង្ហាញក្នុងបញ្ជីអំពី អចលនវត្ថុ (A៣) ។

-មានតែទ្រព្យនីមួយៗដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងឯកសារពិពណ៌នាអំពីអចលនវត្ថុ ត្រូវបានរឹបអូសជាបណ្តោះ អាសន្នជាមុនទេ ទើបម្ចាស់បំណុលអាចអនុវត្តសិទ្ធិបាន បើមិនដូច្នោះទេ ម្ចាស់បំណុលមិនអាច ឬ មានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការអនុវត្តសាលក្រមនៅពេលដែលម្ចាស់បំណុលឈ្នះក្តី។

ឯកសារបញ្ជាក់ដំបូង

A១ : លិខិតកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ

A២ : លិខិតយថាភូតនៃការចុះបញ្ជីអចលនវត្ថុ

A៣ : របាយការណ៍រៀបចំដោយម្ចាស់បំណុល

ឯកសារភ្ជាប់

ភស្តុតាង A១, A២, និង A៣

១ច្បាប់សម្រាប់ភស្តុតាងនីមួយៗ (ថតចម្លង)

លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ

១ច្បាប់ (ថតចម្លង)

ហត្ថលេខា

មាស ពេជ្រ

បញ្ជីភាគី

ម្ចាស់បំណុល: **ខៀវ អាន** អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ

អាស័យដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ ១១១

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ម្ចាស់បំណុល មាស-ពេជ្រ (មេធាវី)

អាស័យដ្ឋាន: លេខ XX,00 ភ្នំពេញ (កន្លែងដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូន)

លេខទូរស័ព្ទ: ០២៣-###-###

កូនបំណុល: **សុខ បូរី** អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ ២២២២

អាស័យដ្ឋាន: លេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ។

បញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ

ទឹកប្រាក់ចំនួន ៨០០០ដុល្លារ (ប្រាំបីពាន់ដុល្លារ)

សិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារឱ្យសងប្រាក់ដែលដើមចោទបានឱ្យចុងចំណាយខ្លី ដោយផ្អែកលើកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ដែលបានបង្កើតឡើងរវាង ដើមចោទ និងចុងចំណាយនៅថ្ងៃ ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ កាលបរិច្ឆេទនៃការសងគឺ នៅថ្ងៃទី ០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ។

បញ្ជីអចលនវត្ថុ

ទីតាំង ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ

លេខ ០០០

ប្រភេទនៃដី ជាតំបន់សម្រាប់រស់នៅ

ទំហំ:.....ម៉ែត្រការេ

សមាសភាពនៃដីខាងលើ: ជាអាគារ (ផ្ទះ)

ប្រភេទនៃផ្ទះ: សម្រាប់លំនៅដ្ឋាន

លក្ខណៈនៃអាគារ: ធ្វើពីថ្ម

ទំហំអាគារ ០០ម^២

កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ

លិខិតនៃកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ លេខ 0A-99999A

កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគនេះត្រូវបានធ្វើឡើងរវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុលខាងក្រោមនេះ :

ម្ចាស់បំណុល : ខៀវ អាត អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លេខ 1 1 1 1

ទូរសព្ទលេខ : 012-999-111

អាសយដ្ឋាន : No. 12 ផ្លូវលេខ 00 សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន ភ្នំពេញ

កូនបំណុល : សុខ បូរា អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លេខ 2 2 2 2

ទូរសព្ទលេខ : 012-999-222

អាសយដ្ឋាន : No. 34 ផ្លូវលេខ 00 សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌដូនពេញ ភ្នំពេញ

ភាគីទាំងពីរខាងលើនេះ បានព្រមព្រៀងដូចតទៅ :

1. កូនបំណុលបានខ្ចីប្រាក់ចំនួន ៨០០០ដុល្លារ ពីម្ចាស់បំណុល នៅថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ ហើយនៅថ្ងៃដែលនេះ ក៏បានទទួលប្រាក់ ៨០០០ដុល្លារនេះ ពីម្ចាស់បំណុល ។
2. រយៈពេលខ្ចី ២៤ខែ (គិតពីថ្ងៃដែលបានប្រគល់ប្រាក់)
3. ការប្រាក់ក្នុងរយៈពេលខ្ចី ១០% ក្នុងមួយឆ្នាំ
4. កូនបំណុលត្រូវសង ៨០០០ដុល្លារ និងការប្រាក់ទៅឱ្យម្ចាស់បំណុល ២៤ខែក្រោយ គឺនៅថ្ងៃទី១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ។
5. ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនអាចសងប្រាក់ទាំងអស់ តាមកាលកំណត់ខាងលើនេះទេ កូនបំណុល ត្រូវបង់ការប្រាក់នៃការយឺតយ៉ាវ ។
ការប្រាក់នៃការយឺតយ៉ាវគឺ ២០%ក្នុងមួយឆ្នាំ ដែលស្មើនឹងទ្រព្យនៃការប្រាក់ ហើយត្រូវគណនា ដោយផ្អែកលើទឹកប្រាក់ដែលសងយឺតយ៉ាវ និងរយៈពេលនៃការសងយឺតយ៉ាវ ។

ថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤

ថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤

មេដៃស្តាំរបស់ម្ចាស់បំណុល

មេដៃស្តាំរបស់កូនបំណុល

A (ហត្ថលេខា)

B (ហត្ថលេខា)

**ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ នៃសៀវភៅ
ចុះបញ្ជីអំពី អចលនវត្ថុ**

(លុបចោល)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៧

របាយការណ៍

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ ខៀវ អាត ដែលមានអាសយដ្ឋាន ផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេ បាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង
ភ្នំពេញ ។

គោរពជូន

ប្រធានសាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញ

១. សេចក្តីផ្តើម

ខ្ញុំសូមជម្រាបជូនលោកប្រធានអំពីមូលហេតុដែលខ្ញុំសម្រេចដាក់ពាក្យសុំមក សាលាតំបូងក្រុង
ភ្នំពេញដើម្បីចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះដី និង អាគាររបស់សុក បូរ៉ា (កូន
បំណុល) ។

២. កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិកោគរវាង សុក បូរ៉ា និង ខ្ញុំ

ថ្ងៃទី ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ សុក បូរ៉ា ដែលមានអាសយដ្ឋានផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ផ្សារ
កណ្តាល ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ បានខ្ចីប្រាក់ពីខ្ញុំចំនួន ៨.០០០ដុល្លារ ហើយសន្យាសងប្រាក់នៅ ថ្ងៃទី
០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ។ កូនបំណុលបានយល់ព្រមបង់ការប្រាក់ចំនួន ១០ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ និង
ការប្រាក់យឺតយ៉ាវ ចំនួន ២០ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនសងប្រាក់នៅថ្ងៃកំណត់
សង ។

៣. ភាពយឺតយ៉ាវនៃការសងប្រាក់

នៅថ្ងៃទី ១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ដែលជាថ្ងៃកំណត់សង កូនបំណុលបានមកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ហើយ
គាត់បាននិយាយថា គាត់ត្រូវការប្រាក់ដើម្បីព្យាបាលជំងឺឪតុររបស់គាត់ ។ ប្រហែលជាក្នុង ខែកក្កដា ឆ្នាំ
២០០៦ ខ្ញុំបានដាស់តឿនជាញឹកញាប់ឱ្យកូនបំណុលសងប្រាក់ ប៉ុន្តែកូនបំណុលមិនបានសងទេ សរុបមក
កូនបំណុលមិនដែលសងទាំងប្រាក់ដើម និង ការប្រាក់រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

៤- ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់កូនបំណុល

ក្រោយមកខ្ញុំបានឮថា កូនបំណុលបានជំពាក់ប្រាក់ញាតិសណ្តានរបស់គាត់ជាច្រើននាក់ ដោយគាត់យកប្រាក់នោះទៅព្យាបាលជម្ងឺឪពុករបស់គាត់ ហើយគាត់កំពុងស្ថិតនៅក្រោមសំពាធដែលត្រូវសងប្រាក់កំរើចឡើងវិញ។ បន្ថែមពីលើនេះ របរអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុលមើលទៅមិនដំណើរការល្អសោះ ហើយកាលបរិច្ឆេទកំណត់សងបានកន្លងហួសដែរ។

កូនបំណុលមានតែដី និងអាគារមួយកន្លែងប៉ុណ្ណោះ គាត់គ្មានទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីក្រៅពីនេះទេ។ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលលក់ដី និងអាគារដែលគាត់មាននោះទៅឱ្យតតិយជន ហើយធ្វើការងារវាយអស់នោះ កូនបំណុលនឹងគ្មានទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីសេសសល់ឡើយ។ ខ្ញុំមានការបារម្ភថា អាចនឹងមានការលំបាកក្នុងការអនុវត្តនូវសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ។

៥- សន្និដ្ឋាន

ដូច្នេះ ខ្ញុំដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីធានានូវសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំក្នុងការទាមទារឱ្យសងប្រាក់។

ហត្ថលេខា
ខៀវ អាន

លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ

ថ្ងៃទី ២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧

អាសយដ្ឋាន : No. 12 ផ្លូវលេខ ០០ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ

អាណត្តិទាយក : ខៀវ អាត អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ : ១១១១

តាមរយៈលិខិតនេះ ខ្ញុំសូមតែងតាំងមេធាវីខាងក្រោមនេះ ឱ្យធ្វើជាតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ខ្ញុំ ព្រមទាំងប្រគល់សិទ្ធិបំពេញកិច្ចការខាងក្រោម ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនេះ :

មេធាវី : មាស ពេជ្រ

អាសយដ្ឋាន : ××, ០០, ភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ : ០២៣-###-###

ទូរសារ : ០០០-០០០-១១១

ការពិពណ៌នា

I. រឿងក្តី :

1. ភាគីម្ខាងទៀត

កូនបំណុល : សុក បូរ៉ា

2. តុលាការ :

សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

3. សញ្ញាណនៃរឿងក្តី :

រឿងក្តីនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល ដោយម្ចាស់បំណុល

II. ចំណុចដែលអាណត្តិ

1. សិទ្ធិអំណាចពេញលេញក្នុងការធ្វើសកម្មភាពតំណាងឱ្យម្ចាស់បំណុល

2. ការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតប

3. ការដកពាក្យបណ្តឹង ការផ្សះផ្សា ការបោះបង់ឬការទទួលស្គាល់ការទាមទារ ឬ ការចូលរួមអន្តរាគមន៍ក្នុង បណ្តឹង

4. ការដាក់ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បណ្តឹងសាទុក្ខ ឬ ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ា ឬការដកពាក្យបណ្តឹងទាំងនេះ

5. ការតែងតាំងអនុតំណាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

លេខ ៥ ឆ្នាំ ២០០៧

ជីកាសម្រេចអំពីប្រាតិភោគ

-បានឃើញសំណុំរឿងរក្សាការពារ លេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧

ភាគី: ដូចមានចង្អុលបង្ហាញនៅក្នុងបញ្ជីពណ៌នាអំពីភាគីដែលមានភ្ជាប់មកជាមួយ

សិទ្ធិលើបំណុលដែលបានទាមទារ: ដូចមានចង្អុលបង្ហាញនៅក្នុងបញ្ជីពណ៌នាអំពីសិទ្ធិលើ
បំណុលដែលមានភ្ជាប់មកជាមួយ ។

យោងលើករណីនៃពាក្យសុំសម្រាប់ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នរវាងភាគីខាងលើ (លេខ ៩ ឆ្នាំ
២០០៧) តុលាការបានសម្រេចដូចខាងក្រោម:

សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់

ម្ចាស់បំណុលត្រូវផ្ញើប្រាក់ចំនួន ៨.០០០.០០០ រៀល (ប្រាំបីលានរៀល) ជាប្រាតិភោគសម្រាប់
កូនបំណុល នៅត្រឹមថ្ងៃទី ២០ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៧ ។

ថ្ងៃទី ៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

ចៅក្រម **ឧត្តម បញ្ញា**

បញ្ជីឈ្មោះភាគី

ម្ចាស់បំណុល: ខៀវ អាន អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: ១១១១

អសយដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ

អ្នកគំណាចដោយអាណត្តិរបស់ម្ចាស់បំណុល: មាស ពេជ្រ (មេធាវី)

អាសយដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ xxx, ០០ ក្រុង ភ្នំពេញ (អសយដ្ឋានដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូន)

ទូរស័ព្ទលេខ: ០២៣-###-###

កូនបំណុល: សុភ បូរី អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: ២២២២

អសយដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ

បញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ

ចំនួនទឹកប្រាក់: ៨.០០០ដុល្លារ (ប្រាំបីពាន់ដុល្លារ)

សិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារឱ្យសងប្រាក់ដែលត្រូវបានឱ្យចុងចម្លើយខ្ចី ដោយផ្អែកលើកិច្ចសន្យា
ខ្ចីបរិភោគរវាងដើមចោទ និង ចុងចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ ។ កាលបរិច្ឆេទកំណត់សង
គឺថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ។

លិខិតពាក្យសុំធ្វើ (សម្រាប់អ្នកធ្វើ)

(ការធ្វើប្រាក់ដើម្បីធានាតាមផ្លូវតុលាការ និង ដើម្បីដោះស្រាយការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន)

អ្នកធ្វើត្រូវបំពេញក្នុងប្រអប់ដែលមានបន្ទាត់ក្រាស់ ។

ថ្ងៃខែឆ្នាំដាក់ពាក្យសុំ : ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧	បញ្ជីលេខ : ០៧ ឆ្នាំ ២០០៧													
ឈ្មោះតុលាការដែលត្រូវបានដាក់ពាក្យសុំធ្វើ : សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ	ឈ្មោះតុលាការដែលចាត់ការនីតិវិធីនៃការសម្រេចសេចក្តីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើ និង លេខសំណុំរឿង ជាអាទិ៍ តុលាការ : សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ សំណុំរឿងលេខ : ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧ (ឈ្មោះនៃរឿងក្តី) រឿងក្តីនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះ អចលនវត្ថុ (ភាគីពាក់ព័ន្ធ) : ម្ចាស់បំណុល: ខៀវ អាត កូនបំណុល: សុក បូរី													
ឈ្មោះ ឬ នាមករណ៍របស់អ្នកធ្វើ : ខៀវ អាត អាសយដ្ឋានផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ ភេទ: ប្រុស ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត: អាសយដ្ឋាន ឬទីតាំងទីស្នាក់ការចម្បង: ហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃ: ហត្ថលេខារបស់ ខៀវ អាត (ឈ្មោះអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ឬអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ) : មាស ពេជ្រ (អាសយដ្ឋាន) : XX, ០០ ក្រុងភ្នំពេញ (ហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃ): ហត្ថលេខារបស់ មាស ពេជ្រ	អង្គហេតុដែលជាមូលហេតុនៃការធ្វើ ☐ ១. ប្រតិភោគសម្រាប់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ☐ ២. ប្រតិភោគសម្រាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំជាបណ្តោះអាសន្ន ☐ ៣. ប្រតិភោគដើម្បីឱ្យរួចផុតពីការអនុវត្តដោយបង្ខំជាបណ្តោះអាសន្ន ☐ ៤. ធានានូវការបង្កង់នូវការអនុវត្តដោយបង្ខំ ☐ ៥. ធានានូវការលុបចោលនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំ ☐ ៦. ធានានូវការបន្តនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំ ☒ ៧. ធានានូវការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ☐ ៨. ធានានូវការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ☐ ៩. ធានានូវការលុបចោលនូវការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ☐ ១០. ប្រាក់លុបចោលនូវការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ☐ ១១. () (សូមគូស ☒ នៅមុខលេខសមស្រប)													
ឈ្មោះអ្នកមានសិទ្ធិទទួលការធ្វើ: សុក បូរី ឈ្មោះអ្នកតំណាងនីតិបុគ្គល: អាសយដ្ឋាន ឬទីតាំងនៃទីស្នាក់ការចម្បង: ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ														
បញ្ញត្តិច្បាប់ដែលជាមូលដ្ឋាន : មាត្រា ៥៤២ និង មាត្រា ៧១ កថាខណ្ឌទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី	ផ្សេងៗ													
ទឹកប្រាក់ធ្វើ (ឯកតា : រៀល) (ហាមកែ ឬ កោសលុប)	<table border="1"> <tr> <td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>៨</td><td>០</td><td>០</td><td>០</td><td>០</td><td>០</td><td>០</td> </tr> </table>							៨	០	០	០	០	០	០
						៨	០	០	០	០	០	០		
សរសេរជាអក្សរ	ប្រាំបីលានរៀល													

បានទទួលការធ្វើដូចខាងលើនេះ ។
 បានទទួលប្រាក់បញ្ញើដូចខាងលើនេះ ។

ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

តុលាការ : សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

ក្រឡាបញ្ជី : មរ វិទូ

(កំណត់)

១ ក្នុងករណីដែលធ្វើការដោយអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ឬ អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ មិនចាំបាច់មានហត្ថលេខា ឬ ស្នាមម្រាមដៃរបស់ ម្ចាស់សិទ្ធិទេ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ ០៨ ឆ្នាំ ២០០៧

ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

យើង ឧត្តម បញ្ជា ចៅក្រមសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ ៖

- បានឃើញក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០៧០៦ / ២១ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦ ។
- បានឃើញសំណុំរឿងរក្សាការពារលេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧
- បានឃើញពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ចុះថ្ងៃទី ០៤-០១-២០០៧ ។

កម្មវត្ថុ: សុំដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុដូចមាននៅក្នុងបញ្ជីឯកសារ ស្តីពីអចលនវត្ថុភ្ជាប់មកជាមួយ ។

- **ភាគី:** ដូចមានពិពណ៌នានៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពី ភាគី
- **សិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ:** ដូចមានពិពណ៌នានៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពី សិទ្ធិលើបំណុល
- បានឃើញរបាយការណ៍ស្តីពីប្រាក់តំកល់(ប្រតិភោគ)ចំនួន ៨.០០០.០០០ រៀល

សំអាងហេតុ

តាមលិខិតនៃកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគរវាងឈ្មោះ ខៀវ អាត និងឈ្មោះ សុក បូរា ឃើញថា ឈ្មោះ សុក បូរា បានខ្ចីប្រាក់ពីឈ្មោះ ខៀវ អាត ចំនួន ៨០០០ ដុល្លា នៅថ្ងៃទី ០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ ដែលអាចបង្ហាញឱ្យឃើញពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលមានគោលបំណងសងជាប្រាក់រវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ។

តាមរបាយការណ៍បំភ្លឺរបស់ម្ចាស់បំណុល ខៀវ អាត បង្ហាញឱ្យឃើញថា កូនបំណុលឈ្មោះ សុក បូរា មានជំពាក់បំណុលគេជាច្រើនទៀត ដែលជាហេតុនាំឱ្យមានការបាត់បង់ ការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងមិនអាចធ្វើបាន ឬនឹងមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

តាមលិខិតយថាភូត នៃការចុះបញ្ជីអចលនវត្ថុដែលម្ចាស់បំណុលផ្តល់ជូនតុលាការឃើញថា កម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះអចលនវត្ថុមានភាពច្បាស់លាស់ ហើយជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលឈ្មោះ សុក ចូរ៉ា ។

ဟေ့နုဌ်ဗွဲးဟေ့နုဌ်ဗွဲး

១-វិបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននូវអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលឈ្មោះ **សុក បូរ៉ា** ដូចមានក្នុងបញ្ជី
អំពី អចលនវត្ថុភ្ជាប់មកជាមួយ ។

២-ដើម្បីទទួលបាននូវការលុបចោលការអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននេះ កូនបំណុលត្រូវធ្វើប្រាក់តម្កល់នៅតុលាការចំនួន ៨០០០ ដុល្លា (ប្រាំបីពាន់) ជាប្រាក់រំដោះ ។

៣-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់កូនបំណុល ។

ដីកាសំរេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ៖ យោងតាមមាត្រា ៥៥០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីអាចដាក់ពាក្យសុំតវ៉ា បាន ។

ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០៧

ចៅក្រម

ឧត្តម បណ្ឌិត

បញ្ជីឈ្មោះភាគី

ម្ចាស់បំណុល: ខៀវ អាន អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: ១១១១

អសយដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ

អ្នកគំណាងដោយអាណត្តិរបស់ម្ចាស់ម្ចាស់បំណុល: មាស ពេជ្រ (មេធាវី)

អាសយដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ xxx, ០០ ក្រុង ភ្នំពេញ (អសយដ្ឋានដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូន)

ទូរស័ព្ទលេខ: ០២៣-###-###

កូនបំណុល: សុភ បូរី អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: ២២២២

អសយដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ

បញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ

ចំនួនទឹកប្រាក់: ៨.០០០ដូល្លារ (ប្រាំបីពាន់ដូល្លារ)

សិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារឱ្យសងប្រាក់ដែលបានឱ្យចុងចម្លើយខ្ចី ដោយផ្អែកលើ កិច្ចសន្យា ខ្ចី បរិភោគរវាងដើមចោទ និង ចុងចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ ។ កាលបរិច្ឆេទនៃការកំណត់ សងគឺ ថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ។

បញ្ជីអចលនវត្ថុ

ទីតាំង ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ

លេខ ០០០

ប្រភេទនៃដី ជាតំបន់សម្រាប់រស់នៅ

ទំហំ:.....ម៉ែត្រការេ

សមាសភាពនៃដីខាងលើ: ជាអាគារ (ផ្ទះ)

ប្រភេទនៃផ្ទះ: សម្រាប់លំនៅដ្ឋាន

លក្ខណៈនៃអាគារ: ធ្វើពីថ្ម

ទំហំអាគារ ០០ម^២

(គំរូ)របាយការណ៍អំពីការបញ្ចូល

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយក្រុមបញ្ចូល

កាលបរិច្ឆេទធ្វើចេញ : ថ្ងៃទី .៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

លេខសំណុំរឿង : លេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧

ឈ្មោះឯកសារដែលត្រូវបានបញ្ចូល : ដីកាសម្រេចស្តីពី ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

ឈ្មោះអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ចូល : ស៊ីង ស៊ុរិយា (ក្រឡាបញ្ជី)

អាសយដ្ឋានអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ចូល : ផ្ទះលេខ XX,០០ ក្រុង ភ្នំពេញ

ឈ្មោះជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល : មាស ពេជ្រ

ហត្ថលេខា ឬស្នាមម្រាមដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង : ហត្ថលេខា (មាស ពេជ្រ)

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយអ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ចូល (កត្តាប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាសាលា ឬ ក្រុមបញ្ចូល)

ទីកន្លែងដែលបានធ្វើការបញ្ចូល : សាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញ ផ្ទះលេខ ៣១ ផ្លូវ មនីរ៉េត (ផ្លូវលេខ ២១៧) កាច់ជ្រុងផ្លូវ ២១៣

កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចូល : ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ ម៉ោង ១០ ព្រឹក

វិធីជាក់ស្តែងនៃការបញ្ចូល

☒ ១

បានប្រគល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូលដោយផ្ទាល់ដៃ

☐ ខ្ញុំបានពន្យល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល នូវខ្លឹមសារសង្ខេបនៃឯកសារដែលបានបញ្ចូល ពីព្រោះជននោះមិនចេះអានអក្សរ

☐ ២

បានប្រគល់ឯកសារទៅអ្នកដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យចំពោះការទទួលឯកសារនេះ ពីព្រោះខ្ញុំមិនបានជួបអ្នកដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូលដោយផ្ទាល់នៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ចូលនោះទេ

☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ☐ អ្នកនៅជាមួយ

ឈ្មោះ :

☐ ៣

ឯកសារត្រូវបានទុកនៅទីកន្លែងដែលត្រូវធ្វើការបញ្ចូល ដោយហេតុថាបុគ្គលខាងក្រោមនេះមិនព្រមទទួលការបញ្ចូលដោយគ្មានហេតុផល

☐ ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល ☐ អ្នកបម្រើ

☐ អ្នកនៅជាមួយ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ

ឈ្មោះ :

☒ ខ្ញុំបានបញ្ចូលឯកសារតាមវិធីដូចខាងលើ

☐

ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ចូលឯកសារខាងលើនេះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះនៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ចូល ខ្ញុំមិនបានជួបជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល ឬជនដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យចំពោះការទទួលឯកសារនេះទេ

កាលបរិច្ឆេទធ្វើរបាយការណ៍ : ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

ឈ្មោះ និងហត្ថលេខាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ : ស៊ីង ស៊ុរិយា ហត្ថលេខា (ស៊ីង ស៊ុរិយា)

កំណត់សំគាល់សម្រាប់អ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូន :

១. ប្រសិនបើជនដែលទទួលឯកសារជាក់ស្តែង (ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ឬ បុគ្គលផ្សេង)
មិនចេះ សរសេរ ឬចុះ ហត្ថលេខា ឬមិនអាចផ្តិតម្រាមដៃបានទេ អ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូនត្រូវចុះ
និទ្ទេស ពីការណ៍នោះនៅកន្លែង “ **ហត្ថលេខា ឬស្នាមម្រាមដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង** ”
២. “ទីកន្លែងដែលបានធ្វើការបញ្ជូន” ត្រូវតែសរសេរឱ្យបានច្បាស់ៗ និងត្រឹមត្រូវ ។
៣. ប្រសិនបើការបញ្ជូនបានធ្វើឡើងតាមចំណុចលេខ ១ អ្នកបញ្ជូនត្រូវគូស ☒ ហើយប្រសិនបើបាន
ពន្យល់ជូន ពីខ្លឹមសារសង្ខេប ត្រូវគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់ដែរ ។ ប្រសិនបើការបញ្ជូនបានធ្វើឡើង
តាម ចំណុចលេខ ២ ត្រូវគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់មុខលេខ ២ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ពីបុគ្គលទទួល
ដោយគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់កំណត់បុគ្គលទទួល និង សរសេរឈ្មោះបុគ្គលដែលបានទទួលនោះ
ផង ។ ប្រសិនបើ ការបញ្ជូនបានធ្វើឡើងតាមចំណុចលេខ ៣ អ្នកបញ្ជូន ត្រូវគូស ☒ នៅក្នុង
ប្រអប់មុខលេខ ៣ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ពីបុគ្គលដែលមិនព្រមទទួលការបញ្ជូន ដោយគ្មានហេតុផល
នេះ ដោយការគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់កំណត់បុគ្គលដែលមិនព្រមទទួលការបញ្ជូន ហើយត្រូវ
សរសេរឈ្មោះបុគ្គល ដែល មិនព្រមទទួលការបញ្ជូននោះចូលផង ។
៤. ក្នុងករណីដែលអ្នកធ្វើរបាយការណ៍មិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារបានសម្រេច អ្នកធ្វើរបាយការណ៍
នោះ ត្រូវគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់នៅពីមុខឃ្លាដែលសរសេរថា “ **ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារ
ខាង លើនេះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះ នៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូន ខ្ញុំមិនបានជួបជនដែល
ត្រូវទទួល ការបញ្ជូន ឬជនដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យ ក្នុងការទទួលឯកសារនេះ** ” ។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារចំពោះអចលនវត្ថុ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ មាស ពេជ្រ ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ឈ្មោះ ខៀវ អាត ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងបញ្ជីភាគីនៅក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌឧបសម្ព័ន្ធ ។

សូមគោរពបូលមក

លោកប្រធានសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ: ស្នើសុំអនុវត្តដីកាសម្រេចការពារលេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់សាលាដំបូងក្រុង ភ្នំពេញ ។

យោង: មាត្រា ៥៣២ មាត្រា ៥៣៤ ចំណុច ច នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

ភាគី: ដូចមាននៅក្នុងបញ្ជីពិពណ៌នាអំពីភាគីដែលមានភ្ជាប់មកជាមួយ ។

សិទ្ធិលើបំណុលដែលបានទាមទារ: ដូចមាននៅក្នុងបញ្ជីពិពណ៌នាអំពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានភ្ជាប់មកជាមួយ ។

តបតាមកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំសូមជំរាបជូនលោកប្រធានសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ ជ្រាបថា:

ខ្ញុំបាទបានទទួលដីកាសម្រេចរក្សាការពារលេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧ ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០៧ របស់សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ ។

ដូច្នេះហើយខ្ញុំសូមអោយលោកប្រធានសាលាដំបូង អនុវត្តរឺបង្គាប់បណ្តោះអាសន្នចំពោះ អចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល ដូចមានបង្ហាញនៅក្នុងបញ្ជីពិពណ៌នាអំពីអចលនវត្ថុដែលមានភ្ជាប់មកជាមួយ ដោយផ្អែកលើខ្លឹមសារសេចក្តីសម្រេចដីកាសម្រេចរក្សាការពារលេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧ ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីអោយការិយាល័យជំនាញសុរិយោដីធ្វើការចុះបញ្ជីកាត់ ត្រាអំពី អចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូសបណ្តោះអាសន្ន ។

សេចក្តីដូចបានគោរព និងជំរាបជូនខាងលើ សូមលោកប្រធានទទួលនូវពាក្យសុំអនុវត្តរបស់ខ្ញុំ
ដោយអនុគ្រោះ ។

ហត្ថលេខា និងត្រា
មាស ពេជ្រ

ឯកសារភ្ជាប់មកជាមួយ

- លិខិតចម្លងយថាភូតនៃដីកាសំរេចរក្សាការពារ ១ ច្បាប់
- លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ ១ ច្បាប់

បញ្ជីឈ្មោះភាគី

ម្ចាស់បំណុល: ខៀវ អាត អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ

អាស័យដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ ១១១

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ម្ចាស់បំណុល មាស ពេជ្រ (មេធាវី)

អាស័យដ្ឋាន: លេខ XX,០០ ភ្នំពេញ (កន្លែងដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូន)

លេខទូរស័ព្ទ: ០២៣-###-###

កូនបំណុល: សុខ បូរា អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ ២២២២

អាស័យដ្ឋាន: លេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ ។

បញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ

ទឹកប្រាក់ចំនួន ៨០០០ដុល្លារ (ប្រាំបីពាន់ដុល្លារ)

សិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារឱ្យសងប្រាក់ដែលដើមចោទបានឱ្យចុងចំណាយខ្លី ដោយផ្អែកលើកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ដែលបានបង្កើតឡើងរវាង ដើមចោទ និងចុងចំណាយនៅថ្ងៃ ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ កាលបរិច្ឆេទនៃការសង គឺនៅថ្ងៃទី ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ ។

បញ្ជីអចលនវត្ថុ

ទីតាំង ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ

លេខ ០០០

ប្រភេទនៃដី ជាតំបន់សម្រាប់រស់នៅ

ទំហំ:.....ម៉ែត្រការេ

សមាសភាពនៃដីខាងលើ: ជាអាគារ (ផ្ទះ)

ប្រភេទនៃផ្ទះ: សម្រាប់លំនៅដ្ឋាន

លក្ខណៈនៃអាគារ: ធ្វើពីថ្ម

ទំហំអាគារ ០០ម^២

**ឯកសារចម្លងយថាភូត នៃដីកាសម្រេច
របស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ**

(លុបចោល)

លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ

ថ្ងៃទី ២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧

អាសយដ្ឋាន : No. 12 ផ្លូវលេខ ០០ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ
អាណត្តិទាយក : ខៀវរតនា អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ : ១១១១

តាមរយៈលិខិតនេះ ខ្ញុំសូមតែងតាំងមេធាវីខាងក្រោមនេះ ឱ្យធ្វើជាតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ខ្ញុំ ព្រមទាំងប្រគល់សិទ្ធិបំពេញកិច្ចការខាងក្រោម ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនេះ :

មេធាវី : មាស ពេជ្រ
អាសយដ្ឋាន : ××, ០០, ភ្នំពេញ
ទូរស័ព្ទ : ០២៣-###-###
ទូរសារ : ០០០-០០០-១១១

ការពិពណ៌នា

I. រឿងក្តី :

1. ភាគីម្ខាងទៀត

កូនបំណុល : សុក បូរ៉ា

2. តុលាការ :

សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

3. សញ្ញាណនៃរឿងក្តី :

រឿងក្តីនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល ដោយម្ចាស់បំណុល

II. ចំណុចដែលអាណត្តិ

1. សិទ្ធិអំណាចពេញលេញក្នុងការធ្វើសកម្មភាពតំណាងឱ្យម្ចាស់បំណុល

2. ការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតប

3. ការដកពាក្យបណ្តឹង ការផ្សះផ្សា ការបោះបង់ឬការទទួលស្គាល់ការទាមទារ ឬ ការចូលរួមអន្តរាគមន៍ក្នុង បណ្តឹង

4. ការដាក់ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បណ្តឹងសាទុក្ខ ឬ ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ា ឬការដកពាក្យបណ្តឹងទាំងនេះ

5. ការតែងតាំងអនុតំណាង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លិខិតឆ្លុះបញ្ចាំងបញ្ជីប្រចាំប្រចាំ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

ខ្ញុំឈ្មោះ **ម៉េង ភារី** ជាក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញ

ជូនចំពោះប្រធានមន្ទីរការិយាល័យសុរិយោដី ខណ្ឌ ដូនពេញ

កម្មវត្ថុ: ការផ្ទុកផ្ទុកឱ្យស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន
សញ្ញាណនៃអបលនវត្ថុ: ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងបញ្ជីស្តីពី អចលនវត្ថុដែលមានភ្ជាប់មកជាមួយ
គោលបំណងនៃការចុះបញ្ជី ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

មូលហេតុ ដីកាសំរេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ រឿងក្តីលេខ ០៩
ឆ្នាំ ២០០៧ ដែលបានចេញនៅថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

ម្ចាស់បំណុលចុះបញ្ជី ឈ្មោះ ខៀវ អាត អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ
អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: ១១១១
អាសយដ្ឋាន : ផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ

កូនបំណុលចុះបញ្ជី ឈ្មោះ សុក បូរី
អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: ២២២២
អាសយដ្ឋាន : ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ

ឯកសារដែលភ្ជាប់ជាមួយ លិខិតចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

សាលាតំបូងក្រុងភ្នំពេញ

ក្រឡាបញ្ជី **ម៉េង ភារី**

ពន្ធចុះបញ្ជី xxx រៀល

បញ្ជីអចលនវត្ថុ

ទីតាំង ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ

លេខ ០០០

ប្រភេទនៃដី ជាតំបន់សម្រាប់រស់នៅ

ទំហំ:.....ម៉ែត្រការ៉េ

សមាសភាពនៃដីខាងលើ: ជាអាគារ (ផ្ទះ)

ប្រភេទនៃផ្ទះ: សម្រាប់លំនៅដ្ឋាន

លក្ខណៈនៃអាគារ: ធ្វើពីថ្ម

ទំហំអាគារ ០០ម^២

**ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ នៃសៀវភៅ
ចុះបញ្ជីអំពី ការអប់រំសង្គមបណ្តុះបណ្តាល**

(លុបចោល)

(គំរូ)របាយការណ៍អំពីការបញ្ចូល

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយក្រុមបញ្ចូល

កាលបរិច្ឆេទធ្វើចេញ : ថ្ងៃទី ១២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧
លេខសំណុំរឿង : លេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧
ឈ្មោះឯកសារដែលត្រូវបានបញ្ចូល : ដីកាសម្រេចស្តីពី ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន
ឈ្មោះអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ចូល : នេង សុភ័ក្ត្រ
អាសយដ្ឋានអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ចូល : ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ
ឈ្មោះជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល : សុក បូរ៉ា

ហត្ថលេខា ឬស្នាមម្រាមដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង :ហត្ថលេខា (គ្រឿង បុប្ផ)

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយអ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ចូល (កត្តាប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាសាលា ឬ ក្រុមបញ្ចូល)

ទីកន្លែងដែលបានធ្វើការបញ្ចូល : ផ្ទះលេខ ៣៤ សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ក្រុង ភ្នំពេញ	
កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចូល : ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ ម៉ោង ១២ ថ្ងៃត្រង់	
វិធីជាក់ស្តែងក្នុងការបញ្ចូល	
☐ ១	បានប្រគល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូលដោយផ្ទាល់ដៃ ☐ ខ្ញុំបានពន្យល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល នូវខ្លឹមសារសង្ខេបនៃឯកសារដែលបានបញ្ចូល ពីព្រោះជននោះមិនចេះអានអក្សរ
☒ ២	បានប្រគល់ឯកសារទៅអ្នកដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យចំពោះការទទួលឯកសារនេះ ពីព្រោះខ្ញុំមិនបានជួបអ្នកដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូលដោយផ្ទាល់នៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ចូលនោះទេ ☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ☒ អ្នកនៅជាមួយ ឈ្មោះ :
☐ ៣	ឯកសារត្រូវបានទុកនៅទីកន្លែងដែលត្រូវធ្វើការបញ្ចូល ដោយហេតុថាបុគ្គលខាងក្រោមនេះមិនព្រមទទួលការបញ្ចូលដោយគ្មានហេតុផល ☐ ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល ☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកនៅជាមួយ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ឈ្មោះ :
☒ ខ្ញុំបានបញ្ចូលឯកសារតាមវិធីដូចខាងលើ	
☐ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ចូលឯកសារខាងលើនេះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះនៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ចូល ខ្ញុំមិនបានជួបជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ចូល ឬជនដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យក្នុងការទទួលឯកសារនេះទេ	
កាលបរិច្ឆេទធ្វើរបាយការណ៍ : ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧	
ឈ្មោះ និងហត្ថលេខាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ : នេង សុភ័ក្ត្រ ហត្ថលេខា (នេង សុភ័ក្ត្រ)	

កំណត់សំគាល់សម្រាប់អ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូន :

១. ប្រសិនបើជនដែលទទួលឯកសារជាក់ស្តែង (ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ឬ បុគ្គលផ្សេង) មិនចេះសរសេរ ឬចុះហត្ថលេខា ឬមិនអាចផ្តិតម្រាមដៃបានទេ អ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូនត្រូវចុះនិទ្ទេសពីការណ៍នោះនៅកន្លែង **“ហត្ថលេខា ឬស្នាមម្រាមដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង”**
២. “ទីកន្លែងដែលបានធ្វើការបញ្ជូន” ត្រូវតែសរសេរឱ្យបានច្បាស់ៗ និងត្រឹមត្រូវ ។
៣. ប្រសិនបើការបញ្ជូនបានធ្វើឡើងតាមចំណុចលេខ ១ អ្នកបញ្ជូនត្រូវគូស ☒ ហើយប្រសិនបើបានពន្យល់ជូនពីខ្លឹមសារសង្ខេប ត្រូវគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់ដៃ។ ប្រសិនបើការបញ្ជូនបានធ្វើឡើងតាមចំណុចលេខ ២ ត្រូវគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់មុខលេខ ២ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ពីបុគ្គលទទួលដោយគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់កំណត់បុគ្គលទទួល និង សរសេរឈ្មោះបុគ្គលដែលបានទទួលនោះផង។ ប្រសិនបើការបញ្ជូនបានធ្វើឡើងតាមចំណុចលេខ ៣ អ្នកបញ្ជូនត្រូវគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់មុខលេខ ៣ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ពីបុគ្គលដែលមិនព្រមទទួលការបញ្ជូន ដោយគ្មានហេតុផលនេះ ដោយការគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់កំណត់បុគ្គលដែលមិនព្រមទទួលការបញ្ជូន ហើយត្រូវសរសេរឈ្មោះបុគ្គល ដែលមិនព្រមទទួលការបញ្ជូននោះចូលផង ។
៤. ក្នុងករណីដែលអ្នកធ្វើរបាយការណ៍មិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារបានសម្រេច អ្នកធ្វើរបាយការណ៍នោះត្រូវគូស ☒ នៅក្នុងប្រអប់នៅពីមុខឃ្លាដែលសរសេរថា **“ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារខាងលើនេះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះ នៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូន ខ្ញុំមិនបានជួបជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ឬជនដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យ ក្នុងការទទួលឯកសារនេះ ”** ។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំលុបចោលប្រតិភោគ

គោរពជូន លោកប្រធានសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

ពីអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ

អ្នកដាក់ពាក្យសុំ (ម្ចាស់បំណុល)

ឈ្មោះ ខៀវ អាត ភេទ ប្រុស អាយុ ៤៦ ឆ្នាំ

អាស័យដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ ១២ សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌ ចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ

ឈ្មោះ មាស ពេជ្រ មេធាវី ភេទប្រុស អាយុ៤៦

អាស័យដ្ឋាន: ផ្ទះលេខ .xx ផ្លូវ ០០ ភ្នំពេញ (ទូរស័ព្ទ) ០២៣-###-###

ភាគីម្ខាងទៀត (កូនបំណុល)

ឈ្មោះ សុខ បូរា ភេទ ប្រុស អាយុ ៤៦

អាស័យដ្ឋាន: ផ្ទះ លេខ ៣៤ សង្កាត់ផ្សាកណ្តាល ខណ្ឌ ដូនពេញ ភ្នំពេញ

ចំណុចបង្ហាញ និងមូលដ្ឋានសំរាប់ពាក្យសុំ

យោងតាមប្រតិភោគដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំ (ម្ចាស់បំណុល) បានដាក់ទាក់ទងនឹង រឿងក្តីស្តីពី (ការរឹបអូសជា
បណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ) មូលដ្ឋានសំរាប់ការដាក់ប្រតិភោគត្រូវបានរលត់ ដោយសារតែ តុលាការបានចេញ
សាលក្រមឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំឈ្នះបណ្តឹងអង្គសេចក្តី ហើយសាលក្រមនោះបានចូលជាស្ថាពររបបបន្ទាប់ពី ថ្ងៃទី ៦ ខែ ឧសភា
ឆ្នាំ ២០០៧ ។

ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបាទ / នាងខ្ញុំសុំលូមព្យាបាលការចេញដីកាសំរេចលុបចោលប្រតិភោគនេះ ។

- កាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ប្រតិភោគៈ ថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧
- ទីកន្លែងនៃការដាក់ប្រតិភោគៈ នៅសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ
- លេខដាក់ប្រតិភោគៈ ឆ្នាំ ២០០៧ លេខ ០៧ ។
- ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានដាក់ប្រតិភោគៈ ៨ លាន រៀល

ឯកសារដែលភ្ជាប់មកជាមួយ

១/ អនុសាសនាសាលក្រម ចំនួន ១ច្បាប់

២/ លិខិតបញ្ជាក់អំពីហេតុដែលសាលក្រមបានចូលជាស្ថាពរ ចំនួន១ច្បាប់

អាស្រ័យដូចបានជំរាប និងភ្ជាប់ជូនខាងលើ សូមតុលាការមេត្តាចេញដីកាសំរេចលុបចោលនូវប្រតិភោគតាម
ពាក្យសុំដោយក្តីអនុគ្រោះ ។

ធ្វើនៅសាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ

មេធាវី

ឈ្មោះ **មាស ពេជ្រ**

**អនុសាសនាសាលាក្រម នៃបណ្តឹងអង្គសេចក្តី
ដែលសម្រេចឱ្យផ្តាស់បំណុលឈ្នះក្តី**

(លុបចោល)

លិខិតបញ្ជាក់អំពីហេតុដែលសាលាក្រមបាណចូលជាស្ថាពរ

(លុបចោល)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ដីកាសម្រេចលុបប្រាតិភោគ

អ្នកដាក់ពាក្យសុំ: ខៀវ អាត

ភាគីម្ខាងទៀត: សុក ឬរ៉ា

យោងលើរឿងក្តីនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុរវាងភាគីខាងលើ ដែលបានប្តឹងមកតុលាការនៅថ្ងៃទី ៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៧ (សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ សំណុំរឿងរក្សាការពារលេខ ០៩ ឆ្នាំ ២០០៧) មូលដ្ឋាននៃការដាក់ប្រាតិភោគដែលបានដាក់ ដោយ អ្នកដាក់ពាក្យសុំចំនួន ៨លានរៀល ទៅតុលាការនៅថ្ងៃទី ៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ (ការដាក់ប្រាតិភោគ ឆ្នាំ ២០០៧ លេខ ០៧) បានរលត់ ។ ដូច្នេះតុលាការសម្រេចលុបប្រាតិភោគចោល ។

ថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧

សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ

ចៅក្រម **ចែម មករា**

មាតិកា

(មេរៀន)

ទំព័រ

ជំពូកទី ១ ខ្លឹមសារសំខាន់ៗ អំពីការចាត់ចែងរក្សាការពារ.....	១
ផ្នែកទី១ កម្មវត្ថុនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ.....	១
ផ្នែកទី២ ប្រភេទនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ.....	៣
ផ្នែកទី៣ នីតិវិធីរក្សាការចាត់ចែងរក្សាការពារ.....	៧
ផ្នែកទី៤ ចរិតលក្ខណៈនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ.....	៩

ជំពូកទី ២ ការដាក់ពាក្យសុំ.....	១៣
ផ្នែកទី១: របៀបដាក់ពាក្យសុំ.....	១៣
ផ្នែកទី២: សមត្ថកិច្ច (មាត្រា៥៤០ មាត្រា៥៣៣).....	១៣
ផ្នែកទី៣: ចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំ(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី១)....	១៤
៣-១ ឈ្មោះ និង អាសដ្ឋានរបស់ភាគី និងឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋាន របស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច ក).....	១៤
៣-២ ខ្លឹមសារលំអិតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ទាមទារ(មាត្រា៥៤៣ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច ខ មាត្រា ៥៤៦).១៥	
៣-៣ សិទ្ធិ ឬ ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលត្រូវបានរក្សាការពារ(មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច គ មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី២)....	១៥
៣-៤ ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច ឃ មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី២).....	១៦
៣-៥ ភស្តុតាងតាមហេតុនីមួយៗ (មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី២)....	១៦
៣-៦ បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ.....	១៦
ផ្នែកទី៤: ឯកសារដែលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ	១៧
៤-១ ឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី៣). ១៧	
៤-២ ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ (មាត្រា ៥៣ កថាខណ្ឌទី២).....	២០

៤-៣ ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់កម្មវត្ថុនៃការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា ៥៤៦).....	២១
៤-៤ ផ្សេងៗ.....	២២
ផ្នែកទី៥: សោហ៊ុយ.....	២៣
ផ្នែកទី៦: ការបែងចែករឿងក្តី.....	២៣
ផ្នែកទី៧: ការពិនិត្យពាក្យសុំ.....	២៤

ជំពូកទី ៣ ការពិនិត្យរឿងក្តី..... ២៦

ផ្នែកទី១ វិធីនៃការពិនិត្យរឿងក្តី.....	២៦
១-១ ការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ.....	២៦
១-២ ការសួរម្ចាស់បំណុល.....	២៦
១-៣ ការសួរកូនបំណុល.....	២៧
១-៤ ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់.....	២៨
ផ្នែកទី២ កម្មវត្ថុនៃការពិនិត្យ.....	២៨
២-១ ទំនាក់ទំនងសិទ្ធិ ឬគតិយុត្តិដែលត្រូវបានរក្សាការពារ(មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច គ មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី២)...	២៨
២-២ ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច គ និង មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី២).....	២៩
ផ្នែកទី៣ សេចក្តីបញ្ជាក់តំបូង.....	២៩
ផ្នែកទី៤ ប្រាតិភោគ (មាត្រា ៥៤២).....	៣០
៤-១ គោលបំណងនៃប្រាតិភោគ.....	៣១
៤-២ ចំនួននៃប្រាតិភោគ.....	៣១
៤-៣ វិធីនៃការដាក់ប្រាតិភោគ (មាត្រា ៧១ កថាខណ្ឌទី១).....	៣២

ជំពូកទី ៤ ដីកាសម្រេច..... ៣៤

ផ្នែកទី១ ទម្រង់នៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ.....	៣៤
ផ្នែកទី២ ចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា៥៤៥. មាត្រា៥៤៦ មាត្រា៥៤៧).....	៣៤
២-១ ចំណុចចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់រឿងក្តី.....	៣៤

២-២	ចំនួនទឹកប្រាក់សម្រាប់ដាក់ប្រាក់តិរោគ និងវិធីនៃការដាក់ប្រាក់តិរោគ	៣៥
២-៣	សេចក្តីសម្រេច.....	៣៦
២-៤	ការកំណត់ជាក់លាក់នូវកម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេចវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា៥៤៦).....	៣៦
២-៥	ប្រាក់រំដោះពីការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា៥៤៧).....	៣៧
២-៦	មូលដ្ឋាននៃដីកាសម្រេច.....	៣៨
២-៧	បន្ទុកនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តី.....	៣៨
ផ្នែកទី៣	ប្រាក់រំដោះពីការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន.....	៣៩
៣-១	គោលបំណងនៃប្រាក់រំដោះ.....	៣៩
៣-២	ចំនួននៃប្រាក់រំដោះ.....	៤០
៣-៣	វិធីនៃការដាក់ប្រាក់រំដោះ.....	៤១
ផ្នែកទី៤	ការបញ្ជូនដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា៥៤៣).....	៤១
៤-១	ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យរក្សាការពារ.....	៤១
៤-២	ដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំ.....	៤២

ជំពូកទី ៥ ការអនុវត្តការរក្សាការពារ..... ៤៣

ផ្នែកទី១	ស្ថាប័នអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា៥៣២ មាត្រា៥៦៧	
	កថាខណ្ឌទី២. មាត្រា៥៦៥ និង មាត្រា៥៦៦).....	៤៣
ផ្នែកទី២	របៀបដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ.....	៤៤
ផ្នែកទី៣	ចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ..	៤៤
ផ្នែកទី៤	ឯកសារដែលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ..	៤៦
ផ្នែកទី៥	សោហ៊ុយការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ.....	៤៧
ផ្នែកទី៦	ការពិនិត្យពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ.....	៤៧
ផ្នែកទី៧	ការពិនិត្យលើលក្ខខណ្ឌចាំបាច់នៃការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ....	៤៨
៧-១	លិខិតយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា៥៦២	
	កថាខណ្ឌទី ១).....	៤៨
៧-២	អំឡុងពេល (មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី ២).....	៤៨
៧-៣	ផ្សេងៗ.....	៤៩

ផ្នែកទី៨ វិធីនៃការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ..... ៤៩

ជំពូកទី ៦ ការលុបប្រាសឆោត..... ៥០

ជំពូកទី ១ ខ្លឹមសារសំខាន់ៗអំពីការចាត់ចែងរក្សាការពារ

របបរក្សាការពាររដ្ឋប្បវេណីជានីតិវិធីមួយមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្នដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុល នៅពេលដែលរង់ចាំសាលក្រមចុងក្រោយដែលត្រូវអនុវត្ត។ នៅពេលដែលមានបណ្តឹងអង្គសេចក្តីដែលត្រូវចាត់ការនោះ គឺត្រូវចំណាយពេលវេលាមួយវែងដែលមិនអាចកំណត់បាន ដូច្នេះនៅក្នុងអំឡុងពេលនីតិវិធីអង្គសេចក្តីនេះ ពេលខ្លះម្ចាស់បំណុលអាចចាត់បង់ផលប្រយោជន៍ ដោយសារតែចេតនាទុច្ចរិតរបស់កូនបំណុលដែលលាក់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិ តាមរយៈការផ្ទេរ ការដោះដូរ ការលក់ ការបញ្ចាំប្រទានកម្មជាដើម។ល។ ដែលធ្វើឱ្យម្ចាស់បំណុលជួបការលំបាកក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិនៅពេលឈ្នះក្តី។ ដូច្នេះហើយបានជាក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជាបានគិតដល់ផលលំបាកនេះហើយក៏បានកំណត់ជាក្បួនច្បាប់ ក្នុងការធ្វើការចាត់ចែងការរក្សាការពារក្នុងគោលបំណងការពារផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលរហូតដល់នីតិវិធីនៃបណ្តឹងត្រូវបានបញ្ចប់។

ការចាត់ចែងរក្សាការពារ គឺជាវិធានការមួយមានលក្ខណៈបន្ទាន់បង្ខំ ហើយត្រូវ បានធ្វើឡើង ដោយមានលក្ខណៈសំងាត់ មុនពេលចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារនេះ។ វាជាយន្តការការពារជាបឋមចំពោះផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុល។ ការចាត់ចែងរក្សាការពារអាចត្រូវបានចេញមុននីតិវិធីនៃបណ្តឹងអង្គសេចក្តីក៏បាន ឬក្នុងអំឡុងពេលនីតិវិធីនៃបណ្តឹងអង្គសេចក្តីក៏បាន ។

ផ្នែកទី ១ កម្មវត្ថុនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ

កម្មវត្ថុនៃការរក្សាការពារមាន សិទ្ធិលើបំណុល ឬទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗទៀតវត្ថុនិងឋានៈបុគ្គល។

១ សិទ្ធិលើបំណុល

សិទ្ធិលើបំណុលរបស់កូនបំណុលលើកូនបំណុលទី៣ជាប្រភេទសិទ្ធិមួយដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ។ នៅក្នុងករណីនេះតុលាការត្រូវចាត់ចែងរក្សាការពារ(ដោយការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន) ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់កូនបំណុលទី៣។ ឧទាហរណ៍

ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមានគណនេយ្យធនាគារ ម្ចាស់បំណុលអាចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នលើបំណុលរបស់កូនបំណុលដើម្បីដកប្រាក់ពីធនាគាររបស់គាត់ តាមរយៈតុលាការអនុវត្ត ដោយបង្គាប់ទៅធនាគារ (កូនបំណុលទី៣)មិនត្រូវបើប្រាក់ឱ្យកូនបំណុលឡើយ។

២ វត្ថុ

វត្ថុនៅក្នុងន័យនេះគឺសំដៅដល់ ចលនវត្ថុ និង អចលនវត្ថុ។ នៅក្នុងករណីដែលមានការបារម្ភណ៍ថាកូនបំណុលអាចនឹងលាក់បាំង ឬផ្ទេរនូវទ្រព្យរបស់ខ្លួនដែលជាចលនវត្ថុ ឬអចលនវត្ថុនោះ តុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចចាត់ចែងរក្សាការពារតាមពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលដើម្បីធ្វើការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះវត្ថុនោះបាន។ នៅក្នុងន័យនេះ វត្ថុដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារអាចជាវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ ឬអាចជាវត្ថុមួយផ្សេងទៀតរបស់កូនបំណុលដែលត្រូវបានចាត់ចែងរក្សាការពារទុកសម្រាប់ធ្វើការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុលនៅពេលក្រោយ។

៣ ឋានៈបុគ្គល

ឋានៈបុគ្គលពាក់ព័ន្ធនឹងការចាត់ចែងរក្សាការពារនេះគឺជាឋានៈរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលតុលាការសម្រេចចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ដើម្បីកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវឋានៈរបស់បុគ្គល។ ពេលខ្លះនៅពេលមានបណ្តឹងមួយត្រូវបានកំពុងចាត់ការវាមានការលំបាកក្នុងការកំណត់សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុល ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវកំណត់នូវឋានៈរបស់បុគ្គលជាបណ្តោះអាសន្នសិនដើម្បីបន្តឱ្យមាននិរន្តរភាពនៃដំណើរការរឿងក្តីរបស់តួភាគី។ បើមិនកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្នទេ ពេលខ្លះទាំងតុលាការ ទាំងតួភាគីនឹងជួបការលំបាកក្នុងការបន្តនីតិវិធីនៃបណ្តឹងឱ្យទៅមុខទៀត។ វាជាការកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវឋានៈរបស់ភាគី ប្រសិនបើមិនកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្នទេ នោះវានឹងធ្វើឱ្យភាគីម្ខាងដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យកំណត់ឋានៈនោះនឹងទទួលរងនូវការខូចខាតផលប្រយោជន៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ ករណីនេះវាហាក់ដូចជាការសន្មត់ទុកជាមុនថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំដើម្បីកំណត់ឋានៈរបស់ខ្លួនថាខ្លួនមានសិទ្ធិអ្វីមួយនោះ គឺពិតជាមានសិទ្ធិនោះមែន ហើយតុលាការត្រូវសម្រេចកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវសិទ្ធិនោះ ដើម្បីឱ្យភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំអាចអនុវត្ត

សិទ្ធិនោះជាបណ្តោះអាសន្នរហូតដល់តុលាការកំណត់ពីអត្ថិភាព ឬនីតិភាពនៃសិទ្ធិរបស់ ភាគីនៅពេលក្រោយបាន ។

ចំពោះករណីនេះ នឹងមានឧទាហរណ៍នៅក្នុងផ្នែកខាងក្រោយទៀត។

ផ្នែកទី ២ ប្រភេទនៃការចាត់ចែងក្បួនការពារ

~ ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន គឺជាវិធានការមួយដើម្បីការពារជាបណ្តោះអាសន្ននូវ សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុល។

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នអាចអនុវត្តបានចំពោះវត្ថុផ្សេងទៀតដែលជាទ្រព្យរបស់ កូនបំណុលដើម្បីចៀសវាងនូវចេតនាទុច្ចរិតរបស់កូនបំណុលដែលអាចធ្វើឱ្យទ្រព្យផ្សេងនោះ បាត់បង់ ដោយការលក់ឱ្យតតិយជនជាដើម។ល។

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នអាចធ្វើបានចំពោះ ចលនវត្ថុ អចលនវត្ថុ និង សិទ្ធិលើបំណុល។

~ ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ

ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ ជាវិធានការមួយ ដើម្បីការពារ ការខូចខាតដែលអាចកើតឡើងផ្ទាល់ចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទនោះ។ ជានីតិវិធីដើម្បីរក្សាការពារវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ។ ក្នុងករណីនេះ បើម្ចាស់បំណុល មិនបានគិតដល់ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទនោះទេ គឺវាបណ្តាលឱ្យមានការលំបាកនៅពេលឈ្នះក្តី។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលបានដាក់ ពាក្យសុំឱ្យតុលាការធ្វើការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ នោះគឺជាការខូចខាតដែលអាចកើតមាន វានឹងមិនកើតមាននោះទេ ទោះបីជាកូនបំណុល ធ្វើការផ្ទេរ ឬលក់វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃចំណុចវិវាទទៅអ្នកដទៃក៏ដោយ ពីព្រោះវត្ថុដែលជា កម្មវត្ថុនៃវិវាទនោះត្រូវបានចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នរួចហើយ ទោះជានៅក្រោយពេល ធ្វើការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ននោះ កូនបំណុលបានយកវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទនោះ ទៅផ្ទេរ ឬក៏លក់ដូរជាដើម។ល។ ក៏ដោយ ក៏នៅពេលឈ្នះក្តី គឺម្ចាស់បំណុលនៅតែ អាចអនុវត្តសិទ្ធិរបស់គាត់បាន លើវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទនោះ។

~ ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្ន

ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្ននេះ ជានីតិវិធីមួយដើម្បីកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវឋានៈរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំទំរាំនីតិវិធីនៃបណ្តឹងត្រូវបានបញ្ចប់។ ជាវិធានការមួយដើម្បីចៀសវាងនូវការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារការយឺតយ៉ាវក្នុងការកំណត់សិទ្ធិ។ វាជានីតិវិធីដ៏សំខាន់ដើម្បីកំណត់នូវសិទ្ធិរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំដើម្បីឱ្យគាត់បន្តនីតិវិធីនៃបណ្តឹងអង្គសេចក្តី។ ជានីតិវិធីមួយចាំបាច់សម្រាប់កំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវសិទ្ធិណាមួយរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដើម្បីឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំនោះមានលទ្ធភាពបន្តនីតិវិធីនៃបណ្តឹងបាន។ ក្នុងករណីដែលតុលាការមិនបានកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវឋានៈនេះទេ ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំនឹងជួបការលំបាកក្នុងការតតាំងក្តីជាមួយភាគីម្ខាងទៀត។ ការកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវឋានៈនេះគ្រាន់តែជាការផ្តល់ឱ្យភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំនូវលទ្ធភាពមួយ ឬច្រើន ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាកុំឱ្យភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំជួបនូវការខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនៅពេលដែលគាត់ឈ្នះក្តី។ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ នៅពេលដែលតុលាការបានសម្រេចចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដែលកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្ននេះហើយ ការខូចខាតរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំអាចនឹងមិនកើតមានឡើង ឬអាចមានតិចតួចបំផុត ប្រសិនបើតុលាការសម្រេចទាន់ពេលវេលា។

✧ ករណីសាមញ្ញៗនៃនីតិវិធីនីមួយៗ (លើកឧទាហរណ៍ជារឿងក្តី)

ក/ ការបង្កើនជាបណ្តោះអាសន្ន

ឧទាហរណ៍៖ ខ ជំពាក់ប្រាក់ ក ចំនួន២០លានរៀល។ ខ ជាកូនបំណុលមានប្រាក់នៅធនាគារ B ដែលមានតម្លៃប្រហែល២៥លានរៀល។ នៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងទាមទារប្រាក់កំរើនេះ ត្រូវចំណាយពេលវេលាច្រើន ករណីនេះម្ចាស់បំណុល ក អាចនឹង បាត់បង់ផលប្រយោជន៍ក្នុងករណីដែល ខ បានទៅធនាគារ ហើយដកយកប្រាក់បញ្ញើ ទាំងនោះទៅចំណាយអស់។ ដូច្នេះដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ក ត្រូវដាក់ពាក្យសុំឱ្យតុលាការចេញដីកាសម្រេចបង្កើនជាបណ្តោះអាសន្ននូវគណនីធនាគាររបស់ ខ

ដើម្បីធានាការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុល ក នៅពេលគាត់ឈ្នះក្តី។ ដូច្នេះ ក្រោយពេលមានដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននូវគណនីធនាគាររបស់ ខ ហើយ ខ នឹងមិនអាចទៅដកយកប្រាក់បញ្ញើរបស់ខ្លួនបានទៀតទេ ។

ខ/ ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះវត្ថុដែលជាភស្តុតាងនៃវិវាទ

ឧទាហរណ៍៖ ក បានទិញរថយន្តពី ខ ក្នុងតម្លៃ ១០លានរៀល។ ក បានប្រគល់ប្រាក់គ្រប់ចំនួនឱ្យ ខ រួចរាល់អស់ហើយ រង់ចាំតែការផ្ទេរឈ្មោះពី ខ មក ក និងការប្រគល់រថយន្តប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក ដល់កាលកំណត់ដែលត្រូវប្រគល់រថយន្តហើយ ខ បែរជាមិនព្រមប្រគល់ទេ។ ក ក៏បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងទាមទារឱ្យ ខ ប្រគល់រថយន្តមកឱ្យខ្លួនតាមកិច្ចសន្យាទិញ-លក់នោះ។ នៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងនេះ តុលាការត្រូវចំណាយពេលច្រើនក្នុងការកំណត់នូវអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិរបស់ ក ដូច្នេះនៅក្នុងកំឡុងពេលនេះ ខ អាចនឹងលក់រថយន្តនោះទៅឱ្យតតិយជនផ្សេងទៀត បាន ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យ ក ខូចខាតផលប្រយោជន៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដូច្នេះ ក ត្រូវដាក់ពាក្យសុំឱ្យតុលាការចេញដីកាសម្រេចចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះរថយន្តនោះ ដើម្បីកុំឱ្យ ខ លក់ ឬផ្ទេររថយន្តទៅឱ្យតតិយជនបាន។

តាមរយៈនេះរថយន្តនោះនឹងមិន បាត់បង់ ឬមិនត្រូវបានផ្ទេរទៅឱ្យតតិយជននោះទេ។ ប្រសិនបើ តុលាការរកឃើញនូវ អត្ថិភាពនៃសិទ្ធិរបស់ ក លើរថយន្តនោះក នឹងអាចអនុវត្តសិទ្ធិនេះលើរថយន្តនោះបាន។

គ/ ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីកំណត់ថា រថយន្តណាមួយជាបណ្តោះអាសន្ន

ឧទាហរណ៍៖ ក មានដីមួយឡូត៍ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ក្រោយមកមានឈ្មោះ ខ បានមកសាងសង់សំណង់ជាផ្ទះនៅលើដីឡូត៍នោះ។ ដូច្នេះ ក គាត់ក៏ដាក់ពាក្យបណ្តឹងអង្គសេចក្តីទៅតុលាការដោយសុំឱ្យរុះរើសំណង់ទាំងនោះចេញ។ នៅក្នុងករណីនេះ ក ឈ្នះក្តី ក អាចទៅរុះរើសំណង់ទាំងនោះបាន ក៏ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមានការលំបាកក្នុងការរុះរើ ពីព្រោះសំណង់បានសាងជាច្រើន ឬក៏សាងសង់ហើយទាំងស្រុង ។ ដូច្នេះ ក ត្រូវ

ដាក់ពាក្យសុំតាំងពីដំបូងដើម្បីហាមឃាត់មិនឱ្យ **ខ** បន្តការសាងសង់ទេ គឺត្រូវបញ្ឈប់ការសាងសង់ត្រឹមនេះ ។ ការស្នើសុំបែបនេះ ប្រសិនបើ **ខ** ទើបតែចាប់ផ្តើមទេ នៅពេលដែល **ក** បានឈ្នះក្តី **ក** នឹងមានភាពងាយស្រួលក្នុងការរុះរើសំណង់ដ៏តិចតួចទាំងនោះចេញ។ ប្រសិនបើ **ក** មិនបានសុំដូច្នេះទេ នោះ **ក** នឹងជួបការលំបាកដូចបានលើកពីខាងដើមនៃឧទាហរណ៍នេះ ។

ឧទាហរណ៍មួយទៀត៖ **ក** តែងតែធ្វើដំណើរចេញពីផ្ទះតាមផ្លូវតូចដើម្បីទៅដល់ផ្លូវធំ ស្រាប់មានពេលមួយនោះ **ខ** បានមកសាងសង់សំណង់ដោយបិទផ្លូវតូចនោះ។ ករណីនេះ **ក** ត្រូវដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការដើម្បីពិចារណាអំពីការសាងសង់នេះដោយសុំឱ្យ តុលាការចេញដីកាសម្រេចហាមឃាត់ ការសាងសង់ជាបណ្តោះអាសន្ន ។

✧ **ភាពខុសគ្នាក្នុងចំណោមនីតិវិធីខាងលើ**

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន៖ ដើម្បីរក្សាការពារសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ ហើយវាអាចអនុវត្តបានចំពោះ ចលនវត្ថុ អចលនវត្ថុ និងសិទ្ធិលើបំណុល ឬសិទ្ធិលើទ្រព្យ ផ្សេងៗទៀត។

ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ៖ ដើម្បីរក្សាការពារសិទ្ធិទាមទារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទក្រៅពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់។ វាអាចអនុវត្តបានតែចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទតែប៉ុណ្ណោះ ។

ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្ន៖ ដើម្បីចៀសវាងនូវការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារការយឺតយ៉ាវក្នុងការកំណត់សិទ្ធិ។ វាជាការកំណត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវឋានៈរបស់ភាគីដើម្បីកុំឱ្យភាគីនោះទទួលនូវការខាតបង់នូវផលប្រយោជន៍ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។ អានុភាពនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និងការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ននៃកម្មវត្ថុដែលមានវិវាទគឺដើម្បីរក្សានូវស្ថានភាព ឬលក្ខខណ្ឌបច្ចុប្បន្នឱ្យនៅដដែល ប៉ុន្តែអានុភាពនៃការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីកំណត់នូវឋានៈជាបណ្តោះអាសន្ន គឺការផ្លាស់ប្តូរនូវលក្ខខណ្ឌបច្ចុប្បន្នភាព និងការទទួលបាននូវការពេញចិត្តជាបណ្តោះអាសន្ន

ផ្នែកទី ៣ នីតិវិធីរក្សាការពារ

- ភាពខុសគ្នារវាងនីតិវិធី នៃសេចក្តីសម្រេចរក្សាការពារ និង នីតិវិធីនៃសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងអង្គសេចក្តី

ជាទូទៅនៅក្នុងនីតិវិធីការសម្រេចរក្សាការពារ និងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងអង្គសេចក្តីចាប់ពីគន្លឹះទី២ ដល់ គន្លឹះទី៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីត្រូវអនុវត្តដូចគ្នា ក៏ប៉ុន្តែលើកលែងតែមានបញ្ញត្តិពិសេស (មាត្រា ៥៣៩)។ ដូច្នេះបញ្ញត្តិពិសេសនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីគឺជាភាពខុសគ្នា តើភាពខុសគ្នាមានអ្វីខ្លះ យើងនឹងបកស្រាយដូចតទៅ ៖

នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ ត្រូវធ្វើឡើងដោយសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខមានន័យថា មិនអាចផ្លាស់ប្តូរ ដោយការព្រមព្រៀងរបស់ភាគីទៅលើសមត្ថកិច្ចទេ ព្រោះវាមានភាពចាំបាច់ត្រូវធ្វើបន្ទាន់ (មាត្រា ៥៣៣) ហើយនីតិវិធីនេះត្រូវធ្វើឡើង ដោយឆ្លងកាត់តាមការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ឬក៏ការសួរភាគី គឺទៅតាមការជ្រើសរើសរបស់តុលាការ (ឆន្ទានុសិទ្ធិ) ហើយការសួរភាគីនេះពុំចាំបាច់ធ្វើនៅក្នុងបន្ទប់តុលាការទេ គឺអាចធ្វើក្នុងបន្ទប់ធម្មតាបាន និងពុំចាំបាច់មានភាគីម្ខាងទៀតក៏បានដែរ (មាត្រា ១១៤ កថាខណ្ឌទី១) តុលាការត្រូវឱ្យភាគីដែលស្នើសុំចេញដីការរក្សាការពារធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី៣) ដោយពិនិត្យត្រួសៗនូវឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធ ឬភស្តុតាងដែលអាចពិនិត្យភ្លាមៗ ក្នុងការស្នើសុំនេះគឺគ្រាន់តែឱ្យតុលាការជឿទុកចិត្តតែប៉ុណ្ណោះ មិនមែនជាការបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ និង មានកំរិតខ្ពស់ទេ (មាត្រា ១៣១) ព្រោះជានីតិវិធីដែលធ្វើឡើងដើម្បីចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយវានឹងត្រូវបញ្ចប់វិញដោយសាលក្រមស្ថាពរ ។

ឧទាហរណ៍ ភាគីមួយគាត់ចង់សុំដីកាសម្រេចចាត់ចែងរក្សាការពារហាមឃាត់ដីរបស់ភាគីម្ខាងទៀតមិនឱ្យលក់ ដូរ បញ្ចាំ ផ្ទេរសិទ្ធិ ធ្វើអនុប្បទាន ឬ អំណោយជាដើម ភាគីនោះ ចាំបាច់ដាក់ឯកសារបញ្ជាក់ដំបូងនូវកម្មសិទ្ធិដីរបស់ខ្លួន តែបើពុំមានទេ យ៉ាងហោចណាស់ ក៏មានការបញ្ជាក់ពីរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន ឬក៏សាក្សីជិតខាងដែរ។

រីឯនីតិវិធីបណ្តឹងអង្គសេចក្តីវិញ គឺភាគីនៃបណ្តឹងអាចធ្វើការព្រមព្រៀងគ្នាបានទៅលើសមត្ថកិច្ចជម្រះក្តី ហើយការព្រមព្រៀងនេះនឹងមានអានុភាពបាន លុះត្រាតែធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំពោះបណ្តឹងដែលផ្អែកលើទំនាក់ទំនងគតិយុត្ត។ ម្យ៉ាងទៀតដើមចោទដែលបានដាក់បណ្តឹងទៅតុលាការជំនុំជំរះលើកទី១ ហើយតុលាការបញ្ជូនបណ្តឹងនោះទៅចុងចម្លើយ រួចចុងចម្លើយបានធ្វើសេចក្តីដោះសារ អំពីអង្គហេតុនៅក្នុងនីតិវិធីណាមួយ

រួចហើយ គឺនីតិវិធីត្រៀមទាញហេតុផល ឬបានឆ្លើយដោះសារនៅក្នុងការទាញហេតុផល ដោយផ្ទាល់មាត់ ភាគីចុងចម្លើយមិនអាចធ្វើវិវាទអំពីកំហុសសមត្ថកិច្ចទេ ព្រោះដើម្បីធានា ស្ថេរភាពនីតិវិធី (មាត្រា ១៤)។

ក្នុងការដោះស្រាយបណ្តឹងអង្គសេចក្តី តុលាការត្រូវតែធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញ ហេតុផល ដោយតុលាការរៀបចំការអះអាងរបស់ភាគី រៀបចំចំណុចវិវាទ និង ភស្តុតាង ដែលត្រូវពិនិត្យនៅក្នុងពេលទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ ប៉ុន្តែមិនបើកជាសាធារណៈទេ (មាត្រា ១០៣ មាត្រា១០៤) រីឯនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ក៏ត្រូវធ្វើដោយ ខាងមិនបានដែរ ដើម្បីចេញសាលក្រម ដូច្នេះតុលាការគ្មានជំរើសទេ។ ហើយតុលាការ ត្រូវតែធ្វើការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ នៅក្នុងបន្ទប់តុលាការជាសាធារណៈដែលភាគីសង ខាងអាចមានវត្តមានបាន យើងធ្វើបែបនេះ ព្រោះដោយសារបណ្តឹងអង្គសេចក្តីជាបណ្តឹង ដែលត្រូវកំណត់សិទ្ធិជាស្ថាពរ ដូច្នេះត្រូវតែឱ្យភាគីដែលពាក់ព័ន្ធមានឱកាសដើម្បីអះអាង តវ៉ា គឺអាចរក្សានូវតម្លាភាពបាន (មាត្រា ១១៤ មាត្រា១១៥)។ នៅក្នុងនីតិវិធីបណ្តឹង អង្គសេចក្តីនេះ ក៏មានការបញ្ជាក់ គឺត្រូវតែមានកំរិតខ្ពស់ជាងការបញ្ជាក់ដំបូង នៅក្នុង ការចាត់ចែងរក្សាការពារដើម្បីកំណត់អំពីអង្គហេតុដែលគេបានប្តឹងនោះថាមានអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃអង្គហេតុនោះដែរឬទេ? ហើយដើម្បីកំណត់ដូច្នេះគួរភាគីត្រូវតែបង្ហាញភស្តុតាង សំខាន់ៗសំរាប់បញ្ជាក់អង្គហេតុ ។

- ភាពខុសគ្នារវាងនីតិវិធីអនុវត្តកិច្ចការរក្សាការពារ និង នីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ

ក្រោយពីតុលាការសំរេចនូវវិធានការណ៍ចាត់ចែងរក្សាការពារ ភាគីអ្នកស្នើសុំត្រូវ ដាក់ពាក្យសុំអនុវត្ត (មាត្រា៥៣២ កថាខណ្ឌទី២) ហើយតុលាការអនុវត្តការរក្សាការពារ យកដីកាសម្រេចនេះទៅអនុវត្តពុំចាំបាច់មានរូបមន្តអនុវត្ត ដូចលិខិតអនុវត្តដទៃទេ ប៉ុន្តែ ការអនុវត្តរក្សាការពារត្រូវធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេច រក្សាការពារ លើកលែងតែការអនុវត្តរក្សាការពារចំពោះ ឬសំរាប់ជនក្រៅពីភាគីត្រូវធ្វើ ឡើង ដោយផ្អែក លើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចការពារដែលភ្ជាប់នឹងរូបមន្ត អនុវត្ត(មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី១)។ ប្រសិនបើដីការរក្សាការពារបានចាត់បញ្ជូនដល់ម្ចាស់ បំណុលដែលជាអ្នកស្នើសុំ ហើយខ្លួនពុំបានសុំអនុវត្តទេ ដោយទុកអំឡុងពេល២សប្តាហ៍ បានកន្លងហួសនោះ

ការអនុវត្តរក្សាការពារមិនត្រូវធ្វើឡើយ(មាត្រា ៥៦២ កថាខណ្ឌ ទី ២)។

ផ្ទុយទៅវិញដីកាសម្រេចរក្សាការពារក្រោយពីបានធ្វើឡើង ដោយតុលាការហើយ

ម្ចាស់បំណុលបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តរួចហើយ ដីកាសម្រេចនោះអាចអនុវត្តភ្លាម ទោះបីមិនទាន់ចាត់បញ្ជូនទៅដល់កូនបំណុលក៏ដោយ (មាត្រា ៥៦២ កថាខណ្ឌទី៣) ។

រីឯការអនុវត្តដោយបង្ខំមានលក្ខណៈខុសពីនីតិវិធីនៃការអនុវត្តការរក្សាការពារ គឺថាភាគីដែលទទួលបានលិខិតអនុវត្ត ហើយត្រូវយកទៅសុំអនុវត្តដោយបង្ខំនៅតុលាការអនុវត្ត ឬអាជ្ញាសាលា ហើយលិខិតអនុវត្តត្រូវតែជាឯកសារចម្លងយថាភូតដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងរូបមន្តអនុវត្តជាចាំបាច់ (មាត្រា៣៥៤ កថាខណ្ឌទី១) ប៉ុន្តែទោះបីច្បាប់តម្រូវដូច្នេះក៏ដោយ ក៏មានករណីលើកលែងខ្លះដែរ ចំពោះលិខិតអនុវត្តដែលមិនចាំបាច់មានរូបមន្តអនុវត្ត ដូចជា :

- សាលក្រមនៃបណ្តឹងរឿងក្តីនេះ ចំនួនទឹកប្រាក់តិចដែលចូលជាស្ថាពរ
- សាលក្រមនៃបណ្តឹងរឿងក្តីចំនួនទឹកប្រាក់តិចដែលភ្ជាប់ការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន
- ដីកាសម្រេចដាស់តឿនដែលភ្ជាប់ការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ។

ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើរួចហើយ ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវតែជាឯកសារយថាភូតឬឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់លើលិខិតអនុវត្ត ឬលិខិតអនុវត្តនេះចូលជាស្ថាពររួចហើយ ដែលក្រឡាបញ្ជីជាអ្នករៀបចំ ប៉ុន្តែលិខិតទាំងនេះអាចនឹងចាប់ផ្តើមអនុវត្តបានលុះណាតែត្រូវបានបញ្ជូនទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្តន៍ជាមុនសិន ទើបអនុវត្តបាន(មាត្រា ៣៦០) ។

ភាពខុសគ្នាមួយទៀត រាល់លិខិតអនុវត្តដែលបានចូលជាស្ថាពរហើយ ទោះភាគីមិនទាន់យកមកអនុវត្តភ្លាមក៏ដោយ ក៏លិខិតអនុវត្តនោះនៅតែមានអានុភាព ឬអាជ្ញាយុកាលរយៈពេល០៥ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការចូលជាស្ថាពរនៃលិខិតនោះ (យោងតាមមាត្រា ៤៨៤ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី) មានន័យថា សិទ្ធិលើបំណុលដែលចូលជាស្ថាពរដោយសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរ ឬដោយការផ្សះផ្សាតាមផ្លូវតុលាការ ឬតាមវិធីផ្សេងដែលមានអានុភាពដូចគ្នានឹងសាលក្រមស្ថាពរ អាជ្ញាយុកាលនៃការរលត់សិទ្ធិនោះត្រូវមានអំឡុងពេល០៥ឆ្នាំគិតចាប់ពីសិទ្ធិលើបំណុលនោះចូលជាស្ថាពរ ទោះបីមានបញ្ញត្តិដែលកំណត់អំឡុងពេលនៃអាជ្ញាយុកាលតិចជាង០៥ឆ្នាំក៏ដោយ។

ផ្នែកទី ៤ បរិកលក្ខណៈនៃការរក្សាការពារ

~ លក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន

ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺជានីតិវិធីមួយដែលធ្វើឡើងដោយបណ្តោះអាសន្ន បានន័យថា ដីកាសម្រេចរក្សាការពារពុំមានឥទ្ធិពលទៅលើសេចក្តីសំរេច ដោយសាលក្រម

ក្នុងបណ្តឹងអង្គសេចក្តីឡើយ ឬធ្វើឱ្យសេចក្តីសម្រេចប្រែប្រួលទេ។ ទោះបីដីកាសម្រេចរក្សា ការពារដែលបានចេញដោយតុលាការក៏ដោយ ក៏សិទ្ធិលើបំណុល ឬសិទ្ធិទាមទារផ្សេងៗ ទៀតរបស់បណ្តឹងអង្គសេចក្តីមិនត្រូវបានបញ្ជាក់ថា មានអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពឡើយ។

~ **លក្ខណៈបន្ទាន់បង្ខំ**

នីតិវិធីនៃការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺជាការប្រញាប់ដើម្បីការពារផល ប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ ឬការពារការខូចខាតដែលរំពឹងថានឹងកើតមានឡើងនាពេលឆាប់ៗ ខាងមុខជាក់ជាមិនខាន ដូច្នេះចៅក្រមមានឆន្ទានុសិទ្ធិជ្រើសរើសយកនីតិវិធីណាមួយក៏បាន ប៉ុន្តែនីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ចៅក្រមកម្រនឹងធ្វើណាស់ ព្រោះពេលខ្លះធ្វើ ឱ្យខូចខាតដល់កម្មវត្ថុដែលត្រូវរក្សាការពារដែលបង្កឡើងដោយកូនបំណុល ចៅក្រមច្រើន តែជ្រើសរើសយកនីតិវិធីការសួរម្ចាស់បំណុល គឺមានលក្ខណៈល្អជាង គ្រាន់តែពិនិត្យភស្តុ- តាងជាឯកសារ ឬឱ្យភាគីធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងល្មមៗបានហើយ។ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង ត្រូវធ្វើ ដោយផ្អែកលើ ភស្តុតាងដែលអាចឱ្យគេពិនិត្យបានភ្លាមៗ។ បន្ទាប់ពីធ្វើសេចក្តី បញ្ជាក់ដំបូងដែលនាំឱ្យចេញការរក្សាការពារ ហើយដីកាសម្រេចនេះត្រូវទុករយៈ ពេលនៃ ការអនុវត្តក្នុងអំឡុង២សប្តាហ៍ចាប់ពីថ្ងៃដែលចាប់បញ្ជូនទៅម្ចាស់បំណុល បើម្ចាស់បំណុល មិនសុំអនុវត្តទេ នោះដីកាសម្រេចត្រូវអស់អានុភាព ប៉ុន្តែពេលអនុវត្តដីកាសម្រេចនេះមិន ចាំបាច់មានរូបមន្តអនុវត្ត។ ម្យ៉ាងទៀតដើម្បីឱ្យបានលឿន និងបន្ទាន់ផង ច្បាប់បានតម្រូវ ទៅលើសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខ បានន័យថា ភាគីមិនអាចផ្លាស់ប្តូរសមត្ថកិច្ច ដោយការព្រម ព្រៀងឡើយ។

~ **លក្ខណៈបន្ទាន់បង្ខំ**

នីតិវិធីនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ គឺជានីតិវិធីបន្ទាប់បន្សំដើម្បីធ្វើបណ្តឹងអង្គ សេចក្តីនៅក្នុងចំណុចមួយចំនួន។ ដូចដែលបានរៀបរាប់រួចមកហើយ ដីកាសម្រេចរក្សា ការពារជានីតិវិធីមួយដែលធ្វើឡើងបណ្តោះអាសន្ន វាពុំមានឥទ្ធិពលទៅលើបណ្តឹងអង្គ- សេចក្តីទេ ហើយវាកំណត់ដោយសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខ នៅពេលដែលភាគីបានដាក់បណ្តឹងអង្គ សេចក្តីទៅតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច នោះការរក្សាការពារត្រូវតែសុំទៅតុលាការដែល មានសមត្ថកិច្ច លើអង្គសេចក្តីនោះដែរ។

ដូច្នេះរឿងក្តីនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចលើអង្គសេចក្តី ឬសាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែង ដែលវត្ថុនឹងត្រូវរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ឬ វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទស្ថិតនៅ (មាត្រា ៥៤០ កថាខណ្ឌទី ១) ។

យោងលើពាក្យសុំរបស់កូនបំណុល តុលាការត្រូវបង្គាប់ឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់បណ្តឹងអង្គសេចក្តីក្នុងអំឡុងពេលសមរម្យ បើម្ចាស់បំណុលខកខានមិនដាក់បណ្តឹងអង្គសេចក្តីក្នុងកំឡុងពេលដែលបានកំណត់ទេ នោះតុលាការត្រូវលុបចោលដីកាសម្រេចរក្សាការពារនោះ តាមការស្នើសុំរបស់កូនបំណុល (មាត្រា ៥៥៧ កថាខណ្ឌទី ១, ៣) ។

ម្យ៉ាងវិញ ទៀតនៅក្នុងបណ្តឹងរក្សាការពារលុះណាតែមានទំនាក់ទំនងគតិយុត្ត ឬការបង្កើតសិទ្ធិដែលត្រូវការពារ ឬភាពចាំបាច់ក្នុងការរក្សាការពារ។ ក្នុងករណីដែលមានការលត់សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ ឬភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ ឬមានការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពផ្សេងៗទៀត តុលាការមិនត្រឹមតែបានចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងធ្វើការជំនុំជម្រះក្តីបណ្តឹងអង្គសេចក្តី អាចលុបដីកាសម្រេចនោះចោលបាន(មាត្រា៥៥៨ កថាខណ្ឌទី១) ។

ឧទាហរណ៍៖ ការចាត់ចែងរក្សាការពារវិបស្សនាសម្រាប់កូនបំណុលដើម្បីធានាសំណងដល់ម្ចាស់បំណុល ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកកូនបំណុលបានយកទៅសងម្ចាស់បំណុលតាមការទាមទារហើយនោះ ធ្វើឱ្យលត់សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តរវាងកូនបំណុល និងម្ចាស់បំណុល ដូច្នេះ មិនត្រឹមតែតុលាការដែលបានចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារប៉ុណ្ណោះទេ ដែលអាចលុបចោលដីកាសម្រេចរក្សាការពារនេះបាន គឺថែមទាំងតុលាការដែលវិនិច្ឆ័យលើបណ្តឹងអង្គសេចក្តី អាចលុបដីកាសម្រេចរក្សាការពារនោះវិញបានតាមពាក្យសុំ (មាត្រា ៥៥៨ កថាខណ្ឌទី១) ។

~ លក្ខណៈសម្ងាត់

ម្ចាស់បំណុល ឬអ្នកក្តឹងសុំការចាត់ចែងរក្សាការពារតែងតែបញ្ជាក់ថា នៅពេលតុលាការកំណត់សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិជាស្ថាពរហើយ ខ្លួនមិនអាចអនុវត្តនូវកិច្ចការទាំងនោះបានទេ ហើយម្ចាស់បំណុលតែងតែស្នើសុំមកតុលាការឱ្យចាត់ចែងការរក្សាការពារប៉ុន្តែពេលខ្លះតុលាការតម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់ប្រាតិភោគ ដើម្បីកុំឱ្យប្រើសិទ្ធិនេះហួសហេតុពេក រីឯកូនបំណុលវិញ កាលបើខ្លួនដឹងថាចាញ់ក្តី ពេលនោះខ្លួនក៏បានលួចចាត់ចែងទ្រព្យនោះទៅឱ្យអ្នកដទៃផ្សេងទៀត ក្នុងគោលបំណងគេចវេសមិនទទួលខុសត្រូវ។ ភាពសម្ងាត់នេះ គឺរក្សាផលប្រយោជន៍ឱ្យអ្នកក្តឹងសុំដែលនីតិវិធីនេះធ្វើឱ្យបាត់បង់ គោលការណ៍ចំពោះមុខ ប៉ុន្តែដោយសារមានលក្ខណៈសម្ងាត់បែបនេះហើយទើបច្បាប់តម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលដែលជាអ្នកស្នើសុំយកដីកាសម្រេចរក្សាការពារនេះទៅអនុវត្តមុនការបញ្ជូនទៅដល់កូនបំណុល បានទៀតផង(មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី៣)។ ចៅក្រមអាចជ្រើសរើសយកនីតិវិធីនៃការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ដូចជាការការពិនិត្យភស្តុតាង និងការសាកសួរសាមី ភាគីបានដែរ ប៉ុន្តែនីតិវិធីនេះអាចធ្វើជាសាធារណៈ ដូច្នេះអាចមានហានិភ័យកើតឡើង

ដោយកូនបំណុល ឬតតិយជនផ្សេងទៀតធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុល។ ដើម្បី
ចៀសវាងនូវហានិភ័យនេះ តុលាការត្រូវធ្វើនីតិវិធីរក្សាការពារជាសំងាត់ ដូច្នេះតុលាការ
អាចជ្រើសរើសនីតិវិធីនៃការពិនិត្យឯកសារ ឬសួរម្ចាស់បំណុល(មាត្រា១១៤ កថាខណ្ឌទី
២) ដើម្បីចេញដីកាសម្រេច។

បើកូនបំណុលយល់ឃើញថា ការចាត់ចែងរក្សាការពារនេះប៉ះពាល់ផលប្រយោជន៍
របស់ខ្លួន ដោយមិនសមរម្យ ទើបរបបចាត់ចែងរក្សាការពារនេះអាចអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុល
ក្តឹងតវ៉ាបាន ហើយយតុលាការក៏ពិចារណាពីបណ្តឹងតវ៉ានេះដែលនៅឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់
ផ្លាស់ប្តូរ ឬលុបចោលការចាត់ចែងរក្សាការពារនេះបានតែម្តង។

ជំពូកទី ២ ការដាក់ពាក្យសុំ

ផ្នែកទី១ របៀបដាក់ពាក្យសុំ

ដើម្បីធ្វើឱ្យនីតិវិធីដំណើរការទៅស្រួល ពាក្យសុំឱ្យចេញដីការរក្សាការពារត្រូវធ្វើឡើងជាលាយក្ខណ៍អក្សរ (មាត្រា ៥៣៤ ចំណុច ក)។

ផ្នែកទី២ សមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តី

១- តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច

តុលាការមានសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីនៃការរក្សាការពារមានដូចខាងក្រោម(មាត្រា ៥៤០ កថាខណ្ឌ ១)។

នេះជាសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខ (មាត្រា ៥៣៣) មានន័យថា តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចមិនអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយការព្រមព្រៀងរបស់ភាគីទាំងពីរបានទេ។

ក- តុលាការមានសមត្ថកិច្ចលើបណ្តឹងអង្គសេចក្តី (មាត្រា ៥៤០-១)

តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចលើបណ្តឹងអង្គសេចក្តី គឺជាតុលាការនៃការជំនុំជម្រះលើកទី១។ ប៉ុន្តែបើអង្គសេចក្តីត្រូវបានចាត់ការក្នុងនីតិវិធីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចលើអង្គសេចក្តី គឺជាតុលាការនៃការជំនុំជម្រះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ (មាត្រា ៥៤០ កថាខណ្ឌទី ២)។

បើអង្គសេចក្តីត្រូវបានចាត់ការនៅឯតុលាការកំពូល ដោយត្រឡប់ទៅរកគោលការណ៍វិញ តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីនៃដីកាសំរេចរក្សាការពារ គឺជាតុលាការនៃការជំនុំជម្រះលើកទី ១។

ខ- សាលាតំបូងមានសមត្ថកិច្ចលើវត្ថុដែលនឹងត្រូវវិបល្លាស ឬ កម្មវត្ថុនៃវិវាទ (មាត្រា ៥៤០-១) ។

២- ករណីមិនចូលក្នុងសមត្ថកិច្ច

ពេលដែលពាក្យសុំត្រូវបានដាក់នៅតុលាការមួយ តុលាការនោះត្រូវពិនិត្យអំពីអត្ថិភាព ឬនីតិភាពនៃសមត្ថកិច្ចព្រមទាំងភាពត្រឹមត្រូវនៃពាក្យសុំ។

បើតុលាការរកឃើញថាមិនមានសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីនៃការរក្សាការពារ តុលាការនោះត្រូវផ្ទេររឿងក្តីនោះទៅតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច យោងតាមពាក្យសុំ ឬតាមឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន (មាត្រា ៥៣៩ និង មាត្រា ១៩ កថាខណ្ឌទី ១)។

ផ្នែកទី៣ ចំណុចដែលត្រូវសរសេរក្នុងពាក្យសុំ (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច គ)

ដីកាសំរេចក្នុងការចាត់ចែងរក្សាការពារត្រូវធ្វើឡើងដោយតុលាការតាមពាក្យសុំ (មាត្រា ៥៣២-១)។ និយាយម្យ៉ាងទៀត តុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារបានលុះណាតែមាន ពាក្យសុំរបស់ភាគីណាម្នាក់ទើបជាការត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធី។

ខ្លឹមសារដែលមាននៅក្នុងពាក្យសុំឱ្យចេញដីការក្សាការពារត្រូវសរសេរឱ្យបានច្បាស់លាស់ទៅលើចំណុចសំខាន់ៗដែលមាន : ទី១- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ភាគីនិងឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់, ទី២- ខ្លឹមសារលំអិតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារនៃដីការក្សាការពារដែលអ្នកសុំទាមទារ, ទី៣- សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ, ទី៤- ភាពចាំបាច់នៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។

ចំណុចទាំង៤ខាងលើនេះជាមូលដ្ឋានដ៏សំខាន់ដែលត្រូវសរសេរបញ្ជាក់នៅក្នុងពាក្យសុំ(មាត្រា៥៤១)។ ចំពោះអត្ថន័យដែលមាននៅក្នុងចំណុចនីមួយៗដែលត្រូវត្រូវបានសរសេរបែបណានោះ នឹងមានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់តាមលំដាប់ដូចខាងក្រោម:

៣.១ ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ភាគី និង ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ (មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច គ)

នៅក្នុងពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវសរសេរឱ្យបានច្បាស់ថា:នរណាជាអ្នកប្តឹងសុំ? តើអ្នកនោះមានអាសយដ្ឋាននៅទីណា? ហើយអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់របស់ជននោះជានរណា? មិនតែប៉ុណ្ណោះពាក់ព័ន្ធដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃការទាក់ទងដែលសមស្របទៅនឹងការជឿនលឿនរបស់សង្គមនាពេលបច្ចុប្បន្ន គឺលេខទូរស័ព្ទដែលត្រូវបានសរសេរភ្ជាប់មកជាមួយ ពីព្រោះនាំឱ្យមានភាពងាយស្រួលក្នុងជូនដំណឹង។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ១, ៣ នៅក្នុងឯកសារគំរូ។

**៣.២ ខ្លឹមសារលំអិតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំធានា
(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច ១ និង មាត្រា ៥៤១)**

ការចាត់ចែងរក្សាការពារមានរហូតដល់ ៣ ប្រភេទ ហើយដំណើរការនីតិវិធីនៃ
ប្រភេទនីមួយៗមានលក្ខណៈខុសគ្នា(មាត្រា ៥៤៨ កថាខណ្ឌទី៤)។ ដូច្នេះ ខ្លឹមសារនៃ
ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺជាការសំខាន់ដែលពុំអាចខ្វះបាន លើសពីនេះទៀត ត្រូវមានអត្ថន័យ
ច្បាស់លាស់ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីប្រភេទនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារណាមួយអាចជា៖

- ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ដើម្បីធ្វើការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន
- ដីកាសម្រេចរក្សាការពារចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ
- ដីកាសម្រេចរក្សាការពារចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដែលកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះ

អាសន្ន (មាត្រា៥៣១)។

ច្បាស់ជាងនេះ ខ្លឹមសារនៃការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺជាកម្មវត្ថុនៃការចេញដីកា
សម្រេចរក្សាការពារ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងរឿងក្តីនៃការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះ
អចលនវត្ថុ ការកំណត់ជាក់លាក់នូវអចលនវត្ថុដែលត្រូវវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន និងការ
កំណត់ជាក់លាក់ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានរក្សាការពារ គឺត្រូវសរសេរបញ្ចូល
នៅក្នុងពាក្យសុំដើម្បីកំណត់ជាក់លាក់នូវកម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេច។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ១ នៅក្នុងឯកសារគំរូ។

**៣.៣ សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលត្រូវបានរក្សាការពារ (មាត្រា ៥៤១
កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច គ មាត្រា៥៤២ កថាខណ្ឌទី២)**

សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលត្រូវបានរក្សាការពារ ត្រង់ចំណុចនេះត្រូវសរ-
សេរអំពីអង្គហេតុដែលជាមូលហេតុនៃការទាមទារ និងអង្គហេតុសំខាន់ៗផ្សេងទៀត
បើមាន ពីព្រោះថា ការសរសេរអំពីអង្គហេតុទាំងពីរនេះ គឺដើម្បីបង្កើតសិទ្ធិ។ ជាការពិត
អង្គហេតុដែលជាមូលហេតុនៃការទាមទារ យោងលើមាត្រា៧៥ គឺត្រូវសរសេរនៅក្នុង
ពាក្យបណ្តឹងឯណោះ ប៉ុន្តែ ដីកាសម្រេចរក្សាការពារអាចចេញបានមុនការដាក់ពាក្យបណ្តឹង ត្រង់
នេះមានន័យថា “សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ” ត្រូវសរ-
សេរយ៉ាងណាឱ្យអត្ថន័យ និងខ្លឹមសារដូចការសរសេរអំពីអង្គហេតុដែលជាមូលហេតុនៃការ
ទាមទារ។ បើម្ចាស់បំណុលអាចមើលឃើញអំពីអង្គហេតុតវ៉ាដែលនឹងអះអាង ដោយកូន

បំណុលជាការប្រសើរ ម្ចាស់បំណុលត្រូវបញ្ចូលនូវការបដិសេធអំពីអង្គហេតុភារ៉ានោះ ពីព្រោះវាមានប្រយោជន៍សម្រាប់តុលាការក្នុងការចេញដីកាសម្រេច និងសម្រេចអំពីចំនួន ប្រាក់តិរោគ។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ១, ២ នៃសំណុំឯកសារគំរូ។

៣.៤ ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច ឃ មាត្រា ៥៤២ កថាខណ្ឌទី២)

នៅក្នុងពាក្យសុំដីការរក្សាការពារ ភាគីអ្នកសុំត្រូវសរសេរយ៉ាងណាបញ្ជាក់ឱ្យបាន ច្បាស់អំពីតម្រូវការចាំបាច់ដើម្បីឱ្យចៅក្រមចេញដីការរក្សាការពារ។ ជាពិសេសព័ត៌មានដែល ភាគីម្ចាស់បំណុលមានទាក់ទិនស្ថានភាពស្ថិតក្នុងហានិភ័យលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ។ ដូច្នេះពាក់ព័ន្ធចំណុចភាពចាំបាច់ដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំចេញដីការរក្សាការ ពារ គប្បីសរសេរយ៉ាងណាបង្ហាញឱ្យឃើញពីភាពចាំបាច់ដើម្បីឱ្យចៅក្រមយល់ព្រមចេញ ដីការរក្សាការពារ (មាត្រា៥៤៥ កថាខណ្ឌទី១ មាត្រា៥៤៨ កថាខណ្ឌទី១ និង កថាខណ្ឌទី ២)។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ២ នៃសំណុំឯកសារគំរូ។

៣.៥ ភស្តុតាងតាមហេតុនីម្មយៗ (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ២)

ពេលដែលម្ចាស់បំណុលសរសេរអំពីសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបាន រក្សាការពារ(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុចគ មាត្រា៥៤២ កថាខណ្ឌទី២) ឬ ភាព ចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច ឃ មាត្រា ៥៤២ កថា ខណ្ឌទី២) នៅក្នុងពាក្យសុំ ម្ចាស់បំណុលគប្បីសរសេរឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងសរសេរនូវ ភស្តុតាង(ឯកសារអំពីសេចក្តីបញ្ជាក់តំបូង)ដែលបញ្ជាក់នូវសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែល នឹងត្រូវបានរក្សាការពារ និងភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ ពីព្រោះ ការយោងនេះមាន ប្រយោជន៍សម្រាប់តុលាការក្នុងការស្វែងរកនូវទំនាក់ទំនងរវាងអង្គហេតុ និងភស្តុតាង។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ១ , ២ នៃសំណុំឯកសារគំរូ

៣.៦ បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ

ចំពោះការពិពណ៌នាគឺផ្ដោតជាសំខាន់ទៅលើ ឯកសារដែលភ្ជាប់មកជាមួយពាក្យសុំ ឱ្យចេញដីការក្សការពារអាចជា : បញ្ជីភាគី បញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុល បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌអំពី ទ្រព្យដែលត្រូវរឹបអូស និងបញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុលដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ។ និយាយ តាមពិតទៅ ប្រភេទបញ្ជីពិពណ៌នាទាំងបីនេះគឺមិនត្រូវភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំទេ ប៉ុន្តែវាជា ផ្នែកមួយនៃពាក្យសុំ។ បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌទាំងនេះមានតួនាទីមួយផ្សេងទៀតគឺ ផ្តល់ភាព ងាយស្រួលដល់ចៅក្រមដែលចេញដីការក្សការពារ ដោយពុំចាំបាច់សរសេរខ្លឹមសារនៅ ឯកសារដែលភ្ជាប់មកនោះ នៅលើដីកាសម្រេចរក្សាការពារនោះទៀតទេ ដោយហេតុថា ចៅក្រម គ្រាន់តែឆ្លើយតបអនុញ្ញាតចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារនៅលើលិខិតមួយយ៉ាង ខ្លី តែមានភ្ជាប់ទៅវិញនូវឯកសារដែលម្ចាស់បំណុលបានភ្ជាប់មក។ ជម្រើសឆ្លើយតបដែល យកឯកសារភ្ជាប់ដាក់ទៅវិញនេះសំខាន់គឺ ចំណេញពេលវេលា ពីព្រោះនីតិវិធីក្នុងការ ចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារគឺ ត្រូវតែមានភាពហ័ស ពុំដូចល្បឿននៃនីតិវិធីចេញ សាលក្រមនោះទេ ។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ៣, ៤, ៥ (ពាក្យសុំដីការក្សការពារ) និងទំព័រទី ១៨, ១៩, ២០ (ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ) នៅក្នុងសំណុំឯកសារគំរូ។

ផ្នែកទី ៤ ឯកសារដែលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ

យោងតាមខ្លឹមសារនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំនេះមាន ច្រើនប្រភេទដូចជា ឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ៣) ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ (មាត្រា៥៣ កថាខណ្ឌទី ២) ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់កម្មវត្ថុនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារមាត្រា(៥៤១ កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច ខ) និង (មាត្រា ៥៤៦) និងឯកសារផ្សេងៗទៀត។

៤.១ ឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង

តាមមាត្រា ១៣១ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវធ្វើឡើងដោយភស្តុតាងដែលអាចពិនិត្យ ភ្លាមៗបាន ដូច្នេះឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង គឺជាឯកសារជាភស្តុតាងដែល អាចពិនិត្យភ្លាមៗបាន នៅពេលធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង ។

ឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងដែលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំនោះ មានចែង ក្នុងមាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី៣ មានដូចជា ឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនង គតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានការពារ និងឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការ ពារ។

៤.១. ក ឯកសារបញ្ជាក់តំបូងអំពី សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានការ ពារ

អ្នកដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចចាត់ចែងរក្សាការពារ (ម្ចាស់បំណុល) ចាំបាច់ត្រូវធ្វើ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង ចំពោះសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ។ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ ចំពោះសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់ពីអង្គហេតុចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់ការទាមទារ និងអង្គហេតុ ដែលជាមូលហេតុនៃការទាមទារ។

ដូចដែលបានពន្យល់ខាងលើរួចហើយ ភស្តុតាងដែលត្រូវធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង គឺជាឯកសារ។ ដូច្នេះ ឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិនោះ គឺមានទៅ តាមប្រភេទនៃរឿងក្តី ដូចជា រឿងក្តីទាក់ទងនឹងកិច្ចសន្យាកិច្ចបរិភោគ គឺលិខិតកិច្ច សន្យាខ្ចីបរិភោគ រឿងក្តីទាក់ទងនឹងការទាមទារឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ គឺប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ហើយរឿងក្តីទាក់ទងនឹងការទាមទារឱ្យប្រគល់ផ្ទះ ដោយសារការបញ្ចប់ភតិសន្យា ឬការ បញ្ចប់កិច្ចសន្យាខ្ចីប្រើ គឺភតិសន្យា ឬកិច្ចសន្យាខ្ចីប្រើតាមលំដាប់លំដោយ។ល។

ហេតុអ្វីបានត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់របៀបនេះ? ឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិ ឬទំនាក់ ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានការពារនេះមានសារសំខាន់ណាស់សំរាប់ឱ្យចៅក្រមអាច ពិនិត្យភ្លាមៗ និងកំណត់ថាតើម្ចាស់បំណុលមានសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវ បានរក្សាការពារ ឬអត់។

ផ្ទុយទៅវិញ បើម្ចាស់បំណុលខកខានមិនបានដាក់ឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិ ឬ ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលត្រូវបានការពារទេ គឺចៅក្រមមិនអាចដឹង ឬអាចកំណត់សិទ្ធិ របស់ម្ចាស់បំណុលបានឡើយ។ ការខ្វះឯកសារនេះ គឺខុសពីលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ក្នុងការដាក់ ពាក្យសុំ (មាត្រា ៥៤១) ជាហេតុនាំឱ្យចៅក្រមត្រូវលើកពាក្យសុំនេះចោល ដោយដីកា សម្រេច។

៤.១.១ ឯកសារបញ្ជាក់តំបូងអំពី ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ

លើសពីនេះទៅទៀត មានលក្ខខណ្ឌមួយទៀត ដែលចៅក្រមត្រូវពិចារណាដែរ ថា តើមានភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារដែរឬទេ។ មានន័យថា ចៅក្រមមិនអាចចេញដីកា សម្រេចរក្សាការពារ ដោយសំអាងទៅលើលក្ខខណ្ឌ សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិធម៌មួយ ប៉ុណ្ណោះទេ គឺថា ចាំបាច់ត្រូវមានលក្ខខណ្ឌនៃភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ ទើបចៅក្រម អាចចេញដីកាសម្រេចបាន។ ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារនេះមានសារសំខាន់ណាស់ ដែលមិនអាចខ្វះបាន ព្រោះថាការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺមានការប៉ះពាល់ដល់ សិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍របស់កូនបំណុល ។

គោលគំនិតរួមនៃភាពចាំបាច់នៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ មានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣០។ ប៉ុន្តែភាពដោយឡែកត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រាផ្សេងទៀត អាស្រ័យទៅតាម ប្រភេទនៃដីកាសម្រេច ឬទៅតាមកម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេច ដូចជា ដីកាសម្រេចរឹបអូសជា បណ្តោះអាសន្ន មាត្រា ៥៤៥ (គឺចេញសម្រាប់កម្មវត្ថុចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលមានគោល បំណងសងជាប្រាក់ដែលភាពចាំបាច់របស់ដីកានេះ (គោលបំណងនៃដីកាសម្រេច) គឺក្នុង ការបញ្ជាក់ថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងមិនអាចធ្វើបាន ឬនឹងមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ) ដីកាសម្រេចចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា ៥៤៨ កថា- ខណ្ឌទី ១) (ដែលចេញសម្រាប់កម្មវត្ថុ ចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ ភាពចាំបាច់ នៃដីកា នេះ គឺម្ចាស់បំណុលនឹងមិនអាចអនុវត្តសិទ្ធិបាន ឬនឹងមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិ ដោយសារមានការប្រែប្រួលស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃវត្ថុនោះ) និងដីកា សម្រេច ចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា ៥៤៨ កថាខណ្ឌទី២) (ដែលចេញ សម្រាប់កម្មវត្ថុ ដើម្បីកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្ន ភាពចាំបាច់នៃដីកាសម្រេចនេះ គឺដើម្បីជៀសវាង ការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ឬគ្រោះថ្នាក់បន្ទាន់ដែលនឹងកើតឡើងដល់ ម្ចាស់បំណុលចំពោះទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិធម៌ដែលមានវិវាទ)។

ដូច្នេះ ម្ចាស់បំណុលដាក់ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងពីភាពចាំបាច់នេះ គឺត្រូវផ្តល់ឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់នៃការ រក្សាការពារ ដោយសរសេរពីមូលហេតុ និងស្ថានភាពផ្សេងៗដែលកូនបំណុលរបស់ខ្លួន

មានដើម្បីបង្ហាញពីភាពចាំបាច់របស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើការរក្សាការពារ(ធ្វើឱ្យខ្លួនមានការពារ ម្តង ពីសិទ្ធិរបស់ខ្លួនចំពោះកូនបំណុល)ដើម្បីឱ្យចៅក្រមពិចារណាលានទៅចេញដីកាសម្រេច។

វាជាការលំបាកដែរសម្រាប់ម្ចាស់បំណុល ក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងផ្សេងៗដែល បញ្ជាក់ថា កូនបំណុលរបស់ខ្លួនជួបនឹងស្ថានភាពលំបាក ប៉ុន្តែនេះជាកាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់ បំណុលដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង។ ឧទាហរណ៍មួយក្នុងចំណោមឧទាហរណ៍ សាមញ្ញនៃឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងដែលបញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់សម្រាប់ការ ចាត់ចែងរក្សាការពារនេះ ជាទូទៅគ្រាន់តែជារបាយការណ៍ដែលរៀបចំ ដោយម្ចាស់ បំណុល គឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ (លិខិតបំភ្លឺដែលធ្វើឡើង ដោយម្ចាស់បំណុល)។

ឧទាហរណ៍៖ ដូចក្នុងរឿងកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ រវាងលោក ខៀវ អាត (ម្ចាស់ បំណុល) និងលោក សុក បូរី (កូនបំណុល) សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងដែលម្ចាស់បំណុល ត្រូវធ្វើទី១គឺ លិខិតកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិរបស់ ខ្លួនមានចំពោះកូនបំណុល និងទី២ គឺរបាយការណ៍បញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់សម្រាប់កិច្ចការ រក្សាការពារ(ដោយសរសេរថា កូនបំណុលបានជំពាក់ប្រាក់ប្រាក់ញាតិសណ្តានរបស់គាត់ច្រើន ណាស់ ដោយគាត់យកប្រាក់នេះទៅចំណាយលើថ្ងៃព្យាបាលឪពុករបស់គាត់ ហើយគាត់ ស្ថិតនៅក្រោមសំពាធត្រូវសងប្រាក់កំបីទៀត។ បន្ថែមលើនេះទៀត ការរកស៊ីរបស់កូន បំណុលមើលទៅមិនដំណើរការល្អសោះ។ កូនបំណុលជាម្ចាស់នៃអាគារ និងដីមួយកន្លែង ប៉ុន្តែគ្មានទ្រព្យសម្បត្តិពិសេសផ្សេងៗក្រៅពីនេះទេ)។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រ ៨, ៩ នៅក្នុងឯកសារគំរូ

មូលហេតុ និងស្ថានភាពផ្សេងៗរបស់កូនបំណុលដែលម្ចាស់បំណុលបានលើកឡើង ក្នុងរបាយការណ៍នេះជាភស្តុតាងដែលអាចបញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់សម្រាប់ការចាត់ចែងរក្សា ការពារ(បើមិនដូច្នោះទេ ម្ចាស់បំណុលមិនអាច ឬមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការអនុវត្ត ដីកាសម្រេច នៅកាលបរិច្ឆេទក្រោយ បើម្ចាស់បំណុលឈ្នះក្តី) ។

៤.២ ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ (មាត្រា៥៣ កថាខណ្ឌ២)

នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបានអនុញ្ញាតឱ្យមានអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិនៅក្នុង នីតិវិធីរក្សាការពារដែរ (មាត្រា៥៤ កថាខណ្ឌ២)។ នីតិវិធីរក្សាការពារ ក៏ដូចនីតិវិធី

សម្រាប់ការជំនុំជម្រះដែរ គឺអ្នកដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារមានសិទ្ធិជ្រើសតាំងអ្នកតំណាង ដោយអាណត្តិដើម្បីការពារសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនបាន ដោយធ្វើសកម្មភាពបណ្តឹងជំនួសខ្លួន ។

បើមានអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ អ្នកដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវដាក់ឯកសារបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិនេះភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ (មាត្រា ៥៣ កថាខណ្ឌទី២) ។

ឧទាហរណ៍ សូមមើល ទំព័រទី ១០ នៅក្នុងឯកសារគំរូ

បើគ្មានលិខិតបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិតំណាង ដោយអាណត្តិទេ តុលាការមិនអាចលើកពាក្យសុំនេះបានទេ គឺគ្រាន់តែឱ្យភាគីកែតម្រូវ ដោយណែនាំឱ្យភាគីដាក់លិខិតនេះ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើភាគីមិនបានដាក់ទៀត តុលាការមិនអាចទទួលស្គាល់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិនោះទេ គឺភាគីត្រូវមកធ្វើសកម្មភាពក្នុងនីតិវិធីរក្សាការពារនេះដោយខ្លួនឯង។

ឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ(លិខិតប្រគល់សិទ្ធិឱ្យអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ) ដែលជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ត្រូវតែមាន បើភាគីមានអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ។ ជាគោលការណ៍ អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិជាមេធាវី លើកលែង តាមលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនតាមមាត្រា៥៣ កថាខណ្ឌទី ១។ ឯកសារដែលបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិមានសារសំខាន់សំរាប់ចៅក្រម ដើម្បីកំណត់ពីទំហំសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ ដើម្បីធានាស្ថេរភាពនៃនីតិវិធីរក្សាការពារ។ បើអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិធ្វើសកម្មភាពក្នុងនីតិវិធីរក្សាការពារ ដោយគ្មានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិទេ គឺតុលាការមិនអាចកំណត់ពីទំហំសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិបានទេ។ ការធ្វើរបៀបនេះនាំឱ្យមានការប្រើសិទ្ធិហួសពីឆន្ទៈរបស់ភាគីផ្ទាល់ ដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានអស្ថេរភាពក្នុងនីតិវិធីរក្សាការពារ និងសង្គមទាំងមូលទៀតផង។

ដូច្នេះ លិខិតប្រគល់សិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ គឺមានផលប្រយោជន៍សម្រាប់តុលាការក្នុងការចាត់ការនីតិវិធីរក្សាការពារប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងស្ថេរភាព និងសម្រាប់ការពារសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍របស់ភាគី នៃនីតិវិធីរក្សាការពារផងដែរ។

៤.៣. ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់កម្មវត្ថុនៃការបម្រើសហបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា ៥៤៦)

ខ្លឹមសារមាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច ខ ពាក្យសុំត្រូវសរសេរនូវចំណុច
ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំទាមទារដែលរួមមានប្រភេទដីកា
សម្រេចកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូស និងគោលបំណងនៃការរក្សាការពារ។ កម្មវត្ថុនៃការរឹប
អូសក៏ត្រូវមានឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់ ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ ពីព្រោះថាដីកាសម្រេចរឹប
អូសជាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបញ្ជាក់ពីកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូស លើកលែងតែករណីចលនវត្ថុ។

ក្នុងករណីកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសបណ្តោះអាសន្នជាអចលនវត្ថុ ឬសិទ្ធិលើបំណុល
តុលាការត្រូវចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយកំណត់ជាក់លាក់នូវកម្មវត្ថុ
នេះ។ ប៉ុន្តែចំពោះចលនវត្ថុវិញ តុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចបាន ដោយមិនចាំបាច់
កំណត់កម្មវត្ថុទេ មាត្រា៥៤៦។ មូលហេតុ គឺថាមានការលំបាកសម្រាប់ម្ចាស់បំណុល ឬ
តុលាការ ក្នុងការរកថាតើប្រភេទចលនវត្ថុអ្វីខ្លះដែលកូនបំណុលមាន ហើយពេលមាន
ការអនុវត្ត ដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ អ្នកអនុវត្តគេនឹងដឹងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តហើយ
ដូចជា ការហាមឃាត់មិនឱ្យរឹបអូសហួសប្រមាណ (មាត្រា៣៩១) និង ចលនវត្ថុណា
ដែលហាមឃាត់មិនឱ្យរឹបអូស (មាត្រា៣៨០)។ ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់កម្មវត្ថុនៃការរឹបអូស
បណ្តោះអាសន្ន គឺអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់យ៉ាងណា ដើម្បីឱ្យតុលាការជឿថា
កម្មវត្ថុដែលសុំឱ្យតុលាការធ្វើការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននោះ ពិតជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់
កូនបំណុល តាមធម្មតា ឯកសារជាលិខិតបញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល ចំពោះទ្រព្យ
សម្បត្តិ ដូចជា បញ្ជាក់ថា ដី និង ផ្ទះទំហំ ០០ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់លោក ខ ជាដើម។
ការបញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ ជាការកិច្ចរបស់មន្ត្រីសុយោដី។ នៅប្រទេសជប៉ុន
ដើម្បីទទួលការបញ្ជាក់បែបនេះជាការងាយស្រួលណាស់។ ផ្ទុយទៅវិញ
បើមិនអាចទទួល បានការបញ្ជាក់ពីមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចទេ
ម្ចាស់បំណុលអាចរកឯកសារតាមមធ្យោបាយ
ផ្សេងៗដែលឯកសារនោះតុលាការអាចទទួលយកបាន ដូចជា មានការបញ្ជាក់ពីមេភូមិ
ឬចៅសង្កាត់ជាដើម ។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ៧ នៅក្នុងឯកសារគំរូ

៤.៤ ផ្សេងៗ

ក្រៅពីឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង ឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិរបស់អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ និងឯកសារដើម្បីបញ្ជាក់កម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសបណ្តោះអាសន្នមានឯកសារជាច្រើនទៀតដែលតុលាការអាចទាមទារឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំដាក់ភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ ដូចជា ឯកសារបញ្ជាក់ពីភាគី លិខិតបញ្ជាក់របស់នីតិបុគ្គលដើម្បីបញ្ជាក់ពីសមត្ថភាពធ្វើជាភាគី (មាត្រា ៣២ និងមាត្រា ៦ មាត្រា ៤៦) ឯកសារបញ្ជាក់ពីអ្នកតំណាងដែលច្បាប់កំណត់ បើម្ចាស់បំណុលជាអនីតិជន ឬជនរិកលចរិត និងឯកសារបញ្ជាក់ហិរញ្ញបត្តិអ្នកជាដើម។

ផ្នែកទី៥ សោហ៊ុយ

~ ពន្ធពាក្យសុំ

ក្នុងករណីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ម្ចាស់បំណុលត្រូវបង់ពន្ធចំនួន ៥.០០០រៀល (មាត្រា៥៣៧ កថាខណ្ឌទី ១)។

បើពន្ធពាក្យសុំខាងលើមិនត្រូវបានបង់ទេ តុលាការត្រូវបង្គាប់ម្ចាស់បំណុលបង់ពន្ធពាក្យសុំក្នុងអំឡុងពេលសមរម្យ (មាត្រា៥៣៩ និង មាត្រា៧៨ កថាខណ្ឌទី ១)។

បើម្ចាស់បំណុលមិនបង់ពន្ធពាក្យសុំតាមការបង្គាប់ខាងលើទេ តុលាការត្រូវលើកពាក្យសុំចោល ដោយដីកាសម្រេច (មាត្រា៧៨ កថាខណ្ឌទី ២)។

~ ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការក្រៅពីពន្ធ

បន្ថែមលើពន្ធពាក្យសុំដែលបានលើកឡើងខាងលើម្ចាស់បំណុលត្រូវបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការផ្សេងទៀត សម្រាប់តុលាការបញ្ជូនឯកសារ។ល។ ដែលស្របតាមមាត្រា ៦២ កថាខណ្ឌទី ១ ឧទាហរណ៍ សោហ៊ុយសម្រាប់ការបញ្ជូនដីកាសម្រេច ទៅកូនបំណុល (មាត្រា ៥៤៣)។

លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិពិសេសក្នុងគន្ថីទី៧ (ការរក្សាការពារ)នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី បញ្ញត្តិនៃគន្ថីទី១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) ត្រូវបានយកទៅអនុវត្ត ចំពោះនីតិវិធីនៃការរក្សាការពារដែរ ដូច្នេះមាត្រា៦២ត្រូវបានអនុវត្ត ចំពោះប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការសម្រាប់ចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារផងដែរ។

ផ្នែកទី៦ ការបែងចែករឿងក្តីចាត់ចែងរក្សាការពារ

ពេលដែលតុលាការទទួលបាននូវពាក្យសុំការចាត់ចែងរក្សាការពារ រឿងក្តីនៃការ
ចាត់ចែងរក្សាការពារនោះ ត្រូវធ្វើការបែងចែកទៅឱ្យចៅក្រមណាមួយដែលស្របតាម
មាត្រា ២៦។

យោងតាមគន្លឹងទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីដែលចែងអំពី បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ គឺ
មានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើគន្លឹងទាំងអស់ បានន័យថា បទប្បញ្ញត្តិនៃគន្លឹងទី១នេះអាច
អនុវត្តបានចំពោះគ្រប់គន្លឹង លើកលែងតែមានបទបញ្ញត្តិពិសេសដែលនៅក្នុងគន្លឹងផ្សេង
ដូច្នេះ ទាក់ទងនឹងការបែងចែងសំណុំរឿងរក្សាការពារ ទៅឱ្យចៅក្រមទទួលបន្ទុក ឃើញ
ថា យោងតាមមាត្រា២៦នេះ គឺបានកំណត់ពីលំដាប់លេខរៀង នៃចៅក្រមដែលត្រូវ
ទទួលសំណុំរឿងអង្គសេចក្តី។ ដោយហេតុថា មាត្រា ២៦ នេះស្ថិតនៅក្នុងគន្លឹងទី១
ស្តីពីបទ ប្បញ្ញត្តិទូទៅ ជំពូកទី២ ស្តីពីតុលាការ ផ្នែកទី៣ ស្តីពី ការបែងចែករឿងក្តី
និងការដកហូតសមត្ថកិច្ចជំនុំជម្រះ និងបណ្តឹងដិតចិត្ត។ តាមរយៈនេះធ្វើឱ្យយើងឃើញ
ថា ការបែងចែករឿងក្តីរក្សាការពារ (គន្លឹងទី៧) ក៏ត្រូវអនុវត្តតាមការបែងចែករឿងក្តី
អង្គសេចក្តីដែរ ពោលគឺប្រធានតុលាការត្រូវបង្កើតលំដាប់លេខរៀងប្រចាំឆ្នាំ ស្តីពីការ
បែងចែករឿងក្តីរក្សាការពារទៅឱ្យចៅក្រមម្នាក់ៗ ហើយរឿងក្តីទាំងនោះនឹងត្រូវបាន
បែងចែកជាស្វ័យប្រវត្តិទៅចៅក្រមនីមួយៗ ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេច។

ផ្នែកទី៧ ការពិនិត្យលើពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

នៅពេលពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារ បានបញ្ជូនមកដល់ចៅក្រមដែលទទួល
បន្ទុកចាត់ការលើបណ្តឹងសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារ តាមដីកាសម្រេចប្រចាំឆ្នាំរបស់
ប្រធានតុលាការរួចមក ចៅក្រមត្រូវធ្វើការពិនិត្យពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារដូចខាងក្រោម៖

ក-ឈ្មោះ ឬ នាមករណ៍ និងអាស័យដ្ឋានរបស់ភាគី ហើយនិងឈ្មោះ អាស័យ
ដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ។

ខ-ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំទាមទារ ។

គ-សិទ្ធិ ឬ ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ ។

ឃ-ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ ។

(បញ្ញត្តិមាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១)

ក្នុងករណីពាក្យសុំផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិមាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ តុលាការត្រូវបង្គាប់
ឱ្យកែតម្រូវចំណុចខ្វះខាត ចំពោះពាក្យសុំនោះក្នុងអំឡុងពេលនោះ (មាត្រា ៧៨

កថាខណ្ឌទី ១) ។ ប្រសិនបើដើមចោទមិនបានកែតម្រូវចំណុចខ្វះខាតទេ តុលាការ ត្រូវលើកពាក្យសុំនោះចោលដោយដីកាសម្រេច(មាត្រា៧៨ កថាខណ្ឌទី ២) ។

ការពិនិត្យនេះ ចៅក្រមក៏ត្រូវពិនិត្យអំពីសមត្ថកិច្ចតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៥៤០ កថាខណ្ឌ ទី ១(តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច) គឺថាមានសមត្ថកិច្ច ឬគ្មាន។ បើតុលាការក ឃើញថា វាមានកង្វះសមត្ថកិច្ចចំពោះរឿងក្តីការចាត់ចែងការរក្សាការពារគេត្រូវផ្ទេររឿងក្តី នោះទៅ តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច យោងតាមពាក្យសុំឬដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ តុលាការ (មាត្រា ៥៣៩ និងមាត្រា១៩ កថាខណ្ឌទី ១)។

ក្រៅពីពិនិត្យមើលពាក្យសុំ និងសមត្ថកិច្ចតុលាការមានភាពត្រឹមត្រូវ ហើយតុលា- ការត្រូវពិនិត្យមើលថាតើពន្ធពាក្យសុំ (មាត្រា៥៣៧ កថាខណ្ឌទី១)បានបង់ហើយឬនៅ។ បើពន្ធដាក់ពាក្យសុំមិនទាន់បានបង់នៅឡើយទេ តុលាការត្រូវបង្គាប់ឱ្យម្ចាស់បំណុលបង់ ពន្ធពាក្យសុំនោះក្នុងអំឡុងពេលសមរម្យ (មាត្រា៥៣៩ មាត្រា៧៨ កថាខណ្ឌទី ១)។ បើម្ចាស់បំណុលមិនបានបង់តាមការបង្គាប់ខាងលើនេះ តុលាការត្រូវលើកចោលពាក្យសុំ នោះ ដោយដីកាសម្រេច (មាត្រា៥៣៩ មាត្រា៧៨ កថាខណ្ឌទី ២)។

តុលាការមិនត្រូវបញ្ជូនពាក្យសុំនោះទៅកូនបំណុលទេ ពីព្រោះនីតិវិធីនៃការចាត់ ចែងរក្សាការពារត្រូវបានធ្វើក្នុងវិធីដ៏សំងាត់។

ជំពូកទី ៣ ការពិនិត្យរឿងក្តី

ផ្នែកទី១ វិធីនៃការពិនិត្យរឿងក្តី

១.១ ការពិនិត្យតស៊ូតាងជាឯកសារ

សម្រាប់ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ម្ចាស់បំណុលត្រូវបង្ហាញឯកសារសេចក្តីបញ្ជាក់ តំបូងដើម្បីឱ្យតុលាការអាចសម្រេចថាតើសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សា ការពារ ឬអត់(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច គ) ឬថាតើមានភាពចាំបាច់ដើម្បី ចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារដែរឬទេ (មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច ឃ)។

សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ ដើម្បីឱ្យតុលាការពិចារណា ដូច្នេះជា តំបូង តុលាការត្រូវពិនិត្យលើឯកសារអំពីសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង៖

- ឯកសារបញ្ជាក់ដំបូង៖ ឯកសារម្តងនៃ កិច្ចសន្យា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យ សម្បត្តិ មូលប្បទានប័ត្រ មតកសាសន៍ បង្គាន់ដៃ កំណត់ហេតុ រូបថត របាយការណ៍ ដែលធ្វើឡើង ដោយម្ចាស់បំណុល ឬ ឯកសារបញ្ជាក់ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវ បានរក្សាការពារ ឬឯកសារផ្សេងៗទៀតដែលចាំបាច់សម្រាប់ការរក្សាការពារ។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលនៅក្នុងទំព័រទី ៦ ដល់ ទី ៩ នៃសំណុំឯកសារគម្រោង។

១.២ ការសួរម្ចាស់បំណុល

តុលាការអាចហៅម្ចាស់បំណុលមកសួរយកព័ត៌មានដែលទាក់ទងចំណុចខាងលើបាន ដោយឱ្យម្ចាស់បំណុលបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវគោលបំណងដែលចង់ឱ្យតុលាការចាត់ ចែងរក្សាការពារផ្អែកលើមាត្រា៥៣៥ កថាខណ្ឌទី១ មាត្រា១១៤ កថាខណ្ឌទី ២ (គឺថា ការសួរម្ចាស់បំណុល)។ ការសួរម្ចាស់បំណុលអាចឱ្យគាត់ឆ្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ម្យ៉ាងទៀតតុលាការអាចអញ្ជើញម្ចាស់បំណុលមកតុលាការ និង សួរ ម្ចាស់បំណុល ឬអាចឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់ឯកសារបន្ថែម។ នីតិវិធីនៃការសួរម្ចាស់បំណុល គឺមិនធ្វើនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ទេ ដូច្នេះនីតិវិធីសួរម្ចាស់ បំណុលមិនត្រូវធ្វើជាសាធារណៈឡើយ(សូមប្រៀបធៀបមាត្រា១១៥ កថាខណ្ឌទី២)។ គេ មិនចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានវត្តមានភាគីទាំងពីរឡើយ(សូមប្រៀបធៀបមាត្រា១១៥កថាខណ្ឌទី១)។ តុលាការមិនត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុទេ(សូមប្រៀបធៀបមាត្រា ១១៧ កថាខណ្ឌទី ១)។

ការសួរម្ចាស់បំណុលគឺជាវិធីងាយៗ សម្រាប់តុលាការក្នុងការធ្វើការបញ្ជាក់នូវខ្លឹមសារនៃពាក្យសុំ ឬភស្តុតាងជាឯកសារ។

ការសួរម្ចាស់បំណុលមិនមែនដាច់ខាតត្រូវតែធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែជាធម្មតានៅជំហាន គេតែងតែសួរម្ចាស់បំណុល។

១.៣ ការសួរកូនបំណុល

តុលាការអាចសួរកូនបំណុលបានផ្អែកលើមាត្រា៥៣៥ កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា១១៤ កថាខណ្ឌទី ២។

នីតិវិធីនៃការសួរកូនបំណុលគឺ ដូចគ្នានឹងនីតិវិធីនៃការសួរម្ចាស់បំណុលដែរ ដូច្នេះនីតិវិធីនៃការសួរកូនបំណុលមិនត្រូវធ្វើជាសាធារណៈឡើយ (សូមប្រៀបធៀបមាត្រា១១៥ កថាខណ្ឌ២)។ គេមិនចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានវត្តមានភាគីទាំងពីរឡើយ (សូមប្រៀបធៀបមាត្រា១១៥ កថាខណ្ឌទី ១)។ តុលាការមិនត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុទេ (សូមប្រៀបធៀបមាត្រា១១៧ កថាខណ្ឌទី ១)។

នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីត្រង់បទបញ្ញត្តិទូទៅ ការជំនុំជំរះត្រូវធ្វើឡើងចំពោះមុខ ហើយគ្មានភាគីណាមួយត្រូវជំនុំជំរះ ដោយមិនបានសាកសួរ ឬកោះហៅឡើយ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ តុលាការត្រូវគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ (មាត្រា៣) ប៉ុន្តែនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ វាមានចរិតលក្ខណៈរបស់វា គឺលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ន ,បន្ទាន់បង្ខំ,បន្ទាប់បន្សំ និងសំងាត់ ហេតុដូច្នេះហើយគេមិនសួរសួរកូនបំណុលទេ ព្រោះបាវម្ត្នាចកូនបំណុលបង្កការលំបាកដល់ការអនុវត្ត ឬលួចបញ្ឆោតសម្បត្តិដែលត្រូវចាត់ចែងរក្សាការពារ។ ប៉ុន្តែមានករណីលើកលែងមួយនៅក្នុងករណីនៃការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដែលកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្ន ជាគោលការណ៍ដ៏កាសម្រេចមិនអាចចេញបានឡើយ បើមិនឆ្លងកាត់តាមកាលបរិច្ឆេទ នៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ឬតាមកាលបរិច្ឆេទនៃការសួរដែលកូនបំណុលអាចចូលរួមបាន (មាត្រា៥៤៨ កថាខណ្ឌទី ៤) ពីព្រោះការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដែលកំណត់ឋានៈជាបណ្តោះអាសន្នអាចជះឥទ្ធិពលយ៉ាងធំធេងដល់កូនបំណុល។ វិធីនេះ (គឺថាការសួរកូនបំណុល) អាចជួយការពារផលប្រយោជន៍របស់កូនបំណុលដែរ ពេលតុលាការសួរនូវព័ត៌មានមួយចំនួននោះ។ ក្នុងករណីដែលរឿងក្តីមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ ឬដីកាសម្រេចរក្សាការពារមើលទៅជះឥទ្ធិពលធំធេងចំពោះកូនបំណុល ឬមានលទ្ធភាពជឿជាក់ថា ការតវ៉ា

នឹងអាចធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល

តុលាការអាចសួរកូនបំណុលដើម្បីផ្តល់ឱកាសឱ្យ កូនបំណុលធ្វើអះ អាង ឬដាក់ឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់តំបូង។

១.៤ ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់

ដើម្បីដំណើរការនីតិវិធី តុលាការអាចជ្រើសរើសនីតិវិធីពីរគឺ ការសួរភាគី ឬការទាញហេតុផលផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា១១៤)។ ក្នុងកិច្ចការរក្សាការពារ ភាគច្រើនតុលាការមិនសួរជ្រើសរើសយកការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ទេ ពីព្រោះការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់មិនមែនជាលក្ខខណ្ឌរបស់ច្បាប់ឡើយ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលរឿងក្តីនោះមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញដែលតុលាការគិតថា ការសួរភាគី និងការពិនិត្យឯកសារមិនទាន់មានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីចេញដីកាសម្រេច តុលាការអាចធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់បាន ពីព្រោះការសម្រេចសេចក្តី នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការរក្សាការពារត្រូវធ្វើឡើងដោយដីកាសម្រេច ដូច្នេះមាត្រា១១៤ កថាខណ្ឌទី ១ វាក្យខណ្ឌទី២ ត្រូវយកមកអនុវត្ត បើតុលាការសំរេចជ្រើសរើសយកការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ នីតិវិធីនេះត្រូវធ្វើជាសាធារណៈ (មាត្រា១១៥ កថាខណ្ឌទី ២) ដែលភាគីសងខាងអាចមានវត្តមានបាន (មាត្រា១១៥ កថាខណ្ឌទី ១) ហើយត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុ (មាត្រា ១១៧ កថាខណ្ឌទី ១)។

ផ្នែកទី ២ កម្មវត្ថុនៃការពិនិត្យ

មុននឹងចៅក្រមសម្រេចចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ចាំបាច់ត្រូវពិនិត្យភស្តុតាងឱ្យបានច្បាស់លាស់សិន ថាតើពាក្យសុំនេះមានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឱ្យតុលាការសម្រេចចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារឬទេ? តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៥៤១ បានកំណត់ពីកម្មវត្ថុនៃការពិនិត្យភស្តុតាងចំនួនពីរដែលតុលាការត្រូវពិនិត្យ គឺសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ និងភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ(មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច គ. យ និង មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ២)។

២.១ ទំនាក់ទំនងសិទ្ធិ ឬគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ

ដើម្បីពិនិត្យមើលពីទំនាក់ទំនងសិទ្ធិឬគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ គឺ តុលាការត្រូវពិនិត្យមើលភស្តុតាងណាដែលបង្កើតនូវអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិដែលម្ចាស់បំណុលមាន ចំពោះកូនបំណុល។ ជាទូទៅភស្តុតាងនេះ គឺជាលិខិតកិច្ចសន្យាដែលធ្វើឡើងរវាងម្ចាស់- បំណុល និងកូនបំណុល ដែលឯកសារនេះភាគច្រើនម្ចាស់បំណុលតែងភ្ជាប់មកជាមួយ នឹងពាក្យសុំរបស់ខ្លួនដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងការប្តឹងសុំដីកាសម្រេច។

២.២. ភាពចាំបាច់សម្រាប់រក្សាការពារ

ក្រៅពីពិនិត្យមើលនូវទំនាក់ទំនងសិទ្ធិ ឬគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ តុលាការត្រូវពិនិត្យមើលតើរឿងក្តីនេះ មានភាពចាំបាច់ដើម្បីធ្វើការរក្សាការពារដែរឬ អត់?។ ភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ពីភាពចាំបាច់ ភាគច្រើនជារបាយការណ៍ដែលម្ចាស់បំណុល រៀបចំឡើង

ដើម្បីបញ្ជាក់ពីស្ថានភាពលំបាករបស់កូនបំណុលជួបប្រទះដែលជាហេតុនាំឱ្យ ម្ចាស់បំណុល មានការបាត់បង់កូនបំណុលមិនអាចអនុវត្តកាតព្វកិច្ចបានចំពោះខ្លួន។

សរុបសេចក្តីមក ចំណុចទាំងពីរខាងលើនេះ គឺជាកម្មវត្ថុនៃការពិនិត្យភស្តុតាងដ៏ សំខាន់ដែលតុលាការត្រូវពិនិត្យមុននឹងចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។ បើគ្មានចំណុចជា លក្ខខណ្ឌទាំងពីរនេះ ឬក៏ខ្វះលក្ខខណ្ឌណាមួយ តុលាការមិនអាចចេញដីកាសម្រេចរក្សា ការពារនេះឡើយ គឺតុលាការត្រូវចេញដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំ។

ផ្នែកទី៣ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង

នៅពេលមាន ភាគីដាក់ពាក្យសុំមកតុលាការឱ្យចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារជា លាយលក្ខណ៍ណ៍អក្សរ ដោយគោរពទៅតាម (មាត្រា៥៣៤ របៀបដាក់ពាក្យសុំ) រួចមក តុលាការត្រូវពិនិត្យនូវពាក្យសុំនោះអំពីចំណុចផ្សេងៗដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំដើម្បី រកឱ្យឃើញនូវ៖

- សិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ (មាត្រា៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច គ)
- ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារ (មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុចឃ)

ហើយចំណុចទាំងពីរខាងលើនេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងរបស់ខ្លួន ដើម្បីមានភាពងាយស្រួលក្នុងការស្វែងរកនូវចំណុចសំខាន់ៗទាំងពីរនេះ ដែលពេលខ្លះទោះមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងនេះក៏ដោយ ក៏តុលាការមានការពិបាកក្នុងការស្វែងរកនូវចំណុចទាំងពីរខាងលើនេះផងដែរ។ ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង (មាត្រា ៥៤១ កថាខណ្ឌទី ៣)។

ចំពោះសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងនេះ គឺវាមានសារសំខាន់ណាស់ដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងការស្វែងរកថាតើមានសិទ្ធិ ឬទំនាក់ទំនងគតិយុត្តដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារមាន ឬគ្មាន តើមានភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារផងដែរទេ។ ដូច្នេះ ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំត្រូវធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង។

ដូចដែលសរសេរខាងលើ “សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង” គឺមានខ្លឹមសារស្រដៀងគ្នានឹងពាក្យ “ការបញ្ជាក់”ដែរ ប៉ុន្តែមានចំណុចខុសគ្នាមួយចំនួន។

ខុសគ្នាទី១ គឺកម្រិតនៃការបញ្ជាក់។ “ការបញ្ជាក់” សំដៅលើអ្វីៗដែលធ្វើឱ្យចៅក្រមជឿជាក់ថា មានអត្ថិភាពលើ ឬនត្ថិភាពនៃអង្គហេតុនោះ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត “សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង” សំដៅលើអ្វីៗដែលធ្វើឱ្យចៅក្រម គិតថា អង្គហេតុនោះទំនងជាមាន។

ភាពខុសគ្នាផ្សេងទៀតគឺនីតិវិធី។

“សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង” ត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយការដាក់ភស្តុតាងដែលអាចពិនិត្យភ្លាមៗបានផងដែរ ព្រោះវាជាដំណាក់កាលបណ្តោះអាសន្ន និងបន្ទាន់(មាត្រា ១៣១)។ ដូច្នេះជាធម្មតាឯកសារភស្តុតាងសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង គឺជាភស្តុតាងជាឯកសារ ។ ហើយជាធម្មតា ឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលក្នុងទំព័រទី ៦ ដល់ ទី ៩ នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រោង។

នៅក្នុងរឿងក្តីនៃសំណុំឯកសារគម្រោងនេះ “កិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ” “លិខិតថតចម្លងយថាភូតនៃអចលវត្ថុ” និង“របាយការណ៍ដែលធ្វើឡើង ដោយម្ចាស់បំណុល” គឺជាឯកសារសម្រាប់ធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង។

ប៉ុន្តែ នីតិវិធីនៃការធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងមិនត្រូវបានកំណត់តែទៅលើភស្តុតាងជាឯកសារទេ។ ការសួរភាគី ក៏ជាលទ្ធភាពមួយនៃការធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងដែរ បើភាគីនោះមានវត្តមាន ពីព្រោះការសួរភាគីអាចត្រូវបានធ្វើយ៉ាងឆាប់រហ័ស ពេលដែលភាគីមានវត្តមាន។

ផ្នែកទី ៤ ប្រតិភោគ (មាត្រា ៥៤២)

ប្រតិភោគមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤២ ដែលចែងថា “ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ អាចធ្វើ ដោយឱ្យដាក់ប្រតិភោគ ឬមិនឱ្យដាក់ប្រតិភោគបាន”។

៤.១ គោលបំណងនៃប្រតិភោគ

លក្ខណៈពិសេសនៃនីតិវិធីចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺតុលាការអាចចេញដីកា សម្រេចរក្សាការពារបាន ដោយពុំចាំបាច់សួរកូនបំណុល ដោយគ្រាន់តែឆ្លងកាត់ការធ្វើ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងជាការស្រេច។ ប៉ុន្តែដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ក្នុងករណីខ្លះត្រូវ ប្រឈមមុខការលុបចោលទៅវិញ ត្រង់ចំណុចនេះបានជះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងដល់ផល ប្រយោជន៍របស់កូនបំណុល គឺបណ្តាលឱ្យកូនបំណុលខូចខាតជាច្រើន។ ដូច្នេះដើម្បីឆ្លើយ តបនឹងការខូចខាតរបស់កូនបំណុលដែលកើតឡើងជាយថាហេតុ ទើបតុលាការតម្រូវឱ្យ ម្ចាស់បំណុលដាក់ប្រតិភោគ។ ការដាក់ប្រតិភោគរបស់ម្ចាស់បំណុល ក្នុងបំណងទប់ស្កាត់ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិហួសប្រមាណ។

ជាក់ស្តែងគោលបំណងនៃប្រតិភោគ គឺដើម្បីធានាសងការខូចខាត និងជម្ងឺចិត្ត។ លើសពីនេះទៀត កូនបំណុលនឹងមានសិទ្ធិជាអទិភាពទៅលើម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត (មាត្រា៥៣៩ មាត្រា៧២)។

នៅប្រទេសជប៉ុនជាង៩០ភាគរយ នៃរឿងក្តីរក្សាការពារ តុលាការតែងតែបង្គាប់ ឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់ប្រតិភោគ។

៤.២ ចំណុចនៃប្រតិភោគ

ពេលដែលតុលាការសម្រេចឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់ប្រតិភោគ តុលាការក៏ត្រូវពិចារណាឱ្យបានល្អិតល្អន់លើផលប៉ះពាល់ និងឥទ្ធិពលដែលអាចនាំឱ្យមានការខូចខាតជាយថា ហេតុដោយសារការចេញដីការរក្សាការពារ។ ដូច្នេះ តុលាការត្រូវសាកល្បងធ្វើការវាយ តម្លៃលើការខូចខាត ដោយមានការប្រយ័ត្នប្រយោជន៍បំផុតដែលនឹងអាចកើតមានឡើង ចំពោះកូនបំណុល។ ទន្ទឹមនឹងនោះ តុលាការក៏ត្រូវគិតដល់លក្ខណៈសំខាន់ៗដែលម្ចាស់ បំណុលត្រូវទទួលបានការការពារ។ ក្រោយពីតុលាការពិចារណាលើការខូចខាតនាពេល អនាគត តុលាការក៏ត្រូវពិចារណាទៅដល់ការធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង។

ដូច្នេះមុននឹងចេញដីការក្សការពារ គឺតុលាការគ្រាន់តែពិនិត្យលើឯកសារនៃ សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង ឬ/និង សួរម្ចាស់បំណុល រួចបញ្ជូនដីកាសម្រេចរក្សាការពារនោះ ទៅឱ្យកូនបំណុល។ មានន័យថា “បើការបញ្ជាក់ដំបូងមានលក្ខណៈរឹងមាំ នោះចំនួននៃ ប្រាតិភោគ គឺ ទាប ឬតិចតួច” ។ ផ្ទុយទៅវិញ “បើការបញ្ជាក់ដំបូងពុំមានលក្ខណៈ រឹងមាំ នោះតម្រូវការនៃការដាក់ប្រាតិភោគត្រូវមានកម្រិតខ្ពស់ ឬច្រើន”។ ចំណុចចុង ក្រោយ តុលាការត្រូវពិចារណាដល់ប្រភេទកម្មវត្ថុ នៃការចេញដីការក្សការពារអាចជា ចលនវត្ថុ, អចលនវត្ថុ ឬសិទ្ធិលើបំណុល។ ផ្អែកលើចំណុចសំខាន់ៗទាំងប៉ុន្មានខាងលើ នេះ ទើបបង្កើនលក្ខណៈងាយស្រួលដល់តុលាការ ក្នុងការកំណត់ចំនួនប្រាតិភោគដែល តម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់ ។

នៅប្រទេសជប៉ុន ទាក់ទិនចំនួនប្រាតិភោគគឺ មានបទដ្ឋានកម្រិតមួយជាក់លាក់ ដើម្បីឱ្យម្ចាស់បំណុលដាក់ប្រាតិភោគ។ បទដ្ឋានកម្រិតសម្រាប់កំណត់ចំនួនប្រាតិភោគ ត្រូវបានកើតចេញពីការពិភាក្សារបស់ចៅក្រមដែលមានបទពិសោធន៍ច្រើនឆ្នាំ ។

៤.៣ វិធីនៃការដាក់ប្រាតិភោគ (មាត្រា ៥៣៦)

តើពេលណាប្រាតិភោគត្រូវបានដាក់?

ក្នុងករណី តុលាការបង្គាប់ឱ្យដាក់ប្រាតិភោគមុនពេលចេញដីកាសម្រេចរក្សាការ ពារការដាក់ប្រាតិភោគជាលក្ខខណ្ឌមួយដើម្បីចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។ ដូច្នេះម្ចាស់ បំណុលត្រូវដាក់ប្រាតិភោគមុនចេញដីការក្សការពារ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត តុលាការមិនចេញ ដីកាសម្រេចទេ រហូតដល់ប្រាតិភោគត្រូវបានដាក់។

ក្នុងករណីតុលាការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ដែលភ្ជាប់ជាមួយនូវការបង្គាប់ ឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ការដាក់ប្រាតិភោគ គឺជាលក្ខខណ្ឌមួយដើម្បីអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សា ការពារ។ ដូច្នេះម្ចាស់បំណុលត្រូវដាក់ប្រាតិភោគមុនពេលអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការ ពារ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត

ម្ចាស់បំណុលមិនអាចមានលទ្ធភាពអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ បានឡើយ រហូតដល់ពេលដែលខ្លួនបានដាក់ប្រាតិភោគ។

នៅក្នុងរឿងក្តីនៃសំណុំឯកសារគម្រោងជាមួយ ដែលតុលាការបង្គាប់ឱ្យដាក់ ប្រាតិភោគមុនពេលចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (សូមមើលទំព័រទី ១១ នៅក្នុងសំណុំ

ឯកសារគម្រូ)។ ដូច្នេះម្ចាស់បំណុលដាក់ប្រតិភោគមុនចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ និង ដាក់នូវ “សេចក្តីថ្លែងការណ៍ ឬរបាយការណ៍អំពីការដាក់ប្រតិភោគ”ទៅតុលាការដើម្បី បង្ហាញថា ខ្លួនបានដាក់ប្រតិភោគរួចហើយ (សូមមើលទំព័រទី ១៤ នៅក្នុងសំណុំឯកសារ គម្រូ)។

ប្រតិភោគត្រូវមានអានុភាពដោយការធ្វើប្រាក់ ឬឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន ដែល តុលាការទទួលស្គាល់ថា សមរម្យ ទៅតុលាការដែលបង្គាប់ឱ្យដាក់ប្រតិភោគនោះ ឬ តុលាការអនុវត្តការរក្សាការពារ (មាត្រា ៥៣៦)។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រតិភោគអាចត្រូវ បានដាក់ទៅតុលាការអនុវត្តការរក្សាការពារ ឬតុលាការដែលបង្គាប់ឱ្យដាក់ប្រតិភោគ។

ចំពោះការតម្កល់ ឬការធ្វើ គឺជាបឋមមួយដែលមានករណីកិច្ចដាក់ប្រតិភោគដាក់ លុយ ឬឧបករណ៍ដែលអាចជួញដូរបាន ដើម្បីឱ្យអ្នកមានសិទ្ធិលើប្រតិភោគនោះ មាន សិទ្ធិទាមទារយកវត្ថុដែលតម្កល់ទុកនោះបាន (មាត្រា ៥៣៩ មាត្រា ៧២)។

ករណីនេះមាត្រា៧៣ កថាខណ្ឌទី ១ បានចែងថា “អ្នកមានសិទ្ធិលើប្រតិភោគ ក្នុងមាត្រានេះ សំដៅទៅលើបុគ្គលដែលទទួលបានការផ្តល់ប្រតិភោគ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ របស់ខ្លួន។

ចំពោះវិធីនៃការដាក់ប្រតិភោគលំអិតនឹងមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីណែនាំរបស់ ក្រសួងយុត្តិធម៌ដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងស្ថិតក្នុងសេចក្តីព្រាងនៅឡើយ ដែលនឹងត្រូវបញ្ចប់នា ពេលដីខ្លីខាងមុខនេះ។

ជំពូកទី ៤ ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

ផ្នែកទី១ នប្រចំនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

ដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

ក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គ្មានមាត្រាណាមួយដែលចែងថា “ដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវតែសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ”ទេ។ ប៉ុន្តែយើងអាចនិយាយបានថា ដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវតែសរសេរជាលក្ខណ៍អក្សរ ដោយយោងទៅលើមូលហេតុដូចខាងក្រោមនេះ៖

យោងលើមាត្រា ៥៤៣ តុលាការត្រូវបញ្ជូនដីកាសម្រេចរក្សាការពារទៅភាគី។ បើដីកាសម្រេចមិនធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទេ នោះការបញ្ជូនដីសម្រេចមិនអាចធ្វើទៅកើតឡើយ។

ហើយការអនុវត្តការរក្សាការពារធ្វើទៅបានដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី ១)។ បើដីកាសម្រេចនោះមិនធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះ ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចមិនអាចធ្វើកើតឡើយ។

ដូច្នេះ ដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវតែធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

ផ្នែកទី ២ ចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា ៥៤៥, មាត្រា ៥៤៦ និង មាត្រា៥៤៧)

២.១ ចំណុចចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់រឿងក្តី

ក្នុងដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ត្រូវមានជាចាំបាច់នូវចំណុចសំខាន់ៗដើម្បីបញ្ជាក់រឿងក្តីរួមមាន៖ សញ្ញាណនៃភាគី, សញ្ញាណនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ, និងលេខសំណុំរឿង។

ដោយសារតែដីកាសម្រេចត្រូវបានចេញដោយផ្អែកលើពាក្យសុំ(មាត្រា ៥៣២ កថាខណ្ឌទី ១) ដីកាសម្រេចត្រូវតែជាដីកាសម្រេចដែលទាក់ទងនឹងរឿងក្តីជាក់លាក់ណាមួយដែលពាក្យសុំត្រូវបានដាក់។ ម្យ៉ាងវិញទៀត យើងមិនអាចបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណនៃរឿងក្តីបានឡើយ បើដីកាសម្រេចនោះមិនសរសេរអំពីចំណុចសំខាន់ៗដើម្បីបញ្ជាក់នូវរឿងក្តី។

ចំណុចមួយក្នុងចំណោមចំណុចសំខាន់ៗដើម្បីបញ្ជាក់នូវរឿងក្តីនោះគឺ ព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងភាគី ដូចជា ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ភាគី និង ឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់។

ចំណុចផ្សេងទៀតដែលចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់នូវរឿងក្តីនោះគឺព័ត៌មានទាក់ទងនឹងសិទ្ធិលើបំណុលដែលនឹងត្រូវបានរក្សាការពារ។

ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកម្មវត្ថុដែលត្រូវរក្សាការពារ អាចជាចំណុចមួយដែលចាំបាច់សម្រាប់បញ្ជាក់រឿងក្តីផងដែរ។

ចំពោះខ្លឹមសារសរសេរសម្រាប់ការអនុវត្តជាក់ស្តែង មានជម្រើសពីរ៖

ទី១ ចៅក្រមអាចសរសេរនូវអត្ថន័យទាំងមូលនៃភាពចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់រឿងក្តីនៅក្នុងដីកាសម្រេចតែម្តងក៏បាន ប៉ុន្តែផលវិបាកនៅត្រង់ថា ធ្វើឱ្យដីកាសម្រេចនោះវែង និងខាតបង់ពេលវេលាច្រើន ។

ទី២ ចៅក្រមអាចសរសេរនូវអត្ថន័យក្នុងទម្រង់សង្ខេបលើភាពចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់រឿងក្តី ដោយគ្រាន់តែដាក់ថា មានក្នុងឯកសារឧបសម្ព័ន្ធជាការស្រេច។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ចៅក្រមអាចប្រើបញ្ជីដែលពិពណ៌នាភាគី បញ្ជីសិទ្ធិលើបំណុល និងបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានដាក់ ដោយម្ចាស់បំណុលដែលភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ និងបញ្ជាក់អំពីរឿងក្តីដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងបញ្ជីទាំងនោះទៅនឹងដីកាសម្រេចតែម្តង។ រីឯសារៈប្រយោជន៍គឺ ភាពខ្លីនៃដីកាសម្រេច ហើយថែមទាំងចំណេញពេលវេលាក្នុងការសរសេរ ពីព្រោះនីតិវិធីនៃការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារគឺ ត្រូវមានភាពរហ័សដើម្បីកុំឱ្យកូនបំណុលបញ្ចៀសទ្រព្យរបស់ខ្លួនទៅឱ្យតតិយជនដែលធ្វើឱ្យខូចខាតប្រយោជន៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ម្ចាស់បំណុល។

ឧទាហរណ៍សូមមើលនៅក្នុងទំព័រទី ១៦ ដល់ ទំព័រទី ២០ (ដីកាសម្រេចចាត់ចែងរក្សាការពារ) នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រោង។

២.២ ចំណុចទី៣ ប្រាក់សម្រាប់ជាក់ប្រាក់ត្រួតត្រា និង វិធីនៃការជាក់ប្រាក់ត្រួតត្រា

ប្រាក់ត្រួតត្រា (មាត្រា៥៤២) ត្រូវបានដាក់សម្រាប់គោលបំណងដើម្បីធានាសំណងនៃការខូចខាតដែលកើតឡើងចំពោះកូនកំណុល ដោយសារតែកំហុសរបស់ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។ ដូច្នេះកូនបំណុលមានផលប្រយោជន៍ច្រើនណាស់ចំពោះព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងប្រាក់ត្រួតត្រា ប៉ុន្តែជាធម្មតា កូនបំណុលគ្មានឱកាសទទួលបាននូវព័ត៌មានបែបនេះទេ ដោយសារតែភាពជាសម្ងាត់នៃការរក្សាការពារ។ ប៉ុន្តែលក្ខខណ្ឌនៃភាពជាសម្ងាត់

នេះលែងមានអត្ថិភាព បន្ទាប់ពីដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវបានបញ្ជូនទៅឱ្យកូនបំណុល (មាត្រា ៥៤៣)។ ដូច្នេះចៅក្រមគប្បីបញ្ជូលព័ត៌មានអំពីប្រាតិភោគ នៅក្នុងដីកាសម្រេច ដើម្បីប្រាប់ដល់កូនបំណុល អំពីចំនួននៃប្រាតិភោគដែលត្រូវបានដាក់ជាអាទិ៍។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ១៦ (ដីកាសម្រេចចាត់ចែងរក្សាការពារ) នៅក្នុង សំណុំឯកសារគម្រោង។

២.៣ សេចក្តីសម្រេច

ដីកាសម្រេចចាត់ចែងរក្សាការពារ ត្រូវសរសេរបញ្ចូលនូវសេចក្តីសម្រេច ការ សម្រេចបញ្ចប់នូវការវិនិច្ឆ័យលើ ពាក្យសុំដែលដាក់ ដោយម្ចាស់បំណុល។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ១៧ (ដីកាសម្រេចចាត់ចែងការរក្សាការពារ) នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រោង។

២.៤ ការកំណត់ថាតុលាការត្រូវកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន នៃដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា ៥៤៦)

ចំពោះដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន តុលាការត្រូវកំណត់ឱ្យបានច្បាស់ លាស់នូវកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ចំណុចនេះជាគោលការណ៍សំខាន់ដែល ត្រូវតែគោរពជាដាច់ខាត (មាត្រា៥៤៦ វាក្យខណ្ឌទី ១)។ ប្រសិនបើតុលាការធ្វើការ កំណត់កម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នស្ថិតក្នុងភាពមិនច្បាស់លាស់ នោះការអនុវត្ត ដីកាសម្រេចនឹងជួបបញ្ហាជាក់ជាពុំខាន។ ជាពិសេស ទាក់ទិននឹងការរឹបអូសជាបណ្តោះ អាសន្នលើអចលនវត្ថុដែលទាមទារឱ្យមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់អំពីអចលនវត្ថុនោះ។ រីឯ ព័ត៌មានដែលទទួលបាន គឺតាមរយៈឯកសារដែលបានភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំ ឬឯកសារអំពី ការធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងដែលម្ចាស់បំណុលបានដាក់ (មាត្រា១៣១)។

ចំពោះព័ត៌មានដែលសំខាន់សម្រាប់អចលនវត្ថុគឺ ឯកសារដែលចេញឱ្យដោយ ការិយាល័យជំនាញភូមិបាល ជាពិសេស ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលតែម្តង ប្រសិនបើម្ចាស់អាចរកបាន។ ទន្ទឹមគ្នានោះសម្រាប់អចលនវត្ថុវិញដូចជា រថយន្តព័ត៌មាន ដែលអាចកំណត់បាននូវភាពជាក់លាក់នៃរថយន្តនោះ គប្បីចុះបញ្ជីលេខរថយន្តនោះ (មាត្រា៣៨៧) ដូចជា ប្រភេទ រថយន្ត, ស៊េរីផ្ទាំង, ពណ៌, ផលិតនៅប្រទេសណា, ស្ថានភាពរបស់រថយន្ត និងនរណាជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

ចៅក្រមអាចប្រើប្រាស់បញ្ជីពិពណ៌នាអំពីទ្រព្យសម្បត្តិដែលម្ចាស់បំណុលបានដាក់ជា មួយពាក្យសុំ និងបញ្ជាក់ពីកម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេច តាមរយៈបញ្ជីពិពណ៌នាអំពីទ្រព្យដែល ភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំ។

សូមមើលឧទាហរណ៍នៅក្នុងទំព័រទី ២០ (ដីកាសម្រេចការចាត់ចែងរក្សាការពារ) នៅក្នុងសំណុំឯកសារតម្រូវ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ទោះបីជាមាត្រា៥៤៦ វាក្យខណ្ឌ១ បានចែងថា “តុលាការត្រូវ ចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយកំណត់ជាក់លាក់នូវកម្មវត្ថុ” ក៏ពិតមែន ដែលនេះជាគោលការណ៍ទូទៅដែលត្រូវតែគោរព។ ប៉ុន្តែ វាក្យខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ៥៤៦ បានចែងថា

“ ប៉ុន្តែចំពោះដីកាសម្រេចរឹបអូសចលនវត្ថុជាបណ្តោះអាសន្នអាចចេញបាន ដោយមិនចាំបាច់កំណត់កម្មវត្ថុ” ។

គួរកត់សំគាល់ និងបែងចែកឱ្យបានច្បាស់ទៅលើស្ថានភាពនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះ អាសន្នរវាងការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នលើអចលនវត្ថុ និងការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន លើចលនវត្ថុ។ ចំពោះអចលនវត្ថុ ពេលអនុវត្តដីកាសម្រេច គឺត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីដើម្បី បញ្ជាក់ថា អចលនវត្ថុនោះត្រូវបានរឹបអូសជាបណ្តោះសិន (មាត្រា៥៦៧ កថាខណ្ឌទី ៤ និងមាត្រា៤២០ កថាខណ្ឌទី ២) ដូច្នេះដើម្បីឈានទៅធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ជាបណ្តោះអាសន្ន នូវទ្រព្យបានតម្រូវឱ្យមានការកំណត់ឱ្យបានជាក់លាក់នូវព័ត៌មានជុំវិញ អចលនវត្ថុនោះតាំងនៅ។ ផ្ទុយទៅវិញចំពោះចលនវត្ថុ ពេលអនុវត្តដីកាសម្រេច គឺអាជ្ញា សាលានឹងចុះទៅដល់ទីតាំងដែលចលនវត្ថុនោះតាំងនៅរួចធ្វើការរឹបអូសចលនវត្ថុនោះ ផ្ទាល់តែម្តង(មាត្រា៥៦៥ កថាខណ្ឌទី ១)។ ហើយវាជាការលំបាកសម្រាប់ចៅក្រមដើម្បី កំណត់ជាក់លាក់នូវចលនវត្ថុដែលត្រូវរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ពីព្រោះជាធម្មតាចៅក្រម មិនដឹងប្រភេទនៃចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលទេ។ ដូច្នេះច្បាប់មិនតម្រូវឱ្យចៅក្រមកំណត់ លាក់លាក់ អំពីចលនវត្ថុនៅក្នុងដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នឡើយ(មាត្រា ៥៤៦ វាក្យខណ្ឌទី២)។

២.៥ ប្រាក់ដោះពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា ៥៤៧)

ចំពោះខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចនេះ បន្ទាប់ពីតុលាការសម្រេចធ្វើការរឹបអូសជា បណ្តោះអាសន្នកម្មវត្ថុណាមួយនោះហើយ តុលាការក៏ត្រូវកំណត់ដោយខានពុំបាននូវប្រាក់

រំដោះ ពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីឱ្យកូនបំណុលរួចផុតពីការអនុវត្តការរឹបអូស
ជាបណ្តោះអាសន្ននោះ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើក្នុងដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នគ្មាន
បញ្ជាក់ពីប្រាក់រំដោះទេនោះ ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននោះពុំមានលក្ខណៈ
ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នោះទេ ពីព្រោះថា ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបានកំណត់ត្រង់មាត្រា៥៤៧
កថាខណ្ឌ១ចែងថា “...តុលាការត្រូវកំណត់ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកូនបំណុលត្រូវធ្វើដើម្បី
ទទួលបាននូវការលុបចោលការអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន”។

សូមមើលឧទាហរណ៍នៅក្នុងទំព័រទី ១៧ (ដីកាសម្រេចការចាត់ចែងរក្សាការពារ)
នៅក្នុងសំណុំរឿងកសាវគម្រូ។

២.៦ មូលហេតុនៃការចេញដីកាសម្រេច

យោងតាមមាត្រា ២១៦ ដែលយកមកអនុវត្តដូចគ្នាចំពោះរឿងក្តីការចាត់ចែងរក្សាការពារ
ការពារ (មាត្រា ៥៣៩) បទបបញ្ញត្តិដែលទាក់ទងនឹងសាលក្រមត្រូវយកមកអនុវត្តដូច
គ្នានឹងដីកាសម្រេច ដ៏រាបណាការអនុវត្តនោះមិនប៉ះពាល់ដល់ខ្លឹមសារនៃដីកាសម្រេច។
ហើយមាត្រា១៨៩ជាមាត្រាមួយនៃបញ្ញត្តិដែលទាក់ទងនឹងសាលក្រមដែលចែងថា នៅក្នុង
លិខិតសាលក្រមត្រូវសរសេរពីសំអាងហេតុ(មាត្រា ១៨៩ កថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច ង)។

ដូច្នេះចៅក្រមគប្បីសរសេរអំពីសំអាងហេតុដោយសង្ខេប នៅក្នុងរឿងក្តីការចាត់
ចែងរក្សាការពារ ពីព្រោះខ្លឹមសារមួយក្នុងចំណោមខ្លឹមសារនៃនីតិវិធីការចាត់ចែងរក្សាការ
ពារ គឺមានចរិតលក្ខណៈជាបន្ទាន់។

ឧទាហរណ៍សូមមើលទំព័រទី ១៦, ១៧ (ដីកាសម្រេចការចាត់ចែងរក្សាការពារ)
នៅក្នុងសំណុំរឿងកសាវគម្រូ។

២.៧ បទ្ទុកនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តី

(១) ពេលដែលការសម្រេចសេចក្តីលើកចោលពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារ
ត្រូវបានធ្វើឡើង សេចក្តីសម្រេចនោះត្រូវកំណត់អំពីបទ្ទុកនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តី (បណ្តឹង
ជំទាស់ចំពោះសេចក្តីសម្រេចនេះអាចត្រូវបានប្តឹងទៅតុលាការថ្នាក់ខ្ពស់ ដូច្នេះសេចក្តី
សម្រេចនេះឆ្លើយតបទៅនឹង“សេចក្តីសម្រេចដែលបញ្ចប់រឿងក្តីនៅក្នុងតុលាការ” (មាត្រា
៦៥ កថាខណ្ឌទី ១)។

(២) ពេលដែលដីកាសម្រេចទទួលស្គាល់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវបានធ្វើ៖ មានលទ្ធភាពពីរផ្លូវ៖

ទស្សនៈទី១ គឺថាដីកាសម្រេចនេះមិនត្រូវកំណត់បន្ទុកនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តី (បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះ ដីកាសម្រេចនេះអាចត្រូវបានដាក់ទៅតុលាការដែលចេញដីកាសម្រេច(មាត្រា ៥៥០) និង ដូច្នេះ ដីកាសម្រេចនេះមិនឆ្លើយតបទៅនឹង “ការសម្រេចសេចក្តីដែលបញ្ចប់រឿងក្តីនៅក្នុងតុលាការ” សូមមើលមាត្រា៦៥ កថាខណ្ឌទី ១។

ទស្សនៈផ្សេងទៀតគឺថា ដីកាសម្រេចដែលទទួលស្គាល់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវកំណត់នូវប្រាក់ប្រដាប់ក្តី។ មូលហេតុនៃទស្សនៈនេះមានដូចខាងក្រោម៖

ជានិច្ចកាល បណ្តឹងជំទាស់មិនត្រូវបានគេធ្វើចំពោះដីកាសម្រេចដែលទទួលស្គាល់នូវពាក្យសុំឡើយ។ នៅក្នុងករណីនេះ បន្ទុកនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តីនឹងមិនត្រូវសម្រេចឡើយ។ ដើម្បីចៀសនូវស្ថានភាពនេះ គេបកស្រាយថា ដីកាសម្រេចដែលទទួលស្គាល់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវកំណត់អំពីបន្ទុកនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តី។

ឧទាហរណ៍សូមមើលនៅទំព័រទី ១៧ (ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ)នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រូ។ ដីកាសម្រេចក្នុងសំណុំឯកសារគម្រូយកតាមយោបល់ក្រោយនេះ។

ផ្នែកទី៣ ប្រាក់រំដោះពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

៣.១ គោលបំណងនៃប្រាក់រំដោះ

កាលណាដីកាសម្រេចរក្សាការពារដែលទាក់ទងនឹងការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន បានន័យថា ការចាត់ចែងដែលកម្រិតនូវការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលដើម្បី ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបានធ្វើប្រាក់ស្មើទៅនឹងចំនួនទឹកប្រាក់ នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានរក្សាការពារ ឬចំនួនទឹកប្រាក់នៃកម្មវត្ថុដែលបានរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ភាពចាំបាច់នៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នមិនមានអត្ថិភាពទៀតទេ។ ដូច្នេះតុលាការត្រូវកំណត់នៅក្នុងដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន អំពីចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវធ្វើដោយកូនបំណុលដើម្បីទទួលបាននូវការលុបចោលការអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា៥៤៧ កថាខណ្ឌទី ១)។

គោលបំណងគឺការពារផលប្រយោជន៍របស់កូនបំណុល និងម្ចាស់បំណុល បើកូនបំណុលធ្វើចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានកំណត់ដោយតុលាការ កូនបំណុលនោះអាចរួចផុតពីការអនុវត្តវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ននូវទ្រព្យដែលត្រូវវិបល្លាស កូនបំណុលអាចប្រើប្រាស់និងចាត់ចែងទ្រព្យនោះបានដោយសេរី

ព្រោះការអនុវត្តការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានលុបចោល(មាត្រា ៥៦៩កថាខណ្ឌទី១) បើសិនជាមានការកើនតំលៃគាត់ក៏លក់បាន ថ្ងៃដែរ រីឯម្ចាស់បំណុលនឹងទទួលបាននូវការពេញចិត្តពីចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកូនបំណុល បានធ្វើដូចខាងក្រោម។ ប្រាក់រំដោះគឺដើម្បីជំនួសទ្រព្យដែលត្រូវបានវិបល្លាស ដូច្នេះប្រាក់ រំដោះគឺស្ថិតនៅក្រោមការអនុវត្តរបស់ម្ចាស់បំណុល។ និយាយតាមការពិតទៅ អានុភាពនៃការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្នលាតសន្ធឹងដល់សិទ្ធិលើបំណុលដើម្បីឱ្យប្រគល់ប្រាក់ដែលបានធ្វើត្រឡប់ទៅវិញ

ដូច្នេះកូនបំណុលមិនអាចដកប្រាក់ដែលបានធ្វើតាមទំនើងចិត្តឡើយ ។ ដើម្បីទទួលបាននូវប្រាក់រំដោះនេះ ម្ចាស់បំណុលត្រូវដាក់បណ្តឹងអង្គសេចក្តីថ្មីមួយទៀតក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលឈ្នះបណ្តឹងអង្គសេចក្តី ហើយគាត់ទទួលបាននូវលិខិតអនុវត្ត (មាត្រា៣៥០) ម្ចាស់បំណុលអាចវិបល្លាសសិទ្ធិលើបំណុលខាងលើដើម្បីទទួលបានមកវិញនូវប្រាក់ដែលបានធ្វើ ដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្ត។ ដូច្នេះគាត់មានភាពងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំបាន។

៣.២ ចំនួននៃប្រាក់រំដោះ

នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីពុំមានមាត្រាណាមួយ ចែងអំពីចំនួនប្រាក់រំដោះដែលត្រូវដាក់នោះទេ លើកលែងតែមាត្រា៥៤៧។ ដូច្នេះចៅក្រមមានឆន្ទានុសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចអំពីប្រាក់រំដោះ។ ប៉ុន្តែតុលាការត្រូវប្រឹងប្រែង ដើម្បីរ៉ាប់រងឱ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយមានភាពយុត្តិធម៌ និងការពារផលប្រយោជន៍សំរាប់គូភាគី ដូច្នេះការដាក់ប្រាក់រំដោះត្រូវពិចារណាតាមពីរចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ចំនួនទឹកប្រាក់នៃទ្រព្យដែលត្រូវវិបល្លាស៖ បានន័យថា តុលាការត្រូវពិចារណាទៅលើតំលៃនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុលដែលម្ចាស់បំណុលធ្វើការស្នើសុំវិបល្លាស និងយកចំនួនទឹកប្រាក់នៃទ្រព្យដែលត្រូវបានវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្នជាចំនួនប្រាក់រំដោះ ដោយសារតែប្រាក់រំដោះ គឺជាប្រាក់មួយប្រភេទសម្រាប់ដាក់ជំនួសនូវទ្រព្យដែលត្រូវបានវិបល្លាសជា

បណ្តោះអាសន្ន។ ប៉ុន្តែបើទ្រព្យនោះមានតំលៃលើសពីបំណុលនោះ តុលាការត្រូវពិចារណាចំនួនបំណុលដែលទាមទារ ។

-សិទ្ធិលើបំណុលត្រូវបានរក្សាការពារ៖ តុលាការត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមានសមតុលរវាងសិទ្ធិបំណុល និងចំនួនទឹកប្រាក់នៃទ្រព្យដែលត្រូវរឹបអូស។ តុលាការត្រូវពិចារណាចំនួននៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានរក្សាការពារជាចំនួនប្រាក់រំដោះ ពីព្រោះគោលបំណង នៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន នឹងធានានូវការអនុវត្តដោយបង្ខំនាពេលអនាគតចំពោះកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹង ដែលមានគោលបំណងឱ្យសងប្រាក់ និងប្រាក់ដែលមានតម្លៃសមមូលទៅនឹងចំនួននៃសិទ្ធិលើបំណុល គឺគ្រប់គ្រាន់ហើយដើម្បីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលដែលបានលើកឡើងខាងលើ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងកសាវគម្រូ (សូមមើលទំព័រទី ១៧ (ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ) ចៅក្រមអាចយកចំនួនប្រាក់រំដោះពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ស្មើនឹងចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុល។

៣.៣ វិធីនៃការដាក់ប្រាក់រំដោះ

ពេលកូនបំណុលបានធ្វើប្រាក់រំដោះ កូនបំណុលត្រូវធ្វើទៅតុលាការដែលបានចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ឬតុលាការអនុវត្ត(មាត្រា៥៤៧ កថាខណ្ឌទី ២)។ នីតិវិធីលំអិតនៃការធ្វើប្រាក់នឹងមានកំណត់នៅក្នុង “សេចក្តីណែនាំរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ស្តីពី នីតិវិធីនៃការធ្វើប្រាក់ប្រតិភោគទៅតុលាការ” ដែលក្រសួងយុត្តិធម៌កំពុងធ្វើសេចក្តីប្រាង។

ផ្នែកទី ៤ ការបញ្ជូនដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

មាត្រា៥៤៣ បានចែងថា “តុលាការត្រូវបញ្ជូនដីកាសម្រេចរក្សាការពារទៅភាគី”។

៤.១ ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យរក្សាការពារ

នៅពេលដែលតុលាការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារតុលាការត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា៥៤៣ គឺត្រូវបញ្ជូនដីកាសម្រេចរក្សាការពារទៅឱ្យភាគីទាំងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុលផងដែរ។

ការបញ្ជូននេះគឺមានគោលបំណងដើម្បីឱ្យភាគីបានដឹងពីសេចក្តីសំរេចនៃដីការរក្សា
ការពារហើយក៏ជាការផ្តល់ឱកាសឱ្យដល់កូនបំណុលក្នុងការប្តឹងតវ៉ាដែរមាត្រា៥៥០ ហើយ
ចំពោះនីតិវិធីនៃការបញ្ជូន គឺអនុវត្តតាមមាត្រា២៤៦ ដល់ មាត្រា២៥៧។

ដើម្បីចៀសវាងនូវការរារាំងរបស់កូនបំណុល និងធានានូវការអនុវត្តការរក្សាការ
ពារតុលាការគប្បីបញ្ជូន ដីកាសម្រេចនោះទៅកូនបំណុល បន្ទាប់ពីតុលាការបញ្ជាក់ថា
ការអនុវត្តបានធ្វើចប់សព្វគ្រប់ហើយ។ វិធីនេះគឺអាចធ្វើទៅបាន ពីព្រោះការអនុវត្តដីកា
សម្រេចរក្សាការពារអាចត្រូវបានអនុវត្តមុនពេលដីកាសម្រេចនោះត្រូវបានបញ្ជូនដល់កូន
បំណុល (មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី ៣)។

៤.២ ដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំ

ចំពោះដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលបានប្តឹងសុំឱ្យចេញ
ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺពុំចាំបាច់បញ្ជូនទៅឱ្យភាគីកូនបំណុលទេ ដោយហេតុថាដីកា
សម្រេចលើកពាក្យសុំចោលនោះ ពុំបានប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់កូនបំណុលទេ
ហើយម្យ៉ាងទៀត ក៏ជាការទុកឱកាសឱ្យម្ចាស់បំណុលស្វែងរកភស្តុតាងបន្ថែមទៀត សំរាប់
ប្តឹងសុំដីកាសម្រេចរក្សាការពារជាថ្មីទៀតដែរ ហើយការអនុវត្តរបៀបនេះក៏ជាការរក្សា
ការសម្ងាត់ឱ្យម្ចាស់បំណុលផងដែរ។

ដូច្នេះ “ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ” នៅក្នុងមាត្រា៥៤៣ គប្បីត្រូវពិចារណា
ក្នុងន័យថាជា ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យការរក្សាការពារ។

សំណួរផ្សេងទៀតថាតើមាត្រា២១៣ អនុវត្តដូចគ្នានឹងករណីនៃការចេញដីកា
សម្រេច លើកពាក្យសុំចោល ឬអត់។

ជាទូទៅ ការអនុវត្តដូចគ្នានៃមាត្រា ២១៣ គឺមិនស្របគ្នានឹងភាពជាសម្ងាត់នៃ
នីតិវិធីការរក្សាការពារឡើយ ដូច្នេះមាត្រា ២១៣ មិនអនុវត្តដូចគ្នាចំពោះករណីនេះទេ។

ប៉ុន្តែ បើតុលាការធ្វើការសួរកូនបំណុល ឬធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់
មុនពេលចេញដីកាសម្រេច តុលាការត្រូវជូនដំណឹងទៅកូនបំណុលអំពីដីកាសម្រេចលើក
ពាក្យសុំចោល។ ពីព្រោះលក្ខខណ្ឌនៃភាពជាសម្ងាត់លែងមានអត្ថិភាពទៀតហើយ នៅក្នុង
ករណីនេះ ហើយតុលាការគប្បីប្រាប់ដំណឹងអំពីលទ្ធផលទៅបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុង
នីតិវិធីនេះ។ ដូច្នេះគេអាចបកស្រាយបានថា មាត្រា២១៣ គឺអនុវត្តដូចគ្នាទៅនឹងករណី
នេះ។

ជំពូកទី ៥ ការអនុវត្តការរក្សាការពារ

ផ្នែកទី១ ស្ថាប័នដែលអនុវត្តនូវដីកាសម្រេចការចាត់ចែងរក្សាការពារ

ក្រោយពីតុលាការចេញដីកាសម្រេចណាមួយខាងលើ តាមពាក្យសុំហើយ ម្ចាស់-
បំណុលនៃការអនុវត្តការរក្សាការពារ អាចដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ
ទៅតុលាការ ឬអាជ្ញាសាលាដែលមានសមត្ថកិច្ចអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ដោយ
ផ្អែកលើប្រភេទ និង កម្មវត្ថុ នៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារនីមួយៗនោះ។

ការអនុវត្តការចាត់ចែងរក្សាការពារ ត្រូវធ្វើឡើងដោយតុលាការ ឬ អាជ្ញាសាលា
តាមពាក្យសុំ (មាត្រា៥៣២ កថាខណ្ឌទី ២) ។

តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចាត់ចែងរក្សាការពារត្រូវហៅថា តុលាការអនុវត្តការ
រក្សាការពារ (មាត្រា ៥៣២ កថាខណ្ឌទី ៣) ។

១. ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

ស្ថាប័នអនុវត្ត ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ

ចំពោះការអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន តុលាការដែលបានចេញដីកា
សម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានសមត្ថកិច្ចជាតុលាការអនុវត្តរក្សាការពារ
(មាត្រា ៥៦៧ កថាខណ្ឌទី ២) ។

ស្ថាប័នអនុវត្ត ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះទាវា

ចំពោះការអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះតាមរបៀបចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះ
អាសន្ន តុលាការដែលបានចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានសមត្ថកិច្ច
ជាតុលាការអនុវត្តរក្សាការពារ (មាត្រា ៥៦៨ កថាខណ្ឌទី ២)។

ចំពោះការអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះ តាមរបៀបដែលបង្គាប់ឱ្យអាជ្ញាសាលាដក
ហូតលិខិតបញ្ជាក់សញ្ញាតិនាវាជាអាទិ៍ សាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែងដែល
នាវានោះស្ថិតនៅត្រូវមានសមត្ថកិច្ច ជាតុលាការអនុវត្តរក្សាការពារ (មាត្រា៥៦៨ កថា-
ខណ្ឌទី ២) ។

ស្ថាបន៍អនុវត្ត ជីកាសម្រេចវិធីបង្កើនជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះចលនវត្ថុ

ស្ថាបន៍ដែលត្រូវធ្វើការអនុវត្តការវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះចលនវត្ថុ គឺអាជ្ញាសាលានៃសាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ច លើកន្លែងដែលវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនោះស្ថិតនៅ (មាត្រា៥៦៥ កថាខណ្ឌទី ១) ។

ស្ថាបន៍អនុវត្ត ជីកាសម្រេចវិធីបង្កើនជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល និង សិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត

តុលាការអនុវត្តរក្សាការពារ គឺតុលាការដែលបានចេញដីកាសម្រេចវិធីបង្កើនជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា៥៦៦ កថាខណ្ឌទី ២)។

២. ជីកាសម្រេចចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន

ការអនុវត្តចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវអនុវត្តតាមវិធីដូចគ្នានឹងវិធីអនុវត្តវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន ឬវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ (មាត្រា៥៧០) ។

ផ្នែកទី ២ របៀបដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តជីកាសម្រេចរក្សាការពារ

ម្ចាស់បំណុលត្រូវសរសេរពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តការចាត់ចែងរក្សាការពារ (មាត្រា៥៣៤ ចំណុច ច) ហើយបន្ទាប់មក គាត់ត្រូវដាក់ពាក្យសុំនោះចូលទៅកាវិយាល័យរដ្ឋបាលនៃតុលាការ ឬអាជ្ញាសាលាដែលមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីចាប់ផ្តើមនីតិវិធីការអនុវត្តការចាត់ចែងរក្សាការពារ (មាត្រា៥៣២ កថាខណ្ឌទី ២)។

ផ្នែកទី៣ បំណុលដែលត្រូវសរសេរចូលទៅក្នុងពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តការរក្សាការពារ

ចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវសរសេរដូចខាងក្រោម :

ផ្អែកលើមាត្រា៥៦៤ យើងអាចយោងលើមាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌទី២បាន។ មានន័យថា ចំណុចដែលត្រូវសរសេរចូលទៅក្នុងពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តការរក្សាការពារត្រូវតែស្របតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌទី ២។

ក- ឈ្មោះ ឬនាមករណ៍ និងអាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និង កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនិងឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់ បានកំណត់ (មាត្រា ៥៦៤ និង មាត្រា ៣៤៩ កថាខណ្ឌទី ២ ចំណុច ក)។

ម្ចាស់បំណុលអាចប្រើប្រាស់នូវបញ្ជីពណ៌នាអំពីភាគីបាន។

ខ- សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត (មាត្រា ៥៦៤ និងមាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌទី ២ ចំណុច ខ)។

នៅក្នុងរឿងក្តីនៃការអនុវត្តការរក្សាការពារ លិខិតអនុវត្តគឺដីកាសម្រេចនៃការ ចាត់ចែងរក្សាការពារ។

គ- សេចក្តីសុំឱ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំ ដោយផ្ទាល់ ឬការអនុវត្តជំនួស ឬវិធាន បង្ខំដោយប្រយោល (មាត្រា៥៦៤ និង មាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច គ)។

ក្នុងរឿងក្តីនៃសំណុំរឿងកសាតម្រូវនេះ“ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ”មានលក្ខខណៈគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សេចក្តីសុំឱ្យអនុវត្ត ពីព្រោះការរឹបអូសជាបណ្តោះ អាសន្នគឺជាប្រភេទមួយនៃការអនុវត្តការបង្ខំ ដោយផ្ទាល់។

ឃ-សញ្ញាណនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុ នៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងវិធី អនុវត្ត ដោយបង្ខំដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តសុំ ក្នុងករណីដែលសុំឱ្យអនុវត្តតាមការ បង្ខំដោយផ្ទាល់ (មាត្រា៥៦៤ និង មាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌទី ២ ចំណុច ឃ)។

ម្ចាស់បំណុលអាចប្រើប្រាស់បញ្ជីពណ៌នាអំពីអចលនវត្ថុ

ង- ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដែលម្ចាស់បំណុលសុំក្នុងករណី ដែលសុំឱ្យអនុវត្ត ដោយបង្ខំតាមការអនុវត្តដោយជំនួស ឬវិធានបង្ខំដោយប្រយោល(មាត្រា៥៦៤ និង មាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌទី ២ ចំណុច ង)

សម្រាប់ឧទាហរណ៍សូមមើលទំព័រទី ២៣ (ពាក្យសុំអនុវត្តការចាត់ចែងរក្សា ការពារ) នៅក្នុងសំណុំរឿងកសាតម្រូវ។

នៅក្នុងពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុត្រូវសរសេរអំពីទីកន្លែងដែលចលនវត្ថុ ដែលត្រូវរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននោះស្ថិតនៅ (មាត្រា៥៦៥ កថាខណ្ឌទី ៤ និង មាត្រា ៣៨៤ កថាខណ្ឌទី ២)។

ផ្នែកទី៤ ឯកសារដែលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

កាលណាអ្នកប្តឹងសុំឱ្យចាត់ចែងរក្សាការពារបានទទួលដីកាសម្រេចរក្សាការពារពី តុលាការរួចហើយ អ្នកប្តឹងសុំត្រូវដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្ត ហើយត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយពាក្យ សុំនោះគឺ៖

- លិខិតចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ហើយករណីនេះអ្នកប្តឹងសុំនៃ ដីការក្សារពារពុំចាំបាច់ស្នើសុំរូបមន្តអនុវត្តទេ(មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី១)។ មូលហេតុ អ្វីបានជាច្បាប់មិនតម្រូវឱ្យមានរូបមន្តអនុវត្ត ពីព្រោះថា ការរក្សាការពារជាបញ្ចូលបន្ទាន់ បង្ខំ ដូច្នេះនីតិវិធីត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងលឿនបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបាន។ មូលហេតុ ផ្សេងទៀត គឺដោយសារដីកាសម្រេចរក្សាការពារអាចត្រូវបានអនុវត្ត លុះត្រាតែមាន ពាក្យសុំពីភាគី (មាត្រា២១៣ កថាខណ្ឌទី ១) ហើយដីកានោះត្រូវអនុវត្តក្នុងអំឡុង ពេល២សប្តាហ៍ (មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី ២)។ ដូច្នេះអានុភាពដើម្បីអនុវត្តដីកាសម្រេច ការចាត់ចែងរក្សាការពារ គឺមិនត្រូវឱ្យមន្ទីរសារការីចេញនូវរូបមន្តអនុវត្តឡើយ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើសិនជាការអនុវត្តចំពោះ ឬសម្រាប់ជនក្រៅពីភាគីដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងដីការក្សា ការពារត្រូវធ្វើឡើង ដោយភ្ជាប់នឹងរូបមន្តអនុវត្ត (មាត្រា ៥៦២ កថាខណ្ឌទី ១)។

- លិខិតបញ្ជាក់អំពីអ្នកតំណាងដោយអណត្តិ៖ កាលណាអ្នកប្តឹងសុំឱ្យចេញដីការក្សា ការពារបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចឱ្យអ្នកតំណាងដោយអណត្តិសិទ្ធិអំណាចនេះត្រូវធ្វើជាលាយ- លក្ខណ៍អក្សរ (មាត្រា ៥៣ កថាខណ្ឌទី ២) ប៉ុន្តែបើមានបណ្តឹងអង្គសេចក្តី ហើយ ហើយមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិអ្នកតំណាងដោយអណត្តិរួចហើយ សិទ្ធិតំណាងនេះ ក៏អាចធ្វើសកម្មភាពចំពោះការចាត់ចែងរក្សាការពារបានដែរ(មាត្រា ៥៤ កថាខណ្ឌទី ២) ដោយគ្រាន់តែធ្វើការចំលងឯកសារនេះ ផ្លូវការរួចភ្ជាប់មកជាមួយពាក្យសុំអនុវត្តតែម្តង។

ផ្នែកទី៥ សេចក្តីសម្រេចអនុវត្តការសម្រេចរក្សាការពារ

ពន្ធដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តការសម្រេចរក្សាការពារ

ក្នុងករណីស្ថាប័នអនុវត្តជាតុលាការ (ឧទាហរណ៍ ករណីនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុ ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល) ពន្ធដាក់ពាក្យសុំ គឺចំនួន៥.០០០រៀល (មាត្រា៥៣៧ កថាខណ្ឌទី ១) ប្រាក់ពន្ធនេះមិនត្រឹមតែប្រើសម្រាប់បង់ពន្ធពាក្យសុំដីកាសម្រេចប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងសម្រាប់សោហ៊ុយនៃការអនុវត្តដីសម្រេចរក្សាការពារនោះទៀតផង។

ក្នុងករណីស្ថាប័នអនុវត្តជាអាជ្ញាសាលា (ឧទាហរណ៍ ការរឹបអូសជាបណ្តោះចំពោះអចលនវត្ថុ ការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន) អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវបង់សោហ៊ុយដូចមានកំណត់នៅក្នុង“ច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា” ដែលច្បាប់នោះស្ថិតនៅជាសេចក្តីព្រាងនៅឡើយ ដែលកំពុងរៀបចំឡើងដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ (មាត្រា ៥៣៧ កថាខណ្ឌទី ៥)។

សេចក្តីសម្រេចពីពន្ធពាក្យសុំ

នៅពេលម្ចាស់បំណុល ដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យធ្វើការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវបង់សោហ៊ុយចាំបាច់ជាមុនដែលកំណត់ដោយតុលាការអនុវត្ត ឬអាជ្ញាសាលាសម្រាប់ដំណើរការអនុវត្ត(មាត្រា៥៣៧ កថាខណ្ឌទី ២) ប៉ុន្តែបើអ្នកសុំអនុវត្តមិនបានបង់សោហ៊ុយជាមុនទេ នោះតុលាការអនុវត្តរក្សាការពារអាចលើកចោលពាក្យសុំនោះ ឬអាចលុបចោលនូវនីតិវិធីអនុវត្តការរក្សាការពារបាន (៥៣៧ កថាខណ្ឌទី ៣) ។

ផ្នែកទី៦ ការពិនិត្យពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តការសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា ៥៣៤ មាត្រា ៥៦៤ និងមាត្រា ៣៤៩ កថាខណ្ឌទី ២)

ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ គឺត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ (មាត្រា ៥៣៤ ចំណុច ច)។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលតុលាការអនុវត្តបានទទួលពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ តុលាការត្រូវពិនិត្យថាតើពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារនេះស្របនឹងលក្ខខណ្ឌនៃរបៀបដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំឬទេ តាមមាត្រា៥៦៤ និង មាត្រា ៣៤៩ កថាខណ្ឌទី ២ ដូចជាឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តសញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត សេចក្តីស្នើសុំឱ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់ និង សញ្ញាណ

នៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលម្ចាស់
បំណុលនៃការអនុវត្តសុំ។ ក្រៅពីនេះ តុលាការអនុវត្តត្រូវពិនិត្យផងដែរនូវឯកសារភ្ជាប់
ដូចជា លិខិតចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារលិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាង ដោយ
អាណត្តិ បញ្ជីឈ្មោះភាគី ។

ផ្នែកទី៧ ការពិនិត្យលើលក្ខខណ្ឌចាំបាច់នៃការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យលើរបៀបនៃការដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ហើយ
តុលាការអនុវត្តត្រូវពិនិត្យលើលក្ខខណ្ឌចាំបាច់នៃការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ព្រោះថា បើ
មិនបានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌទាំងនោះទេគឺការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារមិនអាចធ្វើបានឡើយ
។ លក្ខខណ្ឌចាំបាច់ទាំងនោះមានដូចខាងក្រោម ៖

៧.១ លិខិតយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ (មាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី ១)

តាមមាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី ១ គឺតុលាការត្រូវពិនិត្យ តើឈ្មោះភាគីដែលមាន
នៅក្នុងពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តនោះ ដូចគ្នានឹងឈ្មោះភាគីដែលមាននៅក្នុងដីកាសម្រេចរក្សា
ការពារឬទេ។ បើឈ្មោះដូចគ្នា គឺការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវធ្វើឡើងដោយ
ផ្អែកតែលើឯកសារចម្លងលិខិតយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែបើ
ឈ្មោះភាគីមិនដូចគ្នាទេ គឺការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើ
ឯកសារចម្លងលិខិតយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារដែលភ្ជាប់នឹងរូបមន្តអនុវត្ត។

៧.២ អំឡុងពេល (មាត្រា ៥៦២ កថាខណ្ឌទី ២)

តាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា៥៦២ កថាខណ្ឌទី ២ ការអនុវត្តរក្សាការពារត្រូវធ្វើ បើ
អំឡុងពេល០២សប្តាហ៍មិនទាន់កន្លងហួស ចាប់ពីថ្ងៃដែលដីកាសម្រេចរក្សាការពារត្រូវបាន
បញ្ជូនទៅម្ចាស់បំណុល។ ដូច្នេះបើម្ចាស់បំណុលបានទទួលដីកាសម្រេចរក្សាការពារហើយ។
មិនបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តរក្សាការពារនោះ ក្នុងអំឡុងពេល០២សប្តាហ៍ទេ គឺដីកា-
សម្រេចនោះនឹងគ្មានអានុភាពដើម្បីអនុវត្តនោះទេ។

៧.៣ ផ្សេងៗ

ក្នុងករណីដែលតុលាការចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ (មាត្រា ៥៤២) ប្រាតិភោគនេះជាលក្ខខណ្ឌមួយសម្រាប់ការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។ ដូច្នេះតុលាការត្រូវពិនិត្យមើលថាតើប្រាតិភោគត្រូវបានដាក់រួចហើយ ឬមិនទាន់ដាក់។

ផ្នែកទី៨ របៀបនៃការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

ក្នុងករណីដែលតុលាការអនុវត្តរកឃើញនូវលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ផ្សេងៗត្រូវបានបំពេញ តុលាការអនុវត្តនោះត្រូវធ្វើនីតិវិធីអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារនោះ។

របៀបថាតើត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះការអនុវត្តដីកាសម្រេចរក្សាការពារនោះ អាស្រ័យលើ ប្រភេទនៃដីកាសម្រេច និងកម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេច (មាត្រា៥៦៥ មាត្រា ៥៦៦ មាត្រា៥៦៧ មាត្រា៥៦៨ មាត្រា៥៧០)។

ចំពោះករណីនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអលចនវត្ថុត្រូវធ្វើតាមរបៀបនៃការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអលចនវត្ថុនោះ(មាត្រា៥៦៧ កថាខណ្ឌទី១)។

ដើម្បីចុះបញ្ជីរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ក្រឡាបញ្ជីត្រូវផ្ទុកផ្តាក់ឱ្យស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជី អំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា៥៦៧ កថាខណ្ឌទី ៣)។

ឧទាហរណ៍សូមមើលទំព័រ ៣០ (ការផ្ទុកផ្តាក់ឱ្យចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន) នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រោង។

យោងលើការចុះបញ្ជីនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយអនុលោមតាមការផ្ទុកផ្តាក់ដែលបានលើកឡើងខាងលើ គឺការិយាល័យចុះបញ្ជីត្រូវធ្វើនូវឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីនោះទៅក្រឡាបញ្ជី(មាត្រា៥៦៧ កថាខណ្ឌទី ៤ មាត្រា ៤២០ កថាខណ្ឌទី ២) ហើយក្រឡាបញ្ជីនោះត្រូវរក្សាទុកនូវឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីនោះនៅក្នុងសំណុំរឿង។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ៣២ (ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន) នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រោង។

ជំពូកទី ៦ ការលុបចោលប្រាតិភោគ

មាត្រា ៧៣ កថាខណ្ឌទី ២ ចែងថា “ប្រសិនបើអ្នកដែលបានដាក់ប្រាតិភោគបានបញ្ជាក់នូវការរលត់នៃហេតុដែលត្រូវបានដាក់ប្រាតិភោគ តុលាការត្រូវចេញដីកាសម្រេចលុបចោលនូវប្រាតិភោគនោះតាមពាក្យសុំ”។

ដូច្នេះ ក្នុងករណីម្ចាស់បំណុលនៃរឿងក្តីរក្សាការពារ ឈ្នះបណ្តឹងអង្គសេចក្តីហើយសាលក្រមបានចូលជាស្ថាពរ ម្ចាស់បំណុលនោះអាចទទួលនូវប្រាតិភោគដែល គាត់បានដាក់តាមខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីបង្គាប់នៃមាត្រា ៥៤២ របស់តុលាការនោះត្រឡប់មកវិញបាន។

យោងតាមមាត្រា ៧៣ កថាខណ្ឌទី ២ ម្ចាស់បំណុលត្រូវដាក់ពាក្យសុំលុបប្រាតិភោគដើម្បីទទួលនូវប្រាតិភោគនោះត្រឡប់មកវិញ។

ឧទាហរណ៍ សូមមើលទំព័រទី ៣៥ (ពាក្យសុំលុបប្រាតិភោគ) នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រោង។

យោងលើពាក្យសុំ ម្ចាស់បំណុលត្រូវដាក់ឯកសារដូចខាងក្រោមនេះ ម្ចាស់បំណុលត្រូវបានតម្រូវឱ្យធ្វើការបញ្ជាក់នូវការរលត់នៃហេតុដែលត្រូវដាក់ប្រាតិភោគ(មាត្រា ៧៣ កថាខណ្ឌទី ២)។

- សាលក្រម
- សេចក្តីបញ្ជាក់ថា សាលក្រមនោះបានចូលជាស្ថាពរ (មាត្រា ២៥៨ កថាខណ្ឌទី ១)។

ក្នុងករណីដែលតុលាការទទួលស្គាល់ថា មូលហេតុនៃការដាក់ប្រាតិភោគបានរលត់ តុលាការត្រូវចេញដីកាសម្រេចលុបប្រាតិភោគនោះ។

សូមមើលឧទាហរណ៍នៅក្នុងទំព័រទី ៣៩ (ដីកាសម្រេចលុបប្រាតិភោគចោល) នៅក្នុងសំណុំឯកសារគម្រោង។

ម្ចាស់បំណុលអាចទទួលប្រាតិភោគត្រឡប់មកវិញបាន ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចលុបប្រាតិភោគចោល។ នីតិវិធីនៃការទទួលនូវប្រាតិភោគត្រឡប់មកវិញ ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចដែលបានលើកឡើងខាងលើនឹងមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីណែនាំរបស់ក្រសួងស្តីពី នីតិវិធីនៃការដាក់ប្រាតិភោគដែលក្រសួងយុត្តិធម៌កំពុងធ្វើសេចក្តីព្រាង។